

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET**

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana
☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-250/2005-20
Datum: 20. 12. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS drugega zasedanja 39. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,
ki je potekalo v ponedeljek, 19. decembra 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

... spoštovani vsi navzoči. Lepo pozdravljeni. S podpisom vas je svojo navzočnost potrdilo do tega trenutka 27, tako da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom.

Svojo odsotnost pa so opravičili: gospa doc. dr. Bojana Beović, gospa Eva Strmljan Kreslin – do 16. ure in 30 minut. In gospod Branko Omerzu.

Tako, kot običajno, vas tudi tokrat prosim, da izklopite ton mobilnih telefonov. Tako, da ne bi motili razprav kolegic svetnic in kolegov svetnikov.

No, pred današnjim zasedanjem pa ste prejeli Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Ljubljana, za obdobje od 1. januarja, do 31. marca leta 2006.

Sejo nadaljujemo s 1. a. točko določenega dnevnega reda 39. Izredne seje Mestnega sveta, z dne 12. decembra 2005. In ima naslov

AD 1.

a. OSNUTEK ODLOKA O PRORAČUNU MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2006

Dodatno k tej točki ste prejeli pred zasedanjem še Predlog Sveta Četrtna skupnosti Posavje. Na prvem zasedanju so razpravljali svetniki: gospod Peter Božič, gospod Dominik Sava Černjak, gospod Gregor Istenič, gospod doc. dr. Gregor Gomišček, gospod mag. Janez Sodrznik, gospod Janez Žagar, gospod Samo Kuščer, gospod Miha Jazbinšek, gospod Boštjan Cizelj, gospod Janko Möderndorfer, gospod Janez Vrbošek, gospod Peter Sušnik in gospod Miha Koprivšek.

Zdaj ima besedo za razpravo gospa Majda Širca. Za njo bo razpravljal gospod Mihael Jarc.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Lep pozdrav vsem skupaj. Dovolite, da predstavim še moje stališče do predloga proračuna. S tem, da bom izpustila tiste reference oziroma replike, ki sem jih hotela zadnjič poudariti, zaradi odmika časa. Mogoče tudi ni več aktualno. Seveda bi se rada zadržala pri predlogu proračuna za področje kulture. Ki bi, vsaj po moji želji, ga rada videla nekoliko v drugačni luči. Vsaj kar se tiče enega segmenta. Segmenta, ki smo, o katerem je razpravljal že moj kolega Peter. In se je dotikal vprašanja – dokončanje in adaptaci..., dokončne opreme Mestnega muzeja.

Naj poudarim, da na ravni razprav, ko govorimo o relaciji Država – Mesto, je Ljubljana vedno razumljena, kot požiralka proračunskega denarja. Seveda gre za razprave, ki so vedno in imajo en skupni imenovalec. In se gibljejo okrog vprašanja centralističnega urejanja v Republiki Sloveniji. Ampak, problem pri teh razpravah je, da ne profitira nikoli v njej Ljubljana, kot Mesto. Ampak, profitirajo predvsem druga, druge sredine slovenske. In tudi zaradi in tudi na področju kulture se to dogaja. Če iz državnega proračuna gre financiranje marsikaterega kulturnega doma, ali drugih institucij, tudi tistih, katerih ustanoviteljica je država, se v Ljubljani dogaja ravno obratno. Tukaj, tukaj je iztržek bistveno manjši. Je pa to razumljivo tudi iz vidika tega, da pristojnosti med Državo in Mestom niso dovolj jasno definirane. Oziroma zakonsko urejene. Poskus v preteklosti, ki je poskušal urediti to razmerje, se je seveda zaradi lokalnih interesov dobesedno sfižil.

Tako se pač javni zavodi, ki jih je ustanovila lokalna skupnost, naj omenim recimo novogoriško, novomeško, ali v prihodnosti – prihodnosti v novomeško, ali pa mariborsko gledališče – plačuje iz državnega proračuna. Medtem, ko se določeni javni zavodi v Ljubljani, v celoti skoraj krijejo sami.

Je pa ena zakonska regulativa se v zadnjem času oziroma pred dvema – mislim, da letoma zgodila. In to je Zakon o glavnem mestu. Gospa županja, jaz bi rada videla, da bi se ta zakon, tudi z vašo pomočjo, izvajal na tisti edini postavki, ki zahteva jasne dogovore med Državo oziroma daje možnost dogovarjanja med Državo in – in Ljubljano. Ne vidim rezultatov. Ne vidim in ne prepoznavam, da bi se to zgodilo. Skratka, da bi prišlo do nekega izrekanja o pomembnih zavezah, ki jih ima ljubljanska občina oziroma država, do tistih skupnih projektov, ki so za mesto pomembni. Jaz si želim, da bi se to zgodilo. Zagotovo bi se moralo. Kajti, če bi se zgodilo, zagotovo ne bi se soočali s tako kontraverznimi odločitvami, kot jih je – kot jih je izdalo Ministrstvo za kulturo, ko je samovoljno oziroma, ko želi samovoljno odločati o usodi nekaterih spomenikov v Ljubljani. In to, vsaj po moji vednosti, brez kakršnega koli dogovora. To, da bo Država izdala nek mestni ali nek odlok o zaščiti spomenikov državnega pomena. In odvzela razmišljanje, možnost ukrepanja ali pa soodločanja Mestu, je seveda dost velik škandal. In tukaj bi moralo Mesto poiskati dogovore, ki jim, ki imajo svojo referenco tudi v Zakonu o glavnem mestu. Kajti, upam in zahtevam in pričakujem, da bo Mesto znalo poiskati neko pot, da se ne bo država brez kakršnega koli dogovora ukvarjala s Cukrarno na tak način, kot se namerava. Pa ne govorim samo zaradi tega, ker bo avtomatično naložila Mestu neko dolžnost, kateremu mestu ni kos. Ampak, tudi, če bi bilo Mesto temu kos. Ampak, dejstvo tudi to, kljub temu dejstvu, da se je – kolikor je meni znano – večino strokovnjakov s tega področja odločilo, da ni potrebno, da se tak odlok dogaja. Oziroma, da se Cukrarna zaščiti na ta način, kot jo namerava zaščititi Država. Pa ne govorim samo o Cukrarni. Seveda omenjam tudi Kolizej in Stadion.

To, kar bi si – meni je všeč, da ta proračun zapira neko poglavje, ki smo ga sprožili pred leti. In sicer vprašanje ureditve te Galerije Riharda Jakopiča, ki naj bi šla v bivšo mrežo Centra sodobnih umetnosti. Še bolj mi je pa všeč, da se delajo tudi plani v zvezi z adaptacijo Kina Šiške. Nisem zadovoljna s proračunom, ki je namenjen Mednarodnemu grafičnemu centru. Zaradi tega, ker Grafični bienale praznuje v naslednjem letu okroglo obletnico. Kot vemo, mu

Država ne, ne bo priskočila na pomoč. In tudi do sedaj mu ni dovolj pomagala. Poriva ga Mestu, ki je seveda tudi ustanovitelj, ampak, vendarle Mednarodni grafični center posluje z izjemnimi, odmevnimi, odmevnostmi po svetu. In prav je, da se ta zabeležka ob tej obletnici primerno obeleži. Čeprav vemo, da ni planirana, kot neka spektakularna, kot neko spektakularno dogajanje. Ampak, kot majhni, drobni, številni projekti.

Seveda, jaz še enkrat izkoriščam to priliko, da ponovim moje nezadovoljstvo na, v zvezi s prepisom in s pristojnostmi in odpisom lastniških razmerij vizavi Cankarjevega doma. Še zmeraj se mi zdi, daje bilo samovoljno odpovedovanje Mestne občine, z vso infrastrukturo in za vsa vlaganja, ki so se v preteklosti zgodile v Cankarjev dom s strani meščank in meščanov Ljubljane, nespametno. In škodljivo. Ampak, če že to nespametnost in škodljivost lahko saniramo, potem poiščimo vsaj neko moralno zadovoljstvo v tem, da se proračun na področju Mestnega muzeja korigira na ta način, da bo končno zaključena ta – ta – ta projekt. Da bo lahko služil svojemu namenu. Da bo lahko obračal, konec koncev, obiskovalce. In, da ne bodo hodili tja si ogledovat praznih sten. Ampak, da bojo lahko šli pogledat to, zaradi česar je v bistvu muzej sploh renoviran. In ustanovljen. V tem primeru, skratka, bi želela, da se popravi ta predlog proračun. In, da ne bo mesto imelo tega dolga, ki je že, postaja že nespodoben. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Na dve stvari repliciram. Ena je to, da nam državna poslanka izraža nezadovoljstvo z ravnanjem države. Pri čemer seveda ima ta država prav. Tako, kar se tiče Cukrarne. Tako, kar se tiče Kolizeja. Neki manj ima prav glede, glede Stadiona. Prav ima zato, ker je ta mestni svet in županja – so ustvarili pri gospodu Prelovšku prastrah pred tem, kako Ljubljana ne skrbi za svojo dediščino. Prastrah. Zadnji tak prastrah, ne? Ki ga je ustvarila gospa županja, je bil ta, da če bi Mesto zavarovalo Stadion za Bežigradom, ne? Bi lahko bili blažji pri zaščiti, kakor, če bi to Država zaščitila. Ščiti se tako, kot je strokovno prav. In je čist vseen ali je to mestni spomenik, ali je to državni spomenik. Vendar mi, seveda izhajamo, kako bi rekel – mi delamo na nek način politiko iz sebe. Ne iz tistega, kar je v posameznem sektorju politike določeno z zakonodajo. Tako se mi seveda recimo odločamo okrog Kolizeja. Da bi bilo Kolizej podrt in naredit sto metrov visoko zadevo – drzna stvar. Če to županja izreče, seveda ni hudič, da gospod Prelovšek na novo pride na ta področje, ne? Seveda se ta prvo spomni, daje treba seveda Kolizej formalno napačno, ne? Ker tud v Državi ne znajo delat posla, kot je treba. Formalno napačno. Ker stvar ne more bit dvakrat zavarovana. Ampak, vendarle s tem prastrahom notr pride. No, seveda prastrah na Stadionu je bil pa povezan pa tudi s predvolilno kampanjo mojih prijateljev tlele na desni. Social demokratov, ne? Ampak, sej razumete, ne? Ker tako se nam bo zgodilo zdaj tudi še kaj družga tud. Z ekipo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Mislite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja....

GA. DANICA SIMŠIČ

SDS, sloven....?

G. MIHA JAZBINŠEK

SDS, ja moje prijatelje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Niso socialdemokrati, veste?

G. MIHA JAZBINŠEK

A niso socialdemokrati? Moraš mislit, tolk menjajo imena. Saj tud vas poznam sam po Združeni listi. Ne vem, po moje ste tud kakšen nageljček že zgubil.

No, moram reč, da je bila to slaba zahteva. Kar se pa tiče seveda pa Mestnega muzeja. Vi ste verjetno zasledili mojo diskusijo že prejšnjič, ko smo mi odločali o investicijah. Da bo tam notr seveda virtualna vsebina. In narejen je koncept na to, da je to virtualna vsebina. Vi ste lahko brali recimo Suhadolca. Ko ni nobenih, rekel bi – več vsebin, ki jih je on poznal nazaj. Mene moj profesor slovenščine srečuje na cesti in reče – Miha...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

... kako bo z Zupančičevo sobo? In tako dalje in tako dalje. Skratka, problem tega je v tem, da z virtualno vsebino pač tako, ne? Pač tako, da postane na konc virtualna vsebina. In na konc pride – postane virtualen tudi finančen prispevek za tako vsebino. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika. Najprej na vašo repliko, gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Samo kratko. Očitno je, da prastrah gospoda Prelovška izvira iz podobnega razloga, Miha, kot je tvoja. Iz površnega poznavanja dejstev. Tako, kot zdaj tle barantaš z imeni strank. Tako gospod Prelovšek baranta s popolnoma napačnimi vhodnimi podatki. Mi smo na Skupnosti občin v petek imeli eno dovolj živahno in recimo temeljito razpravo okrog njegovega pojmovanja zaščite kulturne dediščine. In to, kar gospod počenja, zahteva neko resno diskusijo. Ker, ne samo, da prerašča okus ravnanja enega državnega uslužbenca, ne? Ker se obnaša, kot funkcionar političen. Ne pa kot državni uslužbenec na tem segmentu. Ampak, mislim, da smo prišli vsaj tako daleč, da bomo z neko diskusijo z njim. Bomo probali dopolniti te njegove fajle pomanjkljivih informacij. Da ne bo pač, da tako rečem – v javnosti trosil neumnosti. Teh, kar zdaj počenja.

... iz dvorane /// nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Človek se enostavno prime za glavo. Najprej sem se prijel za glavo takrat, ko sem bral Suhadolca. Janeza, ki je govoril, da gre za virtualno vsebino. In zdaj, to postane nenadoma res. In to moram zdaj poslušat še enkrat tukaj. Dejstvo je, da je, da sem si ogledal, skupaj s podžupanom Slakom, predstavitev te vsebine. Ki jo je pripravila ena ekipa, ki opremlja – ki opremlja oziroma, ki ureja take zbirke. Dejstvo je, da je to z originalnimi eksponati. Tako, kot se dela čisto vsak drug muzej – v okviru neke zgodbe o Mestu Ljubljani, speljana cela – cela stalna zbirka. Ampak, s samimi originalnimi eksponati. In, če so originali...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

... eksponati tako, kakor se to v muzejih dogaja virtualni, potem ste vi meni povedali nekaj popolnoma norega ali pa novega, k še človek na svetu ni videl.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Božič. Če ste tako prijazni, da izklopite mikrofona. In še ena replika na repliko, gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Ja no, muzej je virtualen zdaj. Ko so...

... iz dvorane: ko je prazen...

... Ko so stene prazne, a ne? To nedvomno. In stanje je neprimerno za mestno, za Mesto Ljubljana. Jaz bi, gospod Pavlica, težko rekla, da gospod Prelovšek troši neumnosti. On je verodostojen strokovnjak. Ampak, v tem primeru, po mojem in pa tudi po vašem in še kakšnem razmišljanju, misli zgrešeno. Zaradi tega, ker so se o temu predmetu opredeljevali tudi drugi, ki so strokovnjaki. In jaz mislim, da odločitve – nikoli gospod Jazbinšek oziroma težko, da so – da so lahko zgolj individualne. Odločitve bi morale biti konsenzualne. In tisto, kar se mi zdi, da je potrebno ob tem primeru spregovoriti, je prav ta konsenz. In ta konsenz bi se moral najti ne samo med politiki. Skratka, med politično opcijo in mestnim, Mesta Ljubljane in na državnem – ravni. Ampak tudi na...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

GA. MAJDA ŠIRCA

... na ravni strokovnega vedenja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Rada bi se odzvala na vašo razpravo tudi sama. In sicer. Proračun, ki je – osnutek, ki je pred vami, je bil dogovorjen in usklajen v okviru koalicije. Katerih sestavni del ste bili tudi vi. Usklajeval je področje kulture podžupan, gospod Slak. Tako, da vse nespametnosti, vse neumnosti in vse virtualnosti, lahko pripišemo vsem nam, ki smo bili v koaliciji.

Glede Mestnega muzeja. Mestni muzej ni prazen. V Mestnem muzeju se ogromno dogaja. Res pa je, da stalne zbirke še ni.

Glede glavnega mesta. Zakon je bil sprejet. Veste, koliko let je bilo potrebnih, da je sploh Parlament ta zakon sprejel. Natančno veste, ker berete tudi v časopisih, da sem pisala tako prejšnjemu predsedniku vlade, kot tudi sedanjemu. Ne enkrat. In, da nikoli še ni bilo nobenega uradnega odziva. Ne od gospoda Ropa, ki je bil takrat predsednik vlade. Ne od gospoda Janše. Vem, s spletnih strani, da so zdaj ustanovili komisijo. Oziroma skupino.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Gospod Jakič, jaz vam ne segam nikoli v besedo.....

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

In pa... gospod Bohinc ni bil nikoli predsednik vlade.

Glede pa, samo še eno pojasnilo gospodu Jazbinšku. Glede KOŽ-a oziroma stalne zbirke oziroma predstavitve gospoda Otona Župančiča. Bo v Knjižnici Otona Župančiča. Ne pa v Mestnem muzeju. V Mestnem muzeju bo taka stalna zbirka, kot je bila zamišljena v osnovi.

Besedo... Replika na repliko. Najprej gospa Širca..... a,ha – gospod Jazbinšek, pravi gospa Širca, da ste bili vi prej.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, mene veseli, da se med sabo prepirate, kdo je bolj oklestil proračun, ne? Ne? Ampak, če bi mi pa gospa Širca, pa vidim, da ma, da pa pooblaščen je gospod Peter, ne? Je pooblaščen. On ma vpogled v – v koncepte stalnih zbirk in tako naprej. Nič, mi drugi svetniki, ne? Če bi mel vpogled, ne? Rekel bi, v to, kar ma samo koalicija vpogled, ne? Slak, pa – pa Peter Božič, ne? Drugač so pa to eni inozemci, k počnejo to stalno zbirko. No, če bi mel mi v to vpogled, bi mogoče o malo manj virtualnosti govorili. Ne? Če seveda Peter razlaga, da bodo tle originalni eksponati, ne? Kakor sem jaz zasledil, seveda, takrat, ko sem mel možnost pogledat tisto zasnovo idejno, ne? Ki sem si jo seveda tud tam dobil, sem videl, da tudi kar je originalnih eksponatov in tako naprej. Majo not predviden in tako naprej. Seveda...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ja, seveda bojo samo neki, rekel bi – minimalni dokaz neke druge stvarnosti, ki bo pa v resnici predstavljena virtualno. Ne? In tudi, ne? Bom tako rekel, zlo velik več je šlo, rekel bi – lupino, ne? Kakor v zbirko samo. In tako, da muzej je postal sam po sebi eksponat. Ne? Dočim pa, seveda, vsebina pa vprašanje. Ampak, podpiram pa to, da je več denarja, če mi bojo pokazal....

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... koncept, ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Gospa županja, sama ste, v nagovoru, ki ste ga imeli na zadnji seji, zaključili tako. Vse te in še druge probleme, bomo morali reševati v dogovoru z državo, ki je končno imenovala svojo pogajalsko skupino za pripravo dogovora med MOL in Državo, ki bo tudi osnova za bodoče financiranje, ki da mora biti urejeno v državnem in mestnem proračunu. Kar pa v letu 2000 gotovo še ne bo uveljavljeno, et cetera, et cetera.

Sami ste omenili večkrat ta minus. Ampak, vi ste pooblaščen, da izvajate zakone na tem – na tem nivoju. In nekatere rešitve ste tudi sprejemali v preteklosti. Ne da bi teh dogovorov, ki iz zakona izvirajo, kje zapisali. Omenila sem, da Cankarjev dom je bil tak dogovor. Medtem, ko je bilo potrebno počakat skoraj dve leti, da ste, da je Mesto lahko prodalo 300 m² v Kinu...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

GA. MAJDA ŠIRCA

... milijardno vrednost Cankarjevega doma, brez večjih problemov zamenjali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednji ima besedo gospod Jarc. Za njim bo razpravljala gospa Levičar.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, gospa županja, spoštovani svetniki. Razprava se nagiba h koncu. Oziroma je že krepko v drugi polovici. Moram reč, da razprave strank list, do zdaj, vključno z nastopnim govorom gospe županje, me utrjujejo v prepričanju, da razprava teče o pravljici o Steklenem polžu. Oziroma o pravljici o Jari kači. Namreč, razprave o proračunu 2003, štiri in zdaj za pet, se v bistvu ponavljajo. Vključno z nastopnim govorom gospe županje. Jaz razumem stisko in jadikovanje sedaj, prej strank koalicije. Zdaj stranke opozicije – razklanih po dolgem in počez. Na eni strani županja, njena stranka. Na drugi strani liberalna stranka, razklana znotraj sebe. In, da vsak pač gleda na svoj vrtiček. Brani svoje interese. Svoje pridobitve. In, da je pač jadikovanje in javkanje po eni strani – predvsem županje – sicer za razumet. Ko pravi, da pač je bilo pred sedmimi leti še 45% sredstev namenjenim investicijam. Oziroma 25 milijard. Zdaj samo 16. To se pravi dobra tretjina. Jaz razumem tud, da z državnega nivoja vedno več pristojnosti, vedno več zakonskih in pogodbenih obveznosti prihaja na občinsko raven. Vsled pač rasti deleža javne porabe v družbenem bruto produktu. In pač hoče država čim več stroškov prenest na lokalni nivo. Ker pač tudi republiški oziroma državni račun že poka po šivih.

Zdaj, gospa županja je v svojem nastopnem govoru omenila, da se pač delež za investicije v proračunu, v primerjavi z deležem za investicije v družbene dejavnosti, stalno zmanjšuje, v prid drugih. Pravi oziroma številke kažejo, da so se sredstva proračuna, namenjena recimo osnovnošolskemu izobraževanju, v zadnjih sedmih letih iz 4,9 – 4,96 povečala na preko 10%. V letošnjem proračunu. Jaz sicer razumem, da zakon veleva, Zakon o financiranju vzgoje in izobraževanja, veleva in še nekateri drugi akti in zakoni – velevajo, da je občina oziroma lokalna raven dolžna peljat investicijsko, investicije in redno vzdrževanje šol. Plačevati vse stroške, kar se tiče ogrevanja in tako naprej. Vendar pa jaz še nisem slišal županje, ali pa župana v zadnjih letih, da bi se takšnemu načinu financiranja uprla. Zakaj bi se morala takemu načinu financiranja upret? Zato, ker, kot vemo, demografska slika se slabša. Ljubljana in z njo tudi Slovenija in tudi večina evropskih držav drsi v demografski samomor. Število otrok se zmanjšuje. V centrskih, sedemnajst centrskih osnovnih šolah imajo nekatere šole oddelek in pol oziroma do dva oddelka vpisanih otrok. Jaz, ko sem bil še član sveta šole in sicer v poznih letih prejšnjega stoletja, devetdesetih letih prejšnjega stoletja, so se že začele razprave na Osnovni šoli Martina Krpana v Fužinah. Da bo seveda kmalu pedagoškega osebja in pomožnega osebja na šolah preveč. In, da bo treba nekatere ljudi pač odpuščati. Seveda je prejšnji minister storil vse, da do tega drastičnega ukrepa ne bi prišlo. In je pač uvedel devetletko. S tem pač posejal otroke iz vrtcev. V tako imenovani prvi razred devetletke. Ker tam se ta demografski primanjkljaj še ne pozna tako. Ker pač, kot veste, je pač strukturni delež otrok, ki prihajajo v vrtce iz sosednjih občin, mnogo večji, kot pa je strukturni delež otrok, ki prihaja v osnovne šole v Mestno občino Ljubljana. In iz sosednjih občin mnogo manjši. Seveda, ker pač, dokler je otrok v vrtcu, je še majhen. In ga starši pripeljejo v Ljubljano. Potem pa, ko gre v osnovno šolo, pa želijo pač, da je stalno v domicilni občini. Oziroma v šoli, od koder pač ta družina živi. Glede na to, kar sem navedel, trdim – predvsem v centrskih šolah. Sedemnajstih centrskih osnovnih šolah – obstajajo utemeljeni pogoji, da se določene šole oziroma šolski okoliši lahko združijo. In se nekatere šole namenijo drugim programom. Zaradi mene lahko tudi zasebni osnovni šoli. In se s tem, bi rekel – bi znatno – prihranila znatna sredstva, ki jih zdaj nesmotrno mestna občina uporablja za redno in investicijsko vzdrževanje teh osnovnih šol. To, bi rekel, ta bomba čaka in slej ali prej bo pač prišlo do tega, da bo treba šole združevati. Ampak ne tako, da bi, bi rekel – prišli spet na dvoizmenski pouk. Otrok je tako malo, da bi vsaj dve, tri osnovne šole. Predvsem v ožjem središču mesta lahko ukinili. In iz teh naredili eno šolo. Ne bi prišlo do dvoizmenskega pouka.

Tukaj bo pač treba, v okviru reform, ki jih pripravlja država, ki se bodo seveda odražale tudi na lokalni ravni – treba nekaj narediti. Globalizacija ne velja samo za proizvodnjo. Ampak, velja tudi za javno upravo. Žal za javno upravo Kitajcev ni. Za delavce v neposredni proizvodnji pa ti Kitajci so.

Potem, govorjenje o tem, da se je pač oziroma so se predvidele investicije tudi v predšolsko vzgojo, v vrtce. Pač, da se povečujejo. Vi veste, da smo mel pred letom, ali še manj, na mizah odlok, ki je v bistvu upravljanje vrtcev razbil. Ne pa združeval. Se pravi, ni prišlo do poenotenja računovodskih funkcij. Tehničnih funkcij. Ampak, pač gre tako, da ima vsaka enota oziroma nekaj vrtcev, v okviru enote, svojega direktorja. Pomočnika. Vse pomožno osebje in tako naprej. Tudi tukaj bi se lahko dalo narediti marsikaj. Vemo, da občina pač daje plače zaposlenim v vrtcih. In pač ni čudno, da je pač delež sredstev, namenjenih za predšolsko vzgojo iz proračuna, iz 14% v letu 99, naraslo na 18,6 v letu 2006. Tudi, bi rekel, me ne prepriča, da se stroški, investicijski, v vrtce, povečujejo zaradi tega, ker bo treba zamenjat nekaj azbestnih streh v vrtcih. Pustite jih na miru, dokler so še, bi rekel, še služijo svojemu namenu. Kajti, zamenjava azbestnih streh, kot veste in so bili primeri v Sloveniji, pomeni veliko večjo nevarnost, ko jih menjamo, kot pa da jih pustimo, da dotrajajo. Kajti, če se odstranijo te azbestno, cementne, salonitne strehe, del tega prahu pade v neposredno okolico. In pač pride lahko v pljuča otrok, ali pa v bližini živečih meščanov.

Torej, županja v svojem nastopnem govoru ugotavlja, da so se pač te, bi rekel, obveznosti občine, povečale na vseh področjih družbenih dejavnosti. Omenil sem že šolstvo, predšolsko vzgojo. Tako tudi pri športu. So se investicije oziroma se je delež sredstev, namenjenih športu, v zadnjih sedmih letih povečal iz dobrih 11 na 17 odstotkov. Sedaj moram reč, da jaz se ne bom, bi rekel pri proračunu posluževal taktike oziroma pripovedovanja zgodbe o Jari kači in Steklenem polžu. In ne bom napotoval županjo, da sleče gate in jih proda. Kot je rekel eden izmed mojih predhodnikov. Če bo – če želi pač zapolnit luknjo v mestnem proračunu. Ne bom je tudi napotil, da se spusti po rjuhah, ki jih je sama namestila tamle na mestnem, balkonu mestne hiše. Ne bom jo napotoval, da se vsede pod tistle stol, kjer dobra vila otrokom, meščanom, napoveduje, ali se bodo njihove dobre želje uresničile, ali ne. Ne bom se ukvarjal z malenkostmi, kajti pustimo malenkosti. Čas beži. Jaz bom povedal samo nekatere zadeve, ki jih po svojem skromnem znanju in uvidu v tega mesta vidim. Ki bi lahko v znatni meri pripomogle k večji kulturi bivanja. Pa ti moji predlogi pravzaprav v veliki meri ne bodo zahtevali dodatnih sredstev. Nekaj sem jih sicer že naštel. Pri šolstvu. In pri vrtcih. Jaz bom te zadeve povedal. Pričakujem, da jih bo uprava upoštevala. Če ne, jih bom preli v amandmaje. Ki jih bom predložil v fazi predloga obravnave proračuna. Pravzaprav pa ne razumem popolnoma svojih kolegov, ki so govorili pred menoj. Ko pač so pretežno, zdaj, da ne bom komu krivice naredil – po tem proračunu oziroma osnutku proračuna pljuvali. Sami pa niso predlagali nobene, bi rekel, nobenega predloga. Če ga je kdo, se mu pač opravičujem. Upam, da bodo tisti, ki bodo, bi rekel – govorili za menoj, pač dal še kakšen konstruktiven predlog. Jaz svojih predlogov ne bom skrival, kot kača noge. Pričakoval bi, da bi tudi vsi ostali predstavniki svetnic in svetnikov, strank in list. Od demokratov, socialdemokratov, liberalcev, nacionalistov, zelenih, krščanskih demokratov in tako naprej. Te svoje predloge povedal. Ker čas hiti. In verbalno se vsi, bodisi javno, ali zasebno zavzemamo v korist meščanov in meščank. In pač povemo, da bomo podprli vse, kar bo županja takega predlagala. Bodisi v proračunu, ali kako drugače.

Po drugi strani pa, bi rekel – se trudimo, da bi vse tisto, kar proračun s sklepi, obljube, ki jih pač tudi ta proračun daje. Dobrega obetajo. Se trudimo, da pač to spremenimo v strup. Namreč, to na eni strani verbalno zavzemanje v korist meščank in meščanov, me spominja na – pač glede na to, da nobeni predlogi pač ne pridejo. In, če ne bojo prišli, se pač eno leto v tej Ljubljani ne bo nič zgodilo. Sicer je predvolilno leto. Ne glede na to, da je pač županja takšna, kakršna pač je. Če bodo ti predlogi prišli na mizo. In glede na to, da je ona prva, ki se javno in

zasebno najbolj zavzema za to in govori, da je zavezana meščanom in meščankam, bo pač te predloge, če bojo dobri, pričela v tem letu pač udejanjati. Čeprav jih najbrž v polni meri pač ne bo mogla udejaniti. In, bi rekel, tudi v predvolilni kampanji, tisti, ki pač nameravate oziroma nameravamo kandidirati. Ne boste mel argumentov, da boste pač povedal, kaj ste predlagal. Kaj županja ni uresničila. Če pa ne boste nič predlagal, pač ne boste mel kaj pokazati. Kaj povedati. Verjetno me boste nekateri proglasili za politično naivnega. In nezrelega. Ker pač s takimi predlogi prihajam na plan. Ampak, jaz bom vseeno svoje predloge povedal. Ne glede na to, ali se bodo prijeli županjinini ušes, ali ne. In te uprave. Povedal sem pa, da pač ti predlogi, ki jih nameravam povedati in za katere pričakujem, da se bodo v predlogu proračuna pojavili. Nekateri sem že naštel. V prid pač Ljubljancem in Ljubljankam.

Ja. Zanimiva. Zanimiv presedan se je zgodil, ko je gospod Žagar v predhodni razpravi omenil zahtevo župana Iga, češ, da naj Mesto v proračunu zagotovi skoraj milijardo oziroma 964 milijonov tolarjev. Za to, da se na območju Vodarne Brest, ki pač leži v občini Ig, zagotovi kanalizacija. In, da se pač ukinejo septične jame, ki pač v veliki meri prenikajo, kolikor pač na Barju sploh lahko prenikajo, v podtalnico oziroma v vodo, ki se črpa v, pri Vodarni Brest. Moram reči, da je blo, da je pismo gospoda župana Cimpermana z Iga sprenevedanje. Prav tako odgovor gospe županje gospodu Žagarju. Ko je pač apeliral, da se ta zadeva uredi. V zadnjih petdesetih letih ljubljanska pitna voda, se pravi ljubljanska podtalnica ni bila biološko onesnažena. Ni bila biološko onesnažena. Bila pa je onesnažena s sredstvi, ki jih pač večkrat na tih, na sejah mestnega sveta obveščamo. To se pravi z ostanki, razgradnimi produkti fitofarmaceutskih sredstev. Ki jih pač kmetovalci uporabljajo na vodovarstvenih območjih. In ti prenikajo v meteornimi vodami oziroma iz jam v podtalnico. To se je tudi zgodilo v – na področju Vodarne Brest. Se pravi, Vodarna Brest ni bila onesnažena zaradi neurejene kanalizacije na tem področju. Ampak zaradi nepravilne uporabe fitofarmaceutskih sredstev. In pa nepravilne oziroma neprave uporabe fitofarmaceutskih sredstev. Županja pa je gospodu Žagarju pač odgovorila, da tudi, če bi – tudi, če bi fekalije na področju Vodarne Brest onesnaževale podtalnico. S tem Mestna občina nima nič. Ker pač za podtalnico je po Zakonu o vodah, dolžna skrbet država. Torej, ste pa na prejšnji seji, gospe županja, rekla, da pač Ljubljana rabi 100 do 120 milijard denarja za sanacijo kanalizacije in vodovodnega omrežja. Za to, da pač bomo še naprej Ljubljanci lahko z gotovostjo pili zdravo, pitno vodo. Torej, je bojazen, da se pitna voda oziroma podtalnica onesnaži zaradi dotrajane kanalizacije. Zakaj pa niste, kot svetujete gospodu županu z Iga, tudi sama pritisnila na državo. Da pač zagotovi 100 milijard sredstev, ker je pač ona skrbnik čiste podtalnice. Da nam pač ta sredstva zagotovi, ne vem, iz evropskih kohezijskih ali strukturnih skladov. Da bomo pač lahko to kanalizacijo popravili. In, da ne bomo bremenili mestnega proračuna oziroma že tako skromnih investicijskih sredstev članic, članov Holdinga. Oziroma Holdinga, kot celote. Torej, tudi to me pač spominja na zgodbo o Steklenem polžu in Jari kači.

Najbrž se vsi spominjate razprave proračuna za leto 2003. Takrat sem v imenu Liste za čisto pitno vodo. Predlagal amandma, da se 40 milijonov tolarjev nameni za iskanje novih virov zdrave, čiste pitne vode. Izven sedanjih območij črpanja. Da se bi Mestu dolgoročno zagotovila, bi rekel – zdrava oskrba s pitno vodo. In seveda takrat ni bilo svetnika, ki ne bi za ta amandma dvignil roke. Bil je sprejet s konsenzom. Edini amandma, ki je bil sprejet. Mislim, da edini amandma s strani opozicije. Če je lahko tako imenujem.

Ta študija je bila opravljena. Jaz sem jo na eni od predhodnih sej že omenil. Na kratko ponovim, da so hidrogeologi v tej študiji ugotovili, da bi se dalo iz pogorja Krma z....

... iz dvorane – ///nerazumljivo....

... posebnim rovom, v dolžini štiri do šest kilometrov. Dalo dobiti, dokazano dobiti 2000 l vode na sekundo. To je še enkrat več, kot jo Ljubljana potrebuje. Seveda, študije niso sami sebi v namen. Študije delamo zato, da se prelijejo v življenje. Oziroma, da se implementirajo. Seveda, če so te študije in raziskave takšne narave, da se z veliko verjetnostjo lahko trdi, da bi, bi rekel, uresničitev teh študij, pomenila izboljšanje kulture bivanja in življenja v tem mestu. Torej, če smo si svesti tega. In, če se pač zavedamo, daje pač Mesto vezano, sedaj na svoj edini vir pitne vode iz podtalnice. In, da so vodovodna, vodovarstvena območja tudi prvo, se pravi ožje vodovarstveno območje, prepredeno s cestami. Tudi z ljubljansko obvoznico. Tako bi rekel severna obvoznica poteka praktično sto metrov, sto petdeset metrov od vodarne v Klečah. Tako, kot v Hrastju. Poleg tega vemo, da na vodovarstvenem območju, zaradi bližine tržnice in tržišča, ki se mu pač reče Ljubljana, kmetje intenzivno kmetujejo. Pridelujejo, pridelujejo zelje, poljščine. Jih ne vem kakšen odlok države, kakršna koli kazen, ne bo ustavila v tem. Skratka, sedimo na tempirani bombi. Seveda, potem, ko se določen vir oziroma določen del podtalnice onesnaži s fitofarmaceutskimi sredstvi, ali pa z nekaterimi kemikalijami, ki se, kot renta preteklosti zlijejo v podtalnico, iz ne vem kakšnih sodov. Ko se določeni industrijski objekti rušijo in na njihovih temeljih oziroma na njihovih mestih, koder so prej stali, gradijo nove stanovanjske soseske. Da ne govorim o potresu, ki bi se lahko zgodil. In bi pač vsa kanalizacija pač bla porušena. Oziroma bi popokala in bi pač voda stekla v podtalnico. Ne smemo se slepit in pač pričakovat, da se kaj tazga nam pač ne more zgoditi. In pač hlastat samo za tistimi efekti, tistimi, bi rekel proračunskimi zadevami, ki kažejo na videz sicer zelo, zelo popularne rešitve. Pričakujem, da bo Mestna uprava oziroma sama Mestna uprava, skupaj s Holdingom, seveda – od Holdinga ne moremo pričakovat, da bo dal take razvojne vzpodbude, v smislu, v smislu, bi rekel takih dolgoročnih investicij. Ampak Mestna uprava, ta Mestni svet mora biti tisti, ki daje nekako dolgoročne usmeritve razvoju v Holdingu, ki so konec koncev v prid Mestu. Pričakujem, da bo Mestna uprava pri predlogu...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...odloka o proračunu, nadaljevala s to študijo. Oziroma jo razširila. Oziroma zagotovila sredstva za odkup zemljišča, koder naj bi bilo okno tega rova, ki sem ga prej omenil. In po dodatnih, bi rekel – pogovorih s hidrogeologi, ki bodo pač verjetno, glede na to, kar je v tej študiji zapisanega, potrdili, da gre za potencialno zelo, zelo perspektiven vir. Da bo zagotovila sredstva za odkup zemljišča na tej, bi rekel – na tem mestu, koder naj bi ta rov bil. Oziroma že letos oziroma v svojih razvojnih nalogah predvidela tudi raziskovalni rov, katerega površina okna je 2 do 3 m². In že ta testni raziskovalni rov bo pokazal, ali so, bi rekel – te predvidevanja hidrogeologov, ki pač predvidevajo velik vir pitne vode v pogorju Krma. Ki bi dolgoročno zagotovil mestu čist in zdrav vir pitne vode. Ne pa, da se vsak dan tresemo in dajemo ogromno denarja v sanacijo kanalizacije. Zaradi tega, da pač ohranjamo podtalnico še nekako na meji znosnosti.

Skratka, pričakujem, da bo v proračunu zagotovljenih, da bodo zagotovljena sredstva, za odkup tistih nekaj 100 oziroma samo 100 m² v krmskem pogorju, nad Tomišljem. Poudarjam, gre samo za 200 m oddaljen, oddaljeno okno rova, koder naj bi ta voda pritekla ven. Je samo 200 m, 300 m oddaljeno od črpališča Bresta. In se lahko vsa infrastruktura, ki je že zgrajena do črpališča na Brestu. To je nova cev, debeline Fi – 70 cm, porabi za ta vir. Se pravi, ne gre za dodatne investicije. Poleg tega pa bi ta rov, ki je nekako na kvoti 340 m, pravzaprav omogočil, da bi voda prosto tekla do porabnikov, praktično v Ljubljani. In bi jim tudi prihranili stroške električne energije, za črpalke, ki porabijo, bi rekel – elektriko za črpanje vode. Da jo poganjajo v višje ležeče dele mesta.

Skratka, zavedajoč se tega, da vir pitne vode, ki ga je Ljubljana dolga desetletja uporabljala v Hrastju, s svojimi trinajstimi vodnjaki, trinajstimi črpališči, deluje samo z dvema trinajstinami moči. Ostale enajst trinajstin teče v kanalizacijo. Ker je voda bolj ali manj nepovratno v teh enajstih vodnjakih onesnažena z ostanki fitofarmaceutskih sredstev. In pa z diklorbenzamidom, ki je bil najden minulo leto, junija meseca, v poskusnih vrtinah. In kasneje tudi v teh, bi rekel – samih črpališčih na Hrastjih. Če vemo, da Hrastje predstavlja eno tretjino količine vode, pitne vode za Ljubljano, se ta predlog, ki sem ga predlagal, pač mora resno obravnavat. Čeprav ne bo uresničen letos, jaz predlagam, da se to začne. Ker vsako leto, če ne vsak dan, lahko pomeni potencialno škodo. In potencialno nevarnost za meščanke in meščane. Zato še enkrat apeliram na vse, predvsem pa na županjo, da resno prouči ta predlog in ga upošteva v predlogu proračuna. Kajti, če to ne bo storjeno, bom pač predlagal torej amandma. Jaz javno povem, da bom osnutek proračuna podprl. Ker pač samo verbalno zavzemanje za koristi in pravzaprav ta ljubezen, ki naj bi jo izkazovali do meščank in meščanov, ne pomeni nič. Pomeni samo, po domače povedano, medstrankarsko prepucavanje. Kdo bo koga. In tako naprej. Čas pa hiti. Mi se pa pač ukvarjamo z malenkostmi. Toliko, kar se tiče vode, vodo oskrbe in pa tako naprej.

Bom pa omenil še eno zadevo, ki jo pač res tudi sam, kot Jaro kačo oziroma Steklenega polža, omenjam že, mislim, da pri petem proračunu. Ko bom povedal dva stavka, tri stavke, se boste verjetno vsi spomnili, na kaj pravzaprav merim. Gre za to, da pač bi Ljubljana z enostavnim urbanističnim ukrepom pridobila potencialno možnost gradnje, ne bom rekel – tisoče, ampak deset tisoče novih stanovanj. Ne glede na to, da študije govorijo, da je v Sloveniji sedemdeset tisoč praznih stanovanj. Po logiki bi lahko rekli, da jih ena petina odpade na Ljubljano. Pač sem, kot sem že na začetku omenil, zdaj že petič predlagam, da Oddelek za urbanizem v – iz faze osnutka, do predloga. Jaz sem pregledal osnutek proračuna. Tega pač spet ni notr. Čeprav je ta amandma minulo leto, mislim, da sta mu zmanjkala samo dva glasova, da bi bil sprejet. Namreč, gre za to, da Mestna uprava oziroma Oddelek za urbanizem, v vseh tistih delih mesta, koder so bloki z ravnimi strehami. Predvsem mislim na tiste stare bloke, ki so bili zgrajeni v poznih petdesetih, šestdesetih letih, bi rekel – pro... Predlaga Mestnemu svetu spremembo vseh ureditvenih območij, koder se ti bloki nahajajo. Tako, da se urbanistični akti spremenijo tako, da bi imeli stanovalci oziroma lastniki, etažni lastniki teh blokov, možnost, da na teh ravnih strehah, terasastih – terasnih blokov, naredijo enokapne oziroma dvokapne strehe. S tem, da se pod temi strehami lahko naredi mansardna stanovanja.

Bili so ugovori. Takšni in drugačni. Da pač statika tega ne dopušča. In to sem pač slišal iz ust urbanistov. Ni stvar urbanistov, da se spuščajo v to, ali določeni posegi v gradbeno konstrukcijo to statično prenesejo, ali ne. To bojo pač povedali statiki, projektanti in tako naprej. Tudi ne zahtevam, da se to naredi povsod, vse vprek. Nedvomno bi, bi rekel – poševne strehe, dvokapne strehe, enokapne strehe, na sedaj ravnih strehah blokov, s štirimi, petimi etažami in tako naprej – bi, bi rekel v marsičem polepšale, bi rekel – arhitekturno podobo tega mesta. Ki bi rekel, ima bolj podalpski, kot pa mediteranski značaj. Jaz sicer ugovore gospoda Jurančiča, ki mi jih je pri prejšnjih proračunih o podobnem amandmaju pač navajal. Da danes tehnologija gradnje že dopušča, bi rekel tako, bi rekel kvaliteto gradnje, da se ravne strehe lahko izolirajo tako, da pač voda teh, teh streh ne prepušča. Vendar pa, kolikor jaz vem in kolikor poznam ljudi, ki živijo v teh blokih. Se vsakih pet let, deset let, srečujejo z visokimi vzdrževalnimi stroški. Zaradi tega, ker pač te ravne strehe prepustijo, to je – te meteorne vode. Jaz ne morem reč, da je pač zgleda gospod načelnik, zdaj že mislim, da je ex načelnik. Z levim ušesom je sicer prisluhnil temu mojemu predlogu. Ko v prostorskem aktu, ki ga bomo v naslednji točki danes, na naslednji seji obravnavali. To gre za, bi rekel – urbanistične spremembe na – na, bi rekel prostorskem območju Starega Vodmata. Koder sem pač tudi predlagal v fazi osnutka, ki je bil potem umaknjen. Pa ne zaradi mojega predloga. Predlagal... In so bile tudi pač želje stanovalcev v teh blokih z ravnimi strehami, ravnimi terasami, da si

pač ta blok nadgradijo s poševno, enokapno oziroma dvokapno streho. In znotraj te strešne lupine uredijo zase, ali za tistega, kateremu bi pač to gradbeno pravico prepustili. Da si uredijo stanovanja. Moram reč, da je gospod, zdaj, ne vem najbrž že ex načelnik – temu mojemu predlogu prisluhnil. Vendar pa z eno bistveno omejitvijo. Češ, da dovoli, da se – zdaj govorim pač za ta prostorski akt. Bom takoj zaključil. Da se pač te strehe, na tistih petih, šestih, ali sedmih blokih, ki se v tem ureditvenem območju nahajajo – da se te ravne strehe nadgradijo s poševnimi dvokapnimi, enokapnimi. Ampak, samo v primeru, da se vsi bloki na enkrat odločijo za – za takšno nadgradnjo, ne? Torej, že znotraj bloka bodo težave. Kaj šele med bloki. Tako, da v bistvu je to en tak lepotni, lepotna koncesija, ki jo pač zdaj, bi rekel – gospod Jurančič oziroma bivši načelnik Oddelka za urbanizem, tukaj, bi rekel, nekaj po njih stranskih poteh pelje. Pelje noter.

Poleg tega bi pač omenil še eno zadevo, ki se tiče pač zemljiške politike. In se tiče pravzaprav vseh oddelkov. Tako Oddelka za urbanizem. Kot Oddelka za zemljišča. Kot oddelka oziroma sklada – Stanovanjskega sklada. Torej, tukaj gre za tri ključne oddelke, ki se pač obnašajo tako, kot – bi rekel – živali, ki nastopajo v tisti basni. Eden - raca vleče po vodi. Riba – nad vodo. Še en drug pa v zrak. Torej, nujno bi bilo treba to, bi rekel te tri oddelke poenotiti. In mislim, da ukrepi, ki jih je županja, zadnji kadrovski ukrepi, čeprav je bilo toliko zgražanja ob njih. Verjetno peljejo v to smer. Verjetno peljejo v to smer. Vse preveč je bilo tukaj partikularizma. Klijentelizma. In, da ne rečem tudi korupcije. Namreč, dokler – dokler – sprememba prostorskega akta, ali pa nov prostorski akt v tem mestnem svetu ni v fazi predloga sprejet tako, da večina svetnikov dvigne roke in ta prostorski akt potrdi. Do takrat, seveda in posledično se običajno tudi spremeni namembnost zemljišč, ki ta prostorski akt obravnavajo. In ga spremenijo iz nezazidljivih v zazidljiva. Takrat, ko mi roke vzdignemo, se cena teh zemljišč, na katerih bo potencialni investitor gradil. Ali pa že znani investitor – poveča za nekaj desetkrat. Torej, dokler mi ne dvignemo rok in cene zemljišč s tako – ne dvignemo za desetkrat ali še več, toliko časa ima Mestna občina škarje in platno glede teh zemljišč v svojih rokah. Ne glede na to, ali so zemljišča, vsebovana v tem prostorskem aktu, last Mesta, ali pa niso. Tukaj gre za milijardne zgubljene priložnosti. Ki se jim je Mesto oziroma nekateri ljudje, ki so se jim zaradi svojih osebnih koristi odpovedali. So se jim odpovedali! Mi vemo kakšni so pritiski od posameznih investorjev. Seveda potem, ko zaprosijo na Oddelku za urbanizem za lokacijsko informacijo. In, da potem samo, bi rekel – je posvečenim dovoljeno, da se lokacijska informacija, ki jo Oddelek za urbanizem pač temu potencialnemu investitorju da, spreminja tako, kot ta investitor želi. Samo nekateri so posvečeni, da pač to lahko počnejo. In glede na to, kar sem prej rekel, mislim oziroma sem pravzaprav skorajda prepričan, da se zadeve peljejo po svoje. Ne v korist Mesta. Ne v korist tega proračuna. In, da se pač streže apetitom investorjev, ki pač potem delajo po svoje. In kljub temu, da so določeni prostorski akti na videz zelo dobri – primer je bil osnutek, ki smo ga sprejeli na eni prejšnjih sej. Za tako imenovani univerzitetni kampus. Tam ob Vojkovi cesti. Kjer pač ne vemo, kaj bo, kdaj bo občina prodala. Prej ali potem. Ker tam je pač, skoraj tri četrt zemljišč je v mestni lasti. In jih imamo v proračunu navedene, kot tiste, ki jih bo Mestna občina prodala. Gre za 18 000 m². Se pravi za 2,8 ha. Od skupaj 4,5 ha, ki ga to ureditveno območje torej zajema. Tam je, bi rekel, neka proksimativna cena, ki pač je določena na – na 23.900 tolarjev po kvadratnem metru. To je vsekakor premalo, glede na to, da se to zemljišče spreminja iz kmetijskega v zazidljivo zemljišče. Kdaj bo to prodano? Ali zdaj še, bi rekel – pred sprejemom predloga? Ali takrat, ko bo sklenjena koncesija med Mestom in potencialnim investitorjem. Gre za neko podjetje, ki je v lasti neke banke. Je pač vprašanje.

Mislim, da - bi rekel – namesto, da sedaj, bi rekel – zaradi, zaradi proračunske luknje. Zaradi tega, ker je finan..., Proračun Mesta Ljubljane izkrvavel na družbenih dejavnostih. In, ker krvavi na družbenih dejavnostih. In, ker trpi komunalna dejavnost, bomo sedaj, bi rekel – pa

prodajali na vrat na nos stavbe, zemljišča in tako naprej. Torej, zadeve so, bi rekel – kritične. In dejansko je potrebna prevetritev. Bi rekel naslednje leto bo odločilno. Ali bo prišlo do tega, da se pač naredi preboj. In se gre smelo v projekte, ki bodo pomenili kvaliteto bivanja v tem mestu. Komunalne projekte. Ali pa bomo še naprej stopicali na mestu in se šli zgodbo o Jari kači in Steklenem polžu.

Recimo, do proračuna leta 2003, se je v proračunu še pojavljal most pri Cukrarni. Ki bi pomenil dobesedno sklenitev tega notranjega mestnega obroča, ki je še kako potreben za to, da se pač zmanjša in uredi prometni kaos v mestnem središču. Tudi, bi rekel, na mestnem Oddelku za gospodarske javne službe in promet ugotavljajo, da so krožišča primernejša – jasno tam, koder se jih lahko zgradi, kot pa semaforizirana križišča. Tudi ta obroč bi pomenil eno, eno – bi rekel – eno, eno krožno krožišče okrog ožjega mestnega središča. In pomembno vplival k – bi rekel – zmanjšanosti in zasičenosti ožjega mestnega središča s – pač domicilnim in pa osebnim prometom, ki vsak dan pač migrira v Ljubljano. In takšnih in drugačnih razlogov.

Jaz pač vem, da Mestna občina Ljubljana za ta projekt ne more dobit zasebnega kapitala. Ker zasebni kapital v projekte, ki ne donajajonič, pač ne bo šel. Ampak, ko sem vprašal nekaj – mesec nazaj, gospoda načelnika, zdaj menda tudi že ex načelnika – Klavs – zakaj se pač ta zadeva v proračunu za leto 2006 ne pojavi v – v – v proračunu? Mi je pač odgovoril, ker Oddelek za urbanizem ni pripravil predloga akta, ki bi ta most umestil v – v prostor tam, v, ob Cukrarni oziroma ob Kliničnem centru, ne? No, jaz verjamem, da nima časa on oziroma, da bivši načelnik tega ni mogel umestiti. Ker si je pač dal tolk opraviti z zemljiškimi projekti in posli, ki sem jih pač omenjal prej.

Torej, ne razumem – ne razumem, zakaj tega v mestnem proračunu ni. Jaz sicer pozdravljam ideje oziroma zdaj že sklep Vlade, zdajšnje, ki je imenovala nek svet ljudi, ki se bo pogovarjal z Mestom. Ne vem, ali so člani s strani Mestne občine Ljubljana že imenovani v svet? Ki se pač bodo pogovarjali o projektih, ki so vredni prestolnice samostojne države Slovenije in ki se pač tičejo državne ravni in pa tudi tega Mesta. Jaz sem tega vesel in pač upam, da se tudi ta ideja ne bo sprevrgla v strup.

Mislim, da je eden izmed mojih predhodnikov tudi omenil – no, najprej seveda – seveda..... vzpenjačo na grad, ki jo je moj predhodnik, gospod Kuščer lepo obdelal in osvetlil iz vseh zornih kotov. To je tipičen projekt, ki bi ga moral narediti zasebni kapital. Zdaj, beremo oziroma smo obveščeni, da v poročilu Računskega sodišča, tisti revizor Računskega sodišča ugotavlja, da je bila povzročena še dodatna škoda vsled tega, ker je pač aktualna županja ta projekt za pol leta ustavila, pa ga potem nadaljevala. Se pravi stroški rastejo. Vem, da smo čakali pol leta, ker naj bi se podžupani, predvsem mislim, da gospod Omerza in Slak, trudili, da bi našli, torej zasebnega vlagatelja. Da bi se pač zadeva zgradila na principu javno – zasebnega partnerstva. Mesto zemljišča. Partner zasebni pa pač mehanizacijo in potem kasneje upravljanje. Namreč, se ta zadeva ni zgodila. Češ, da ni bilo, bi rekel – zainteresiranih sovlagateljev. Jaz, jaz sem prepričan, da bi se vlagatelj najdu, če bi bil to interes Mestne uprave. In se bojim, da pač je lažje ribariti v kalnem, če Mesto samo pelje investicije. Lažje je ribariti v kalnem, če Mesto samo pelje investicije, kot pa če se povabi k projektu – jaz, gospa županja, mislim, da govorim zastonj, ker...

GA. DANICA SIMŠIČ

Zastonj ravno ne.

G. MIHAEL JARC

Vsak po svoje žvrgoli. Ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Zastonj ravno ne, ...

G. MIHAEL JARC

Zdaj pa, če narobe govorim, ne? Me pa prekinite.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne, morda...

G. MIHAEL JARC

Bom nehal razpravljat, ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

... zaman govorite. Drugače pa prosim za nekoliko več pozornosti v dvorani.

G. MIHAEL JARC

Tako, da sem prepričan, da če bi se tukaj najdu zasebni partner, bi ga danes že imeli. Zelo hitro. Ampak, se ga ni pač hotelo najti, ker bi pač investicija takrat morala potekati transparentno. Bi bila bolj, bi rekel – pregledna.

Tudi, eden izmed mojih predhodnikov je omenjal Mesarski most. Ki sigurno bi pomenil večjo kvaliteto bivanja. Glede na to, da je predvsem, ko so tržni dnevi, predvsem pa v soboto, je Tromostovje dobesedno zabito s pešci. Tudi pri Mesarskem mostu, katerega investicija je bila, če se ne motim v letih 95, ko naj bi Mesto...

.... iz dvorane - /// nerazumljivo....

Jaz bom prekinil razpravo, gospa županja....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jarc...

G. MIHAEL JARC

In se odpovedal razpravi.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne. Ni se treba odpovedat razpravi. Bi bilo pa korektno od vaših kolegic in kolegov svetnic in svetnikov, da bi vam dovolili, da v miru razpravljate.

G. MIHAEL JARC

Torej, tudi pri Mesarskem mostu bi se dal najt zasebnega partnerja. To je danes investicija, recimo milijarda. Namreč, ta most je dvoetažen. Spodaj so lokali. Spodaj so prodajna mesta. Gor pa so pešci. Tudi tukaj bi se najdljo zasebni kapital, samo, če bi se hotelo. Tudi evropski skladi. Tudi, bi rekel, če Mesto nima svojega deleža. Če investitor ne bi pristal na to, da Mesto oziroma, kaj je zdaj? Država je lastnica bregov oziroma vodna skupnost, je to pač predmet razgovora tega – tega sveta. Oziroma sosveta, ki se zdaj, bi rekel – na – na nivoju Države in Mesta ustanavlja. Tudi to je lahko eden izmed, izmed predmetov pogajanj in pa – in pa, bi rekel – nadaljevanja teh del.

Da zdaj, o raku rani tega mesta, to je mirujoči promet in pomanjkanje parkirnih mest sploh ne govorim. Vemo kaj se je zgodilo s projektom Šarabon. Bila je dosežena solidna cena za prodajo zemljišča. 1.300 Evrov za kvadratni meter. Na licitaciji. Kar je povsem spodobna cena. Vendar pa investitor ne spoštuje gradbenega dovoljenja oziroma projekta. In manjša število parkirnih mest, na račun prodajnih mest. Seveda, ker se bo tukaj kapital hitreje obračal. In pač Mesto, glede na to, da v tem projektu ni sovlagatelj, ni partner, ni – bi rekel v tem joint venture-ju skupaj – ne bo zainteresirano, da bi restriktivno preganjalo črno parkiranje v okolici Kliničnega centra. In pa tudi prepovedalo parkiranje na določenih mestih, v okolici Kliničnega centra, ker pač samo ti ukrepi bi polnili garažno hišo, ki se pač gradi zdaj tam. In bo v kratkem pač končana, ne?

Torej, s tem v zvezi bi tud rad povedal, da se v proračunu sploh ne pojavlja več noben projekt garažno parkirne hiše. Na tem notranjem obroču, ki tudi seveda še vedno ni sklenjen. Se pač sredstva drobijo. In se pač ukvarjate, ukvarjamo z malenkostmi. Čas pa pač hiti. Tudi tu bi bilo lahko že marsikaj narejenega. Če bi takrat, ko je bil čas, šli v določene smeje projekte. Jih je pa, spoštovana kolegica, tukaj, zraven mene, bivša županja – na pretekli seji oblečena v rdeče, danes v črno – seveda zadavila za vrat. Ker so prišli iz desne strani. In pač črna mačka miši ne sme lovit. In projekt garaže v grajskem hribu bi bil že zdavnaj narejen. Boste imela čas za repliko, gospa Potočnikova.... Ja, boste marsikaj povedala, ja, kar ste tudi meni v osebнем razgovoru povedala. Pa bodite tolk smela, pa to javno ponovite. Bodite tolk smela. Drugač vas bom jaz spomnil to, kar ste očitala.

No, tudi to bi bilo že narejeno. In danes debate glede vzpenjače na grad, bi bile nepotrebne, ker bi bilo dvigalo iz garažno parkirne hiše v grajskem hribu, že zdavnaj zgrajeno. Sedaj pa čitam, pred prejšnjo soboto v Dnevniku. Neka mlada, zelena novinarka, ki jih pravzaprav čist nič ne zamerim, ugotavlja, da ko bo zgrajena vzpenjača, bo pravzaprav nastal strašen kaos na Krekovem trgu. Seveda, ko bo pač prepovedan dostop po Cesti slovenskih kmečkih uporov. Oziroma po Cesti na grad, kot jo imenujemo. Vsem, razen vozilom intervencije in pa dobaviteljev. Jasno, da bo nastal kaos. Kaos je že zdaj. Jaz grem vsak dan mim tukaj. Ker pač stanujem deset minut stran. Vsak dan. Da ne govorim ob sobotah in tržnih dnevih. Se razlega horuonsko hupanje tja do Zmajskega mostu. Zato, ker tisti, ki bi radi vstopili na parkirišče na Krekovem trgu, ne morejo vstopiti. Ker je to parkirišče, ki ima samo 47 parkirnih mest, zasedeno. In pač tisti, ki bi radi peljali naprej v tunel, naravnost – vožnje ne morejo nadaljevat. Kaj se bo zgodilo, ko bo zgrajena ta vzpenjača? Ne vem. Pred - prejšnjem, prejšnjem, pa že v proračunu prejšnje županje, gospe Potočnikove. So bile predvidene garaže, pod Krekovim trgom, Pogačnikovim trgom in Vodnikovim trgom. Berem od te novinarke, ki sem jo omenil, da neki gospod Lenard dela zdaj že preveritve, kako bodo iz teh garaž torej ljudje se vključevali v promet. Se pravi pristopi in izstopi. V proračunu tega ni več. Kaj dela potem gospod Lenard? Jaz ne vem. Jaz sicer bi si želel, da se to naredi. Ampak, bom rekel hudomušno in zlonamerno – če bi se to storilo, bi se tržno življenje in socialno življenje, ki se odvija tukaj ob sobotah, na tržnicah – ker bi pač treba blo odkopat tržnice in spodaj narediti parkirno hišo. Bi se ustavilo. In gospa županja se je tega seveda zavedla. Pa če bi ta projekt

tekel – ne bi dočakala, bi rekel – naslednjih volitev. Ampak, bi jo verjetno meščani dobesečno defenestriral. In bi v bistvu mela samo še mesto na tistemle stolpu, kjer sedi dobra vila. In, ki pač prerokuje otrokom, ali se bodo njihove želje, dobre želje v naslednjem letu uresničile, ali ne. Najlepša hvala za posluh in tudi za neposluh.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Prva replika na vašo razpravo, gospa Meta Vesel Valentinčič.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa za besedo gospa županja. Torej, moja replika sega uro, pa še kej nazaj. Na začetek razprave gospoda Jarca. Ko ga je zelo skrbela ugotovitev o razklanosti in o stanju v strankah, ki so v tem mestnem svetu. In razklanosti v LDS.

In bi mu rada povedala takole. Da prav ne vem kdaj je to razklanost opazil v tem mestnem svetu. Ker trdim, da LDS v mestnem svetu deluje ves čas enotno. In tako, kot se nam zdi prav za interese Mesta Ljubljana. Istočasno pa povem takole. Nikoli se nismo in se tudi ne bomo odrekli kritični presoji dokumentov, o katerih razpravljamo. Še posebej pa ne proračuna. Ki je pač izjemno pomemben dokument za to mesto. In, če sta gospa Širca in gospod Božič razpravljala kritično o proračunu na področju kulture, je to seveda samo dobro. Zato, ker se s tem dokument v tej fazi lahko bistveno izboljša. V tem ne vidim nič slabega. Seveda pa ne vidim nič slabega v tem, da se svetniki LDS oglašamo na posameznih področjih. Tako v prvi polovici te razprave. Kot tudi zdaj. Res pa je, da ni nikogar med nami, ki bi lahko uro in pol razpredal o Jari kači in Steklenem polžu in tako naprej. Ampak, svoj čas in svoje delo jemljemo odgovorno. In zato se oglašamo na posameznih področjih. Z argumentiranimi pripombami, za katerimi bomo stali seveda tudi, ko bomo sprejemali predlog. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja. Gospa Valentinčičeva. Jaz vem, da ste pač mogla razpravljat tako, kot ste. Ker ste pač zdaj tudi sekretarka Liberalne demokracije. Pravzaprav ste tudi že sama ugotovila, da je dobro, daje prišlo do razkola. In pravzaprav v prejšnjih proračunih, ki ste ga pripravljali in tudi dialog, kije zdaj tekel med vami in županjo. Oziroma med vašo skupino in razklano skupino, kaže na to, da pač ste začel razpravljat o proračunu in kritično gledat na njega. To ni bila praksa, bi rekel – pri proračunu za let 2003 in 2004. Takrat je takratna koalicija molčala. Ene besede nisem slišal z, bi rekel – z mojega stališča gledano – z leve strani. Ampak smo razpravljali samo na tej strani. Torej, jaz zdaj ta razkol nekako, čeprav sem ga, bi rekel – nekako anatemiziral. Pač pozdravljam. Zadeve pač tečejo. Imamo več strank. Vsaka ima svoja stališča. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika na razpravo gospoda Jarca, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Da najprej odpravim okrog premijerovega, premijerove komisije, sestavljene iz državnih organov za mestne projekte. Skladno uveljavitvi Zakona o glavnem mestu Ljubljane. Ker Ljubljana nima dost svojih projektov, se bojim, ne? Da bo to predvolilni štab, ne? Za moje kolege, tle na desni strani, ne? Ko bo gospod premije določil, kaj so prioritetni ljubljanski projekti. In na teh krilih vsedrjavne uprave, se bodo, jih bo nosil, ne? Moje prijatle tlele. Gospoda Kovačiča, pa Sušnika, k zdele preveč naglas šepetata.

No, kar se pa tiče pa – kar se pa tiče pa... Ampak, to jaz odobravam, ne? Vsaj Janša bo vedel kaj je v Ljubljani, če že mi tega ne vemo. No, v redu.

Primer Šarabon je tipičen primer, ko smo oddali brez pogojev lokacijo, ne? Pogoji bi morali biti najmanj takšni, da bi rekli – lahko kupi tisti, ki bo sklenil z mestom koncesijsko razmerje, da bo v okviru tega koncesijskega razmerja Mesto garantiral polnost garaže. Magari z lisičenjem, ne? Park pa bo zato, seveda cena za parkiranje nizka. In pod pogoji bi morali dat, seveda, k smo prodajali tudi kapaciteto garaže. Vendar mi seveda, ker smo mislili, da bo naša opcija, ne? Ta leva, ne? Kupila garaže, ne? Pol jih je pa desna prehitela, ne? Nismo dal nobenih pogojev. In ode garaža, ne? Ki bo zdaj mela manjšo kapaciteto, večje parkinge, pa večjo ceno na parkirno mesto. Ne? Kšeftarji bojo pa seveda za izgradnjo, rekel bi – štacune, na tej garaži kšeftal.

No, zakaj povem ta primer? Zato, ker moram reč, da sem pa mal ogorčen, ne? Da bi pa morali biti mi svetniki detektivi, pa čist na vsaki lokaciji. Jaz si misliti nisem mogel, ko smo imeli zazidalni načrt za študentska stanovanja ob Vojkovi, da ta znani, znani naročnik zazidalnega načrta – ni lastnik. Da smo mi lastniki. In potem smo k eni bebcu tuki, razumete? Se pogovarjal o tem, kje bomo dobili garancijo, da bo tuki, da bojo tuki ostala, da bojo tuki študentska stanovanja in nenavadna stanovanja? K eni bebcu. Zdaj, seveda, skozi časopise in skozi naš program prodaje ugotovimo, seveda, da najmanj, kar bi kdo rad vedel je – tisti, ki je naročnika sprejel. To pomeni gospod Jurančič. In seveda najmanj, k je vedela, je županja vedela, ker je predlagateljica. Da se tam naroča za znanega naročnika...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel....

G. MIHA JAZBINŠEK

... znana vsebina. Brez pogojev. Ne? In tisto, kar je treba uveljaviti je to – to je treba na javnem natečaju prodat. In prodat tistemu, ki se bo izkazal s koncesijo države za študentske domove. Drugač se seveda ta – in naj se sedaj tepejo najprej za koncesijo. Naj se ministrstvo nauči te koncesije dajat. In pisat. In jih konceptualno postaviti. Potem bo pa moral videt, ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... ja. Investitor bo...

GA. DANICA SIMŠIČ

... čas se vam je iztekel.

G. MIHA JAZBINŠEK

A se mi je iztekel? Tud trideset sekund?

GA. DANICA SIMŠIČ

Tud trideset sekund.

G. MIHA JAZBINŠEK

No prav. Potem bojo pa investitorji že znal naprej ravnat.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, replika na vašo repliko, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Jaz bi kolega Jazbinška, bi rekel – podprl v njegovem, bi rekel, v svoji repliki podprl, bi rekel v njegovi repliki, glede na to, da je on pred kratkim, v eni – v eni, bi rekel – zlo odmevni oddaji izjavil, da je Mestna uprava postala oziroma Oddelek za urbanizem postal pravzaprav – nepremičninska agencija. Jaz bi ga tuki samo dopolnil in rekel, da je pravzaprav slabši, kot nepremičninska agencija. Nepremičninske agencije pravzaprav nekaj zaslužijo, bi rekel – med prodanim in kupljenim oziroma obratno. Mestni upravi, Oddelku za urbanizem pa se dogaja obratno. Zgubljamo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In naslednja replika na razpravo gospoda Jarca, gospod Makoter.

G. BORIS MAKOTER

Sam tole. Sej mislim, v razpravi gospoda Jarca je bilo marsikaj pametnega rečenega. In koristnega. Ampak eno stvar bi vseeno opozoril, da mogoče le ni tko črno, kot je gospod Jarc povedal. Namreč, gre za tisto tezo, ki jo je postavil, da bivši proračun in tudi sedanji nekje krvavijo na račun družbenih dejavnosti. A je bilo tako nekak?

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

... To sem mislil reč. Ker pol sem, mislim, da ste omenili investicijsko vlaganje v športne objekte, ne? Da se po vašem mnenju preveč povečuje. Tem – odstotki. Ne vem, ne? Jaz bi tu rekel tako, ne? Da verjetno manj, kot več. Če analiziramo, če pogledamo, kaj je bilo narejeno in koliko je bilo narejeno – še vedno ni to tisto, kar bi si – in klubi športni vsi, ki so – v športu želeli, da bi se vlagalo, da bi se izboljšalo. Da bi se popravilo, da bi se renoviralo. Ker še vedno gre samo za popravljanje, renoviranje in tako naprej.

Zdaj bom še nekaj povedal. Hvala bogu. Tukaj je bivša županja. Da so tam nekje okrog leta 94, 95, spoznali, da obstoječi športni objekti nikakor ne nudijo več nekih osnovnih pogojev,

za vsaj malo kvalitetnejša športna tekmovanja. Da ne govorimo o mednarodnih športnih tekmovanjih. In se je takrat, s tem letom, mislim, da leto 95 – pristopilo v tej Mestni občini, k nekemu bolj celovitemu in dolgoročnejšemu, planiranemu vlaganju v športne objekte. Še vedno v njihovo popravilo, investicijsko vzdrževanje in tako naprej. To je blo na srečo tudi v tem mandatnem obdobju. Sedanje županje. In vam moram reč, da če tega ne bi bilo takrat, jaz se bojim, da bi nas bilo še kako sram, tisti, ki smo v športu, ki na tem področju delamo. Smo aktivni oziroma predstavljamo ta šport. Ko gostimo, ali večja športna tekmovanja, ali tuje klube. Tuje funkcionarje – športne in tako naprej. Tako, da danes, vsaj v nekaterih pomembnejših naših športnih objektih, lahko vsaj s tega vidika nekaj, brez nekega sramu sprejmemo te goste iz tujine. Tuje ekipe, športnike. Funkcionarje. Ampak, to seveda še vedno ni to.

Zato jaz, ob tej priložnosti upam, da sedaj, ko bo sprejeta Strategija o športu, kjer je tudi opredeljeno katere športne objekte Ljubljana potrebuje do leta, smo rekli – 2012. Da bo ta Mestni svet tem prizadevanjem v podporo. In ne samo novim objektom. Ampak tudi, da se obstoječi objekti še popravijo, dopolnijo. In tako naprej. Ker, če pogledamo znesek, ki je namenjen za investicijsko vzdrževanje, je to vse skupaj 300 milijonov. Od tega skoraj več, kot dve tretjini odpade na novo dvorano v Zalog. Vse ostalo, za vse ostalo pa gre za neka manjša popravila, manjše popravke. In to prav gotovo ni, niso sredstva, ki bi ne vem kako vplivala na to, da bi se...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite...

G. BORIS MAKOTER

... ta...

GA. DANICA SIMŠIČ

...misel.

G. BORIS MAKOTER

... proračun bil v nekih težavah. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo repliko, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Moram, a- ha, ja, jaz sem, bi rekel – gospod Makoter, jaz nisem razpravljajal črno, ne? Če ste me tako razumel, se opravičujem. Jaz nisem problematiziral, torej povečanja investicijskih odhodkov v športno dejavnost v zadnjih sedmih letih, iz 11 na 17%. Tega sploh nisem problematiziral. Jaz sem samo pač navedel, kaj je pač županja v svojem uvodnem nastopu povedala. Povedala je pa pač to, da so se, bi rekel – povečal investicijski odhodki, na račun družbenih dejavnosti, v katere pač spada tudi šport. So se pač povečali v primerjavi z vlaganji v komunalno dejavnost. Tako, da jaz sem zadnji, ki bi osporaval te investicije. Konec koncev

sem bil tudi aktivni športnik v mladosti. Na državnem nivoju. In zgleda, tuki nisva čist... Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Levičar. Za njo bo razpravljala gospa Potočnik.

GA. MARINKA LEVIČAR

Hvala lepa. In lep pozdrav vsem. Po mojem mnenju današnji proračun oziroma proračun, o katerem teče razprava, nima opredeljenih prioritet. Saj ni zaznati iz obrazložitve, ki so na nekaterih področjih zelo šibke. Po nekje samo načelne. Po nekje pa zelo dolge in obsežne. In morda tudi nepotrebne. Kot na primer na področju komunale. Ampak, vseeno mislim, da je bolje, da so daljše obrazložitve, kot pa prekratke.

Vsekakor mislim, da bi proračun moral imeti opredeljene neke prioritete. Ne glede na to, kako je velik. Ampak, nikoli ni denarja za vse dovolj. In zato mislim, da bi prioritete morale biti opredeljene. In proračun bi moral biti tudi bolj varčevalno naravnan.

Med prioritetami jaz vsekakor vidim, da bi – da bi rešili oziroma upoštevali čim več pobud, ki so jih dale četrtne skupnosti. Vsaj tiste, ki niso finančno zelo, zelo, bi rekla – obremenjujoče. Ampak, če ugodimo tem zahtevam oziroma predlogom četrtnih skupnosti, mislim, da smo veliko naredili v dobrobit meščanov in meščank.

Vsekakor se, po mojem mnenju, ne bi smela zmanjšati postavka za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Indeks je pod 100. Ne vem zakaj? Iz kakšnih razlogov smo sredstva, v primerjavi z lanskim letom še zmanjšali. Namesto, da bi, glede na to.... A jih niso? Zmanjšane? ... Glede na to, kakšno je stanje na tem področju, koliko nesreč, predvsem med mladimi. Na katere se da s preventivo in vzgojo še nekaj doseči. Več vsekakor, kot pri starih šoferjih. Kaj doseči. Zato mislim, da bi morali sredstva za te namene povečati.

Potem, nadaljnje področje, ob katerega bi se rada obrnila, je varstvo starejših. Iz obrazložitve izhaja, da bomo uresničevali program na tem področju, ki je bil sprejet do leta 2005. Ne vem, ali nismo tega programa še uresničili. Ali zato, ker pač nimamo še programa za naprej? Za naslednje srednjeročno, ali kratkoročno obdobje. Ampak, vsekakor bi vsaj nekatere usmeritve morali imeti in nekaj v tem – o teh usmeritvah tudi zapisati v obrazložitvi.

V tem področju se nahaja tudi Zavod za oskrbo na domu. Ni videti, kako bo lahko povečeval obseg svojih storitev. Jasno pa je, da so te storitve iz dneva v dan večje. In, da ne morejo zadostiti vseh – vseh potreb, ki so že sedaj. Kolikšne pa bodo do konca prihodnjega leta pa še sploh. Skratka, to področje mislim, da je tudi v proračunu podhranjeno. Oziroma tudi mi manjka obrazložitev, zakaj tako.

Pohvalno pa se mi zdi, da je več sredstev namenjenih temu zavodu za – oziroma za dnevno varstvo – za dnevno varstvo starejših. In, da bodo dobili, vsaj tako se mi zdi, 50% več, kot letos, ko je bil odprt ta en dnevni center. In, če bo še kakšen več dnevni center, se mi zdi tudi zelo v redu.

Rada, s tega področja bi tudi rada izvedela, kaj je doslej naredil Papilot. Oziroma koliko sredstev bo namenjeno za njegovo področje.

Potem zdravstvo. Iz predloga, iz osnutka finančnega načrta je razvidno, da se bo povečal kar za 300, da bo indeks kar 350 %. In da bomo kar 197 milijonov sredstev namenili za obnovo Zdravstvenega doma za Bežigradom. Ne vem zakaj tako veliko sredstev, čeprav je napisano pač, da se nadaljuje adaptacija tega zdravstvenega doma. Vendar, v Ljubljani je še veliko zdravstvenih domov, ki tudi kličejo po obnovah. In ne vem, če je ravno prav, da se ravno samo temu Zdravstvenemu domu Bežigrad namenja toliko sredstev.

Bistveno več sredstev pa se namenja tudi za promocijo zdravstva. Kar iz 51 na 92 milijonov. Po eni strani zmanjšujemo za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Za promocijo zdravstva pa toliko povečujemo. Ne vem tudi zakaj, ta sredstva toliko več? Za ta namen? Tudi to obrazložitev bi rada dobila.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Potem, kot sem omenila, da so pač na nekaterih področjih, da bi bilo treba več sredstev namenit, pa mislim, da so področja, kjer namenjamo tudi preveč sredstev in da....

.....konec 2. strani I. kasete.....

...kaj to, denimo moti, ali pa se ne strinjam s tem, da se delež sredstev za funkcionarje povečuje. Da je indeks kar 130%. Ne vemo zakaj toliko več sredstev, kot letošnje leto. Ob tem, da je bila realizacija leta 2004 19 milijonov. Proračun za leto 2006 pa predvideva 38 milijonov sredstev. Torej, skoraj v dveh letih 100% porast. Zakaj? Ne vem.

Tudi nekje je opredeljeno, da bodo še naprej trije podžupani. Mi vemo, da imamo sedaj samo enega. Tudi to bi pričakovala, da bi bilo – ali gospa županja v svojem uvodu, ali pa zapisano, ali pa uvodničar – kaj povedal, kako je s tem.

Ob tem pa indeks za plače in dodatke zaposlenih, se giblje – znaša 102,33%. Tudi to mi ne gre zdaj skupaj. Zakaj toliko več za funkcionarje.

Mislim, da so preveliki apetiti za sredstva tudi za delovanje svetniških klubov. Jaz mislim, da bi se morala tudi svetniški klubi, vodje teh svetniških klubov obnašati bolj racionalno. Ne vem, želje pa prečitam – nakupi televizorjev, umetniških slik. Saj – z obrazložitvijo – bo to ostalo mestu. Jaz se ob tem, ko je toliko sredstev bolj potrebnih, kot to, kar mislim, da je luksuz. Ne morem sprejet take odločitve, da bi ta sredstva za te namene toliko povečali. Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Do mene je prišla ena čudna informacija, da Ljubljana, moje mesto dobiva tudi sredstva za stranko. Jaz bi prosil, da enkrat to preverite. Ne? Ker, če je to res, da dobiva tudi sredstva za stranko, potem razumem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Bregar mi je ravnokar zelo jasno rekel – ne.

G. MIHA JAZBINŠEK

A ne? No, do mene je prišla ta informacija. Pol pa v redu. Če dobiva samo svetniški denar, kar se liste tiče. V redu. Prav. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika. Gospa Angela Murko Pleš.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala lepa. Izkoriščam, kot repliko gospe Levičar. Ampak, mislim, da gre zgolj za pojasnilo. Vendarle dveh zadev, ki jih je omenila. Oziroma o katerih sprašuje. Prav investicijo v zdravstveni dom. Zdravstveni dom ima seveda zelo natančno narejen plan investicij, zelo dobro razdelan. In mislim, da v skladu z racionalnim investicijskim vzdrževanjem. In v skladu z dobrim gospodarjenjem seveda je smiselno dokončat investicijo v Zdravstveni dom Bežigrad. Indeks seveda so pa odvisni od tega, da v lanskem letu ni bilo nobene investicije. Kar pa zadeva sredstev v promocijo, ki so na postavkah – Promocija zdravstva. Gre seveda nesporno še za kako potrebna sredstva. Gre za preventivo. Gre za vlaganje v zdravje. In mislim, da teh sredstev nikakor ne bi smeli zmanjševati. Obratno. Pri Odboru za zdravstvo, ki mu predsedujem, smo posebej poudarili, da smo zadovoljni, da so se ta sredstva povečala in da so ta sredstva vendarle – sledijo potrebam na tem področju. In tudi ne bi želela, da neposredno primerjamo s tisto postavko, ki, v katero ste dvakrat, pa mislim, da ne povsem dosledno menili – preventiva in vzgoja v cestnem prometu. Mislim, da gre za postavko – Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Tako, da ločimo zadeve, ne? In jaz tud verjamem, da če je ta svet, ta institucionalna oblika predložil, da potrebuje za letošnje leto toliko sredstev, kot je v proračunu. Da je prav gotovo dobro ocenil. Tako, da ne bi zamegljevali vsebine z nekaterimi organizacijskimi oblikami. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Tudi sama bi rada pojasnila, da postavke za Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu nihče od tistih, ki smo pripravljali proračun, ni zmanjševal. Tak je bil pač preprosto predlog. Mislim pa, da ne bo nobenega problema najti dodatna sredstva. Glede še ene zadeve, mislim, da sem vam dolžna pojasnilo. Menili ste, da gre preveč za funkcionarje. Rada bi prebrala 34. a. člen Zakona o lokalni samoupravi, kdo so funkcionarji. Člani občinskega sveta, župan in podžupani občine – so občinski funkcionarji. Samo v pojasnilo, kdo so funkcionarji in za koga je to namenjeno. Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik.... A, ha – to pa nisem videla, gospod Vrbošek, replika.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Dovolite, da se oglasim. Pa kolegici mejhn pojasnim adaptacije in investicijsko vzdrževanje zdravstvenega doma. Do leta 94. te postavke v Proračunu Mesta Ljubljana ne bilo. Šele takrat, na pobudo Slovenskih krščanskih demokratov, se je v proračun vnesla postavka – Investicijsko vzdrževanje. Ampak, se je najprej postavila številka 0. Gospod Rupel se je zelo smejal. Vendar smo mu pojasnili, da naj si gre ogledat pritož... oziroma odločbe sanitarne inšpekcije. In, ko je bilo to preračunano, so bile cene okrog 800 milijonov. Na osnovi tega se je potem začela adaptacija. In to reševanje teh problemov po celi Ljubljani. In je vrstni red bil kar določen. Tako, da mislim, da je Zdravstveni dom Bežigrad, trenutno zdaj, zadnji na vrsti. Mimogrede, če si greste ogledat v Šentvid, boste videli nov zdravstveni dom. Na Viču. Center. Moste. In tako naprej. Vevče. Treba je z argumenti operirati. Ne pa kar na prazno omenjat določene stvari. In sem vesel, da ta program teče. Tudi tako, kot je gospa predsednica odbora povedala. Sem pa pričakoval, da se bo predsednik sveta zavoda oglasil. Pa mogoče kdaj drugič, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, replika. Name?

G. MIHA JAZBINŠEK

Na vas, ja. Niste se nič ozrl na ta vprašanje Ljubljana, moje mesto. Gospod Bregar je zlo hitro mel podatek, da ne dajem denarja za stranko, ne? Ljubljana, moje mesto. Verjetno ma kakšno izkušnjo. Menda je pol leta prejemale stranka. Pa pol ne. Tako hiter odgovor je zanimiv. Kar pomen, da verjetn je od zadaj neka izkušnja na to temo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replik na repliko ni. Ne? Besedo za razpravo ima gospa Potočnik. Za njo bo razpravljjal gospod Penko.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovane svetnice in svetniki. Spoštovana gospa županja. Najverjetneje v tem mandatu velikokrat izrečeno, ampak še zadnjič. Ker najverjetneje zadnjič sprejemamo proračun v tem mandatu. Obžalujem. Da ga sprejemamo tako pozno. In seveda upam in želim, da ne za kakšno organizacijo, ki ni in ne bo mogla bit vezana na tretjinska izplačila, celo prepozno. Praksa in dejstva so seveda v tej mestni občini že bila. Da smo sprejemali v tem mesecu zaključni del proračuna. In seveda imeli čas in prostor, da so se lahko številni projekti v tem mestu pravočasno načrtovali, razpisovali in tudi izvajali. Ker, namreč ta cikel je v mestu izjemno pomemben. In vsak zamujen mesec pomeni tudi težave pri marsikaterem projektu.

Tako, kot je gospod Jazbinšek, delček se bom samo dotaknila – bom šla pri proračunu ob tako imenovani, pri tako imenovani prihodkovni strani in odhodkovni strani. In upam in želim, vem, da ne bo nič kaj novega povedanega, pa vseeno, mogoče bo prihranjen kakšen tolar. Kakšna, kakšen milijon, ki ga bomo lahko dali še v kakšen drug projekt, ki jih bom naštevala na koncu.

Namreč, v Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006 najdemo še zmeraj kar nekaj projektov, katere so stvar in naloga, ali obveza, katere morajo financirati, izvajati javna podjetja. Če je to razumljivo za še pred šest, pet let nazaj, kajti odnos med javnimi podjetji in Holdingom in Mestno občino, ni bil rešen. In je seveda Mestna občina prevzela nase določene investicije, daje seveda lahko zagotavljala kakovost uslug tudi meščankam in meščanom. Posebej še tistih iz bolj obrobni delov tega mesta. Pa seveda, po nekaj letih delovanja, vodenja, nadziranja in usklajevanja Holdinga in javnih podjetij, seveda to ni več smotrno. Ni smotrno seveda za proračun.

Na prihodkovni strani, ponavljam že tolikšnič, mislim pa, da je tema izjemno aktualna – vem, da je bil Odlok o oglaševanju in trženju oglasnih mest, s strani Ustavnega sodišča, v nekaterem delu razveljavljen. Toda, to ne pomeni, da ga Mestna občina še ni sprej..., popravila do danes in ga tudi sprejela. Kajti, na račun oglaševanja na črno, preko mejnih oglaševalskih panojev. Preko velikih tudi. In seveda vse večje umazanosti tega mesta. Kajti, izgubili smo kontrolo nad oglaševanjem. Je bilo pred leti izračunano, da nam leži, na tako imenovani cesti – od milijarde in pol, do dve milijardi sredstev. Popis oglasnih mest je bil opravljen. Odlok, na žalost, kot sem povedala že v tem času razveljavljen. Kar pa ne pomeni, da ga do zdaj nismo mogli popraviti in seveda tudi s tem pričet, polnit proračun – tudi s tega naslova. S tem imet nadzor in kontrolo nad oglaševanjem v tem mestu. In si ne dovolit anarhije, ki se nam dogaja v zadnjih nekaj mesecih.

Namreč, Mesto je plačalo študijo. Ta študija je bila narejena. In določila tako obseg in seveda tudi gostoto oglaševanja v tem mestu. Uslužbenec, ki je vodil ta projekt oziroma takrat še na akademiji, na Arhitekturi. Je danes zaposlen tudi v Mestni upravi. In, če seveda ne verjamete meni, dajte ga povprašat, študija pa mislim, da je v predalih. Seveda bi z njo bilo potrebno nadaljevati.

Zakaj ni danes še javnega razpisa o oglaševanju? Da se pogodbe kar podaljšujejo z aneksi? S klavzulo, - dokler ne bo javnega razpisa. Se mi zdi, je tudi vzpodbuda, da imamo na tem področju, bom rekla – ne samo nepobrani denar, temveč nekontrolirano širjenje oglaševalskih mest. Ki seveda veste, znajo ne samo za bolet na oko, ko jih pogledaš. Znajo za bolet tudi okolje, ki ga onesnažujejo. Je pač del neke kulture, ki ga Mesto izkazuje tudi skozi to področje.

Ne strinjam se in tudi že lani sem ponovila to diskusijo, da so družbene dejavnosti v tem mestu tiste, ki – ki nekako blokirajo investicijski cikel in smelejše investicije na področju komunale in vseh drugih dejavnosti. Res je in vse bolj pomembno bo, kako bo Mesto skrbelo za te dejavnosti. In tudi v kakšni in kolikšni meri jih bo vzpodbujalo. Dograjevalo. In s tem, tudi tako zagotavljalo kakovost uslug in seveda od najmlajših, do najstarejših v tem mestu. Bolj problematično za to mesto seveda je, da ni znalo – da ni znalo vzpodbuditi tako imenovanega novega investicijskega ciklusa, ki bi bil pa vezan na sovlaganja. Že danes, ali pa najverjetneje velikokrat povedana in omenjena tako imenovana Strategija trajnostnega razvoja in njegova, njena ekonomska evalvacija, s petdesetimi projekti, ki jih bi morala Ljubljana imeti v opravljenih, narejenih, zgrajenih - v petdesetih – v desetih letih. In, ki seveda tudi opredeljujejo tip in način financiranja. Tukaj so tudi sredstva Evropske unije. In, seveda žalostno je pogledati tisti del proračuna, ko vidimo, da so – da iz evropskih sredstev nismo in ne bomo znali črpati – ali gre za projekte Barje. Ali gre za projekte ohranjanja kulturne dediščine. Ohranjanja mestnega jedra. In še seveda številnih drugih projektov, za katere je lahko Mesto, kljub temu, da je bilo vključeno v statistično regijo, ki ne more črpati primarnih, iz primarnih skladov – vseeno bi lahko ta sredstva v večji meri izkoristilo. Na žalost seveda lahko ugotavljam, da ti projekti se, razen avtobusne in železniške postaje. Oziroma ta – ni skoraj malo da ne nadaljeval nobeden. Sreči končala Centralna čistilna naprava. Ki je bila, vi veste točno, kdaj začeta. Na žalost pa nedokončana. Kljub temu, da je na odbor, ki je vodil še, prvo – bom rekla – gradnjo. Je tudi sprejel sklep, da se začne z vsemi študijami sežigalnice. In seveda z vsemi projekti, ki kot veste, bila je sežigalnica odprta. Blato bomo pa, vozimo na Barje. Zdaj še bomo ga vozili pa v daljno Avstrijo. Seveda za izjemno velike denarje. Tukaj je tisto, kar se mi zdi, da Mesto zamuja. In seveda ne more govoriti, da to gre na breme družbenih dejavnosti. Da so družbene dejavnosti v tem mestu tiste, ki zavirajo, zavirajo razvoj tega mesta.

Na prihodkovni strani, spoštovane kolegice in kolegi, svetnice in svetniki, bom tudi proti vsem tistim prodajam, kjer pišejo travniki, močvirja. Ker sem prepričana, da se bojo lahko ti travniki in ta močvirja jutri, ko bo sprejet nov prostorski plan. Seveda, če se bo nadaljevalo na osnovah prostorskega plana, katerega je Mestni svet sprejel že v prejšnjem mandatu – seveda sem skoraj prepričana, da bodo lahko to zazidljiva območja. In na katerih bo lahko Ljubljana gradila prepotrebna stanovanja. Ali druge prepotrebne objekte.

Strinjam oziroma položil mi je gospod Jazbinšek, s katerim se včasih seveda strinjava, včasih ne – ampak, tokrat se z njim strinjam. Sem proti prodaji Roga. Če bi imela en teden prej diskusijo, bi lahko rekla, da sem tudi proti prodaji stavbe na Mestnem trgu. Oziroma na Starem trgu 32. Tako imenovane Oblečene hiše. Tri leta se je prodajala. Enkrat pod mizo. Enkrat nad mizo. Končno seveda prodala. To je bil pa projekt, pripravljen za tako imenovano Evropsko hišo. Ki bi bila sedaj, ko bo Slovenija kmalu predsedujoča, idealen, da tudi Mesto prispeva. Ali seveda prida k mozaiku izjemno pomembne in kakovostne obveznosti, ki jo

Slovenija pridobiva. In s tem seveda tudi v starem mestnem jedru doda prostor in objekt, katerega po moji oceni Ljubljana še kako potrebuje. Ampak, prodajamo.

Rog, ki ga, če ga nismo znali prodat – ali niste znali prodat tri ali štiri leta. Če ga niste znali do konca skriminalizirati, potem vsaj pridite s prostorskim planom. Spremenjenim prostorskim planom, ki bo omogočil, da se bo lahko ta objekt vsaj dražje prodal. Ne pa da ga greste po treh letih, še bolj propadajočega, še bolj skriminaliziranega, pod ceno – prodajat. In zdi se mi, zdi se mi resnično škoda, da se mogoče nisem oglašala prej. Ampak, približno triinpetdeset stvari, ki so me bremenile in ki jih k sreči in običajno – vse se končujejo. Upam in želim, da pozitivno. Dobivajo žalosten epilog, ko gledam, kako propadajo. In kako z veliko vehemenco so se postavljale v tem mestu, kot najbolj vpijoče in najbolj krut in najbolj kriminalni posegi. To, se spomnite, še v lanskem uvodu v proračun – so bili, so bili – Hiša eksperimentov. Celica. Tisti objekti, ki so bili označeni, kot izjemno obremenjujoči, upam pa, da jih je javnost sprejela. Da jih je sprejel tudi ta prostor. In slovenski prostor. In, da seveda bi danes ponovljene te besede, izpadle še samo smešne.

In zdaj, če grem samo še, na delček samo – na odhodkovno stran. Mesto je naredilo v zadnjih nekaj letih izjemno velik korak pri vzpodbujanju, financiranju, nevladnega sektorja. Seveda je naredilo samo en korak. Povečalo je proračunska sredstva in pričele so se izvajati tako imenovane tri letne pogodbe. Ni naredilo pa v tem mandatu teh naslednjih korakov. Namreč, izjemna razpršenost nevladnega sektorja, bi se dalo s kakovostnimi razpisi, z bolj dodelanimi kriteriji – vzpodbudit, da se na področjih in segmentih, kjer posamezne nevladne organizacije pokrivajo vsebinsko podobne, podobna področja – da se začnejo med seboj povezovat. S tem izboljševati kakovost. In seveda s tem tudi celoviteje zaokroževati ponudbo za tiste. Za katere nekako ustvarjajo. Pa naj si gre za najmlajše, ali za najstarejše. Zato predlagam, glede na to, da mislim, da še ni razpisa zunaj, da se vse službe, tako, kot nekoč, pred leti – so vse te službe, vsaka po svoje izvajale javne razpise. Da seveda poskušajo dognati, tako kriterije sofinanciranja, kot seveda vzpodbujevalne ukrepe za skupno delovanje in seveda s tem tudi racionalizacijo sredstev, za to izjemno pomembno področje.

Tukaj bi posebej pa omenila dve oziroma tri institucije. Lepo obletnico letos praznuje Svetovalni center za mladostnike. Petdeset letnico. Center, ki je vzorčen primer za marsikaterega strokovnjaka, ki prihaja iz tujine. In mu je tudi učna baza. Kako je Ljubljana in s tem tudi Slovenija, razvila izjemno kakovosten model pomoči. Tako najmlajšim mladostnikom, kot tudi družinam. Predvsem na področju preventive. Finančna sredstva v zadnjih nekaj letih, pa ne da kažem s prstom na svoj mandat, seveda, so v tem mandatu programu in konceptu primerno rasla. Bolj, ko so se bližali petdeset letnici, manj sredstev je bilo za ta, za takšen pomemben zavod. Zato predlagam, prvo, da se spremeni tekst, ki že zdavnaj ne govori več o – resnice o tem svetovalnem centru – predlagam tudi, da načelniki dajo službam, zavodom, ki jih financirajo, da oni dopolnijo tekste. Teksti namreč so na nekaterih področjih smešno stari. Seveda mislim, da ni dobro ne za Mesto, ne za nas mestne svetnike, ko podpiramo, ali pa sprejemamo nekaj – takšna pojasnila, ali pa obrazložitve, ki zdaleč več ne držijo.

Zato pri tem svetovalnem centru predlagam izboljšavo teksta. Dali ga bodo v tem svetovalnem centru. Predlagam tudi, da glede na to, da ima zavod petdeset letnico, da se mu predvidi, ker imamo posebno postavko – Jubilejne nagrade. Določena sredstva. In seveda, da vsaj letno rastejo glede na število zaposlenih in glede na razvoj. Kar se mi zdi, da bodo znali v tem zavodu priporočiti.

Kje dobiti sredstva? Ker je običajno to vprašanje. Nekaj postavk je na Oddelku za socialo in zdravstvo. In tudi na področju šolstva. Ki so s čudnimi imeni in ki so kar vrednosti 20 milijonov. Na primer postavka 096014, z naslovom – Vzgoja in izobraževanje za trajnostno prihodnost – 20 milijonov. Ko človek prebira obrazložitve, pojasnilo te postavke, seveda ugotovi, da je to seveda še kako tista tema, ki jo izvaja ta svetovalni center. In za katerega bi

bilo seveda dobro, da se strokovno uskladi. In takšnih postavk, v višini 20 milijonov je kar nekaj. Neki novi inštituti. Neke nove raziskave nastajajo. In bi bilo v redu, da se seveda z imenom in priimkom naslovi, kdo so tisti prejemniki, ki bodo kar na štartu svojega delovanja tako bogato obdarjeni. In seveda, kaj Mesto od tega tudi pričakuje.

Naslednji je Zavod za oskrbo na domu. O katerem je danes bilo že nekaj govorenega. Zavod za oskrbo na domu, za vse tiste, ki mogoče ga toliko ne poznate, je nastal v bistvu pod veliko stisko tega mesta. Kajti, ne parcel za gradnjo novega, novih domov za upokojence seveda ni bilo na vidiku. Tudi sredstev, preden je država dala, kot prednostni – kot prednostne, prednostne investicije v svoj proračun – je bilo potrebno nekaj energije. In seveda, ta zavod je nastal dejansko iz potreb. In seveda iz preizkušenega modela oskrbe starejših občanov na domu. Danes, če so številke pravilne, jih obiščemo več, kot tisoč. Zdi se mi, daje to izjemno pomemben zavod. In zdi se mi, ne glede in tukaj se ne spuščam kdo je kriv. Ampak, mislim, da ni dobro za zavod, ne za naše najstarejše prebivalce. In prosim, povejte mi, če je temu res, da so odstopili vsi svetniki iz tega zavoda – posebej še svetniki iz – imenovani s strani Mestne občine Ljubljana.

Prosim lepo, mislim, da je rešitev, ne glede ali gre za simpatije, antipatije z direk..., s komer koli – mislim, da je jedro spora v tem, ker oddelek ni pripravil jasnih kriterijev financiranja. To je moja ocena. In mislim, da ni dobro, da se umikamo iz svetov tako pomembnega zavoda. In, da seveda lahko k temu pripomoremo k slabšanju oskrbe in uslug našim starejšim prebivalcem, ki so to obliko sprejeli izjemno pozitivno. In jo tudi, čeprav prebiram – sredstva javnega obveščanja oziroma čeprav poročajo – ga tudi izjemno dobro pozdravljajo. Oziroma izjemno dobro sprejemajo. Škoda seveda, da nismo bolj pohiteli z domom ostarelih, kjer je bil en del predviden za varovana stanovanja. Drugi del pa za dom upokojencev. Kajti, PUP je bil spremenjen. Investicij oziroma objekt smo od Ministrstva za zdravstvo odkupili. Že zdavnaj. In ne vem, kakšni so dejansko razlogi, da mogoče že ta – vsaj objekt ni že porušen. Da bi dali nekako optimizma. Da mogoče pa bo v naslednjem letu ta investicija le stekla. Vi sami veste, da varovana stanovanja, tam je že toliko sredstev v Ljubljani, da mogoče je že ta parcela premajhna za povpraševanje teh, ki so po varovanih stanovanjih na tem trnovskem območju.

Če se vrnem nazaj, nekatere ustanove, seveda, se moramo veliko let dokazovat, da jih bo Mestna občina dala v proračun. Zato tudi Ustanovo Skupaj predlagam, to, kot, ker že delujemo. Mestna občina je ustanoviteljica. Kot proračunskega – proračunsko postavko. Upam pa, s svojim delom opravičujemo... Ja, je – gospa županja, jaz upam, da ste vi tudi ponosna lahko, ko prebirate zdaj Dnevnik dr. Anice Mikuš Kos, kjer javnosti obelodanja številne, številna potovanja – ne potovanja – dela, na najbolj kritičnih in nevarnih območjih tega sveta. Kjer si posamezniki ne upamo ne ostati doma, da ne bi pomagali ljudem. In upam, da je to tudi v dobro mesta. In, da seveda je to tudi v ponos lahko mestu. Ne glede, ali sem v tej ustanovi zaposlena jaz. Ali bo jutri kdor koli drug.

In še čisto na koncu. Res je, da je vprašanje ekologije, ki je seveda bolj spada v – v – v naša – naša javna podjetja, tisto vprašanje, za katerega seveda je potrebna posebna skrb. Mi imamo tako imenovano strategijo, ki je sprejeta na tem območju. Imamo strategijo – strategijo ravnanja z odpadki. Ampak, verjemite mi, da v tej strategiji ne piše, da ima Mestna občina Ljubljana, pred eminentno hišo, kot je mestna hiša, kot je Slovenska filharmonija, po devet zabojnikov. In s tem dokazuje svojo ekološko osveščenost. In s tem dokazuje svojo skrb. Ampak, jaz mislim, da s takšnim načinom in s takšno politiko – govorimo popolnoma nekaj drugega. Zato predlagam, da seveda z javnim podjetjem se dogovorimo, tako, kot je tudi v odloku in v strategiji, da ta grd ponos, ki ga zdaj razkazujemo, čim prej odpravimo. Vsaj – in umaknemo od tako eminentnih hiš, kot so – kot so kulturne institucije. In seveda politične institucije tega mesta. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej ima repliko gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz bi kolegice in kolegi. Jaz bi rad samo dal kratko pojasnilo k tistemu poglavju, o katerem je govorila gospa Potočnikova. In sicer, ko je govorila o nevladnih organizacijah. Oziroma financiranju teh nevladnih organizacij. Problem, tuki je problem seveda – jaz bom govoril samo o kulturnem področju. Saj so še poleg kulturnih koristnikov ali pa porabnikov proračuna, so še drugi. So še invalidske, invalidska društva, organizacije. So še športna in tako naprej. Sam tista problematika je mogoče mal bol enostavna, kakor je pa problematika na področju kulture.

Res je, da smo z odlokom že tlele, v občini, pa pozneje tudi z zakonom na ravni države, povečal proračun za to dejavnost. Res paje, da jaz vidim problem drugje. Zaradi tega, ker kulturna produkcija oziroma ti subjekti, ki jih je zelo veliko, ki jih je približno 700 do 800 – vlog prihaja letno na Oddelek za kulturo. Na razpise. So – bi lahko razdelil na tri kategorije. In sicer – v neinstitucionalno kulturne subjekte, s kulturno produkcijo, ki jo izvajajo in vodijo profesionalci. Vendar niso institut..., javni zavodi. In javne ustanove. V njih delujejo profesionalci, ki niso nujno profesionalci na teh področjih, s katerimi se na umetniški ravni tudi ukvarjajo. Potem so amaterska društva. Kjer ne gre za profesionalce. Ki so, to je tako imenovana ljubiteljska kultura. Kjer so v glavnem uslužbenci, ki se v prostem času ukvarjajo tudi s kulturo. Potem gre pa za posameznike, ki pač delujejo samostojno.

In tukaj je problem. Problem je v tem, da se nekak noče priznat to, da tukaj ne morejo veljati estetski kriteriji, kot tisto merilo za subvencije. Temveč predvsem samo izpolnjevanje pogodbenih obveznosti. Ker, ker v okviru, v pogledu estetike, mora biti tukaj absolutno polje svobode, brez estetskih žandarjev.

Glavni problem pa vidim seveda v kasnitvi proračuna. Zaradi tega, ker bodo potekle triletna pogodbe. In, če proračun ne bo sprejet, vsi ti subjekti ne bojo dobil, dobil – nekaj časa nobenih...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. PETER BOŽIČ

... sredstev. Ja. Tukaj je problem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja rep..., naslednja replika, gospa Angela Murko Pleš.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala lepa. Nisem mislila ob priliki proračuna govoriti - namreč za tiste svetnice in svetnike, ki ne veste. Štirje svetnice in svetniki, ki smo v Svetu Zavoda za oskrbo na domu. In peta predstavnica, prav tako ustanoviteljice, smo odstopili. Na tem mestnem svetu boste seveda to informacijo podrobnejšo dobili takrat, ko boste namesto nas, ki smo doslej delali v svetu, imenovali nove članice in člane. Izstopili smo zaradi tega delj, ker nismo mogli zagotoviti niti racionalno, niti gospodarno trošenje davkoplačevalcev. Trošenje denarja iz mestnega

proračuna. Zagotovim vam pa lahko in najbrž tudi drugi. Ne vem, kdo – gospoda Železnika ni več med nami, ampak tudi on je bil član sveta. Da niti enkrat, niti, kot ustanovitelji, ne v odboru, ki ga vodim. Ne, kot predsedujoča v svetu, nismo stvari vodili na način, da bi se zmanjševala sredstva. Za pomoč oskrbo na domu. To vam pokaže tudi ta proračun. Odstopili smo zato, ker je šlo za negospodarno trošenje. Ko smo zavod ustanovili, smo za to socialno oskrbo iz mestnega proračuna namenili 240 milijonov. In za 240 milijonov, ki je bila – predstavljalo 100% subvencijo, oskrbeli čez 800 starih ljudi in invalidov. V lanskem letu smo za to oskrbo iz proračuna namenili dvesto – 363 milijonov. In za 363 milijonov, ko smo od leta, po sklepu našega mestnega sveta, od lanskega aprila dalje – samo še 70% subvencioniral. Je ta isti zavod oskrbel 700 ljudi. Za letošnje leto ta zavod planiral 420 milijonov, za oskrbo 700 ljudi. Leta 2002 torej – 240 milijonov za oskrbo 800 in še nekaj ljudi. Ob sto procentni subvenciji. Ob 70% subvenciji, pa seveda skoraj dvakrat večja sredstva, - 100 ljudi manj. Tuki teče beseda.

In prosila bi vse tiste svetnice in svetnike, ki dobivate informacije iz tega Zavoda za oskrbo, seveda, da se pozanimajte pri članih sveta, ki smo zaradi takšnih stvari odstopili. Odstopili smo zato, ker smo zavrnila finančni načrt za letošnje leto. V tretje nam nikoli več bil predložen. In, ker ne sprejemamo odgovornosti, da se za tako velika sredstva vedno oskrbi manj starih ljudi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, replika.

G. MIHA JAZBINŠEK

To mi je pa nerazumljivo. Nadzorniki nadzirajo. Nadzorniki ne odstopajo. Lepo vas prosim. Kdo bo pa zdaj red naredil? To se pravi, ali ste odstopili – kakšna je pa tam moč? Da ste vi morali odstopiti? Od nadzora? Kej tazga pa še ne. To je očitno moralna drža zdele bla predstavljena tukaj, ne? Vi pravice do moralne drža nimate. Vi morate bit sposobni nadzirat. Zdaj pa, ko sem ugotovil, seveda, gospa Angela, ne? Da obstoja moralna drža pri tako nezahtevnem zavodu, kot je ta, vas pozivam, da odstopite vsi, tudi iz Holdinga. Kjer je pa seveda moralna drža še kako drugače potrebna. In kjer je – oprostite, problem za vas res težak.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika, gospod Jazbinšek, ja. Na razpravo.

G. MIHA JAZBINŠEK

To bo pritrditvena replika k Viki. Škandal s Holdingom je znan. Zato bo moral met ene konsekvence. Zato nič o tem. Vendar je Holding za nekaj menda zdaj. Holding je menda za to, da drži koncept v rokah. V primeru tudi sežigalnice. Zdaj vam pa jaz povem, kako se to dela v Holdingu. Imajo zaposlenega človeka, da dela koncept. On ne ve – on ne ve, da se mimo – mimo, mimo Holdinga, pogovarjajo posamezna javna podjetja z javnimi, s podjetji, ki so komercialna, izven Holdinga. Naročajo neko skupno študijo. Končni rezultati se ne vejo – kakšni. In v to ni vključen Vo-Ka. Popolnoma jasno je, da rabimo tri objekte. Rabimo dobro predelovalnico. Iz katere lahko pride nekaj takega, kar je rizičnega in kar je treba sežgat. In nekaj takega. In sicer uničit. In nekaj takega, seveda, kar je možno koristno izrabit. In, da zdaj seveda Vo-Ka ni vključena v ta koncept in da se ta koncept dela za to, da se bodo, ne vem,

neke nove toplotne delale tam okrog, okrog deponije in tako naprej, ne? Brez koncepta iz Mesta ven. Brez koncepta iz Holdinga ven, ne? To je seveda nacionalni škandal. Jasno je, da ta Holding itak nič ne zna. Oprostite, ne? Holding namreč ne zna odpeljati smeti iz mestnega sveta – iz Mestnega trga. Holding namreč – ne! Holding ne zna lokacij določiti. Razumete? Tudi naša uprava ne zna lokacij določiti. Ne ve, kaj je to smetomat. Avtomat. Ne ve, ali se ga lahko v trgovino locira nekje, na enem vogalu. Ne ve, kaj so ble »šajsgase« v mestu Ljubljana, ki so lokacije, ki so lahko uporabljene za tak smetomat. »Šajsgase«. Ne? To je bilo, komunala je bila, oprostite, v starih rimskih časih in poznej v srednjem veku, urejena stvar. Ne? Edin problem je, seveda, da mi ne znamo teh potencialov izrabit. No, kar se tiče seveda, kar se tiče prodaje Roga. Prej ali slej bo potreben. Če ne drugja, k se bo sesul projekt Treh akademij zato, ker ob Grubarjevem kanalu, oprostite, ne? Mora biti nek srednješolski center. Ne pa tri akademije. Ampak, to se bo enkrat objektivno izklesalo. Samo bo prišlo do tega. Tudi Kolizej bo mogoče za Tri akademije potreben. Oziroma, bom takole rekel, mogoče vlada že clo računa na to, ne da bi mi to vedeli. Ampak, pozablja pa Vika, pa jaz zdele povem in sem opozoril, ne? Jaz sicer vedno bolj sarkastično, zato, ker seveda jaz, oprostite, ne? Težko gledam gradiva, ne? In mam do njih resen odnos, ne? Ampak, bom zlo resno povedal, ne? To, da mi vse občinske stavbe prodajamo in še vse ostalo, ne? Kana ... vsaj kanaliziramo v to smer Kresije in pa stavb...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko zaključite...

G. MIHA JAZBINŠEK

... sredi mestnega

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... jedra, ne prodajamo. Jaz sem zadnjič taksativno naštel to. Ampak to, da brez cenitev, brez vsega, imamo cel spisec – ogromen. In, da mam tam napisan – naj se začne prodaja. In se bo kaj? Nekritično se bo začela – kje? Ravno na Kresiji, ne? Me razumete? Namesto, da bi se začela na obrobju mesta in tako naprej. Mislim, to je oprostite, en čist navaden proračunski škandal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prva replika na repliko, gospod Colarič.

G. ANTON COLARIČ

Hvala lepa. Repliciram gospodu Jazbinšku, pa še tudi Viki, ki govori, da je to stvar, kje so te – otoki, stvar Snage, javnega podjetja, ali Holdinga in tako naprej. To seveda ni res. To je stvar odloka, ki smo ga sprejeli. Ki je določil točno, kje so te zadeve. In je potrebno, posebno pa mislim - akte spremeniti. In določiti druge eko otoke. Kje se te smeti zbirajo. In tako naprej. Javno podjetje Snaga samo izvaja akte, ki smo jih mi sprejeli. In jih je treba verjetno dopolniti

in spremenit. Tudi Snaga ne izvaja nadzora, ampak je to stvar drugih služb. Tako, da vse ne moremo metat na javna podjetja oziroma Holding. Včasih moramo pogledat tudi sami sebe, kaj smo sprejeli.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod, gospod Jazbinšek, nimate besede.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Gospod Jazbinšek, nimate besede. Besedo za repliko na vašo repliko, pa ima gospa Angela Murko Pleš.

Prosim za mir v dvorani.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Ko je gospod Jazbinšek primerjal delo nadzornikov in delo članov sveta, je seveda pozabil, da gre povsem, za povsem različne pristojnosti. Za povsem – za povsem različno zakonodajo. Svet dela po Zakonu o javnih zavodih. Pristojnosti pa ima v okviru odloka, ki smo ga sprejeli v tem mestnem svetu. Svet javnega zavoda, konkretno Zavoda za oskrbo na domu, nima nikakršnih pristojnosti, kar zadeva direktorce sve..., zavoda. In je ne more ne odpoklicat in ne odstavit. To lahko stori samo ta mestni svet, ki jo je imenoval. In sicer na predlog županje. Hvala.

...iz dvorane - /// nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek! Drugi vas poslušajo, vi pa ves čas nekaj komentirate tudi takrat, ko nimate besede. Besedo za repliko, tri minutno, ima gospod Miloš Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Samo par pojasnil bi rad dal. Na razpravo kolegice Vike Potočnikove. Prva zadeva je, kar se deleža proračuna tiče za družbene dejavnosti. Seveda, strinjati se, ali ne strinjati se z dejstvi – možno, tudi mene, da tako rečem, moti ta zgodba. Ampak, številke so nemilosrdne. So rekli včasih, ne? Take, kot so in strukturne spremembe znotraj proračuna, so se pač zgodile. Od tretjine, skoraj na polovico za ta del. In normalno, da ob istih prihodkih, ki jih pač imamo, ker prihodki se ne povečujejo – ampak se znižujejo iz naslova dohodnine, zaradi spremembe zakonodaje. Pač normalno, ne? Ker moraš nekaj – izpolniti zakonske obveznosti, zmanjka za nekatere druge, za nekatere druge namene. In tu se srečujemo s problemom, ki je bil večkrat že na tej točki rečen. Skratka, tu številke same po sebi govorijo. In meni bi bilo ljubše, da ne bi bilo tako. Ampak, na žalost je tako, da bo treba najt neke nove izvirne prihodke.

Druga zadeva, kar se evropskih sredstev tiče, moram reč, da vendarle tu je nek premik narejen, sami vemo – za Tehnološki park tudi. Skoraj dve milijardi. Na tem segmentu. Na gospodarskem delu, ne? V strukturnih skladih vemo, kakšno možnost ima mesto. Mogoče je ta premik premal, premajhen. Dejstvo je, potenciali enega glavnega mesta bi lahko narekovali večje premike pri koriščenju teh sredstev. Ampak, premiki v tej smeri gotovo so narejeni.

Tretja zadeva – prodaja premoženja. Prodaja premoženja. S prodajo premoženja zapiramo proračun. Vam je seveda znano, da mi ne prodajamo travnikov. Ampak prodajamo zazidljive parcele. Znano vam tudi je, da je že marsikakšna soseska zgrajena po tem – da v marsikakšni soseski piše pod bloki, da so tam travniki, ne? Ker pač zadeve niso zemljiško knjižno urejene. Ne? Ker zemljiško knjižno niso zadeve urejene, je popolnoma jasno, da v marsikakšni soseski, kjer so bloki že zdavnaj zgrajeni, piše še vedno – travnik – v zemljiški knjigi. Podobno je tud s temi parcelami. In vse parcele, ki so notr so zazidljive. In vse parcele bojo šle na dražbo. In vse parcele se bodo ocenile ponovno sodno, ker se morajo ocenit pred dražbo, z najmanj – najmanj šest mesecev, največ šest mesecev lahko staro cenilno poročilo. In vse te parcele so tudi, imajo neko svojo namembnost, ki je definirana. Seveda v zemljiški knjigi so pa te kulture zapisane, kot travnik. Ampak, ne bodo se prodajale kot travnik. Mislim, da je to vendarle znano. Ker je bilo tudi to že večkrat rečeno. V zemljiški knjigi je pač to. Tam ne piše – zazidljiva parcela, ne? Niti za veletržnico. Ampak piše – travnik. Podobno za Brinje. Kjer je namembnost že sprejeta. Ne? Za spremembo zazidljivosti in tako naprej. Ampak, vse se bodo prodajale, kot zazidljive parcele. In vse bodo s cenilnimi poročili pokrite, neposredno pred prodajo.

Kar se tiče Doma na Trnovem. Mislim, da te dni se ravno ruši tam dol parcela. Na žalost, kot veste, smo – Država ni imela predvidenih sredstev za ta dom, v tem mandatnem obdobju. Do leta 2008. In smo morali it v zasebno partnerstvo. Zdaj se bolnica ruši in...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel...

G. MILOŠ PAVLICA

In mislim, da bomo drugo leto z gradnjo tam začeli.

Kar – kar se tiče pa seveda Celice. Da, gre za zelo lep projekt. Nesporno izjemno koristen, z izjemnimi rezultati, ne? Ki je lahko v ponos temu mestu. Problem je samo v tem, ker moramo nekatere zadeve uredit. In tu je problem. Tudi v letošnjem popravljalnem poročilu Računskega sodišča, ste pač lahko videla, da moramo nekatere zadeve uredit, ki jih do zdaj pač nismo bli, nismo mogli uredit. Ampak, mislim, da se zadeva ureja in bodo urejene.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tko, kot vedno, seveda, včasih je to veljalo za cel proračun, ne? Da se ni nič pogovarjal. Tako se pa zdaj za del proračuna ne pogovarjamo. Kakšno namembnost, pa kakšne ceno, predvideva koalicija za Kresijo? Ki jo namerava prodat. Me zelo zanima. In kok bomo dnarja dal za to ceno? In kdaj bomo namembnost tle določil, ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo še moje pojasnilo gospe Potočnik. Ki je odreagirala, ko sem samo rekla, da je Mesto soustanoviteljica oziroma soustanovitelj Fundacije Skupaj.

In pa morebiti še eno dodatno – ustanove, se strinjam – Ustanove Skupaj. Ustanovitelji smo trije. Slovenska filantropija, Ministrstvo za zunanje zadeve in pa Mestna občina Ljubljana. Ustanavljali smo jo skupaj tisti, ki smo sedeli v prejšnjem mandatu....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...so namenjena sredstva. Namenjamo jih pa tudi še dodatno za posamične programe.

In pa še en odziv, glede Zavoda za oskrbo na domu. Ko sem bila, kot županja obveščena, o težavah, o katerih je govorila gospa Angela Murko Pleš. Sem naročila izredno revizijo. Izredni notranji pregled. Ki pa moram reči, da do tega trenutka še ni dokončan. Tako, da vam ne morem podrobneje o tem govoriti.

Zdaj ima pa besedo za razpravo gospod Penko.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Nisem... odgovor na replike? Nisem videla roko, se opravičujem.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Hvala za vse replike. Sem jih seveda pričakovala. Za nekatere, moram povedat, da nisem bila dobro razumljena. In še zmeraj, kar se tiče družbenih dejavnosti. Nisem – seveda so številke nekompromisne in so takšne, kakršne so. Ampak, govorim, da so družbene dejavnosti tisti element, ki razvijajo in onemogočajo vlaganje v infrastrukturo. Pa naj si bo cestno, ali komunalno – zgrešeno. Ker vam povem, da bo jutri teza tukaj – ne rabimo več šol, ne rabimo več vrtcev, ne rabimo več telovadnic. Ljudje, ja – nismo daleč. Nekdo bo hitreje to filozofijo zapopoadel, kot mogoče si mislimo.

In ni bil, ni bilo malo časa v zadnjih letih, ko smo se tudi s takšnimi tezami srečevali. To je eno.

Drugo, kar se tiče, opravičujem se Snagi, če sem jo poimenovala, da naj ona odstrani te – zelo dobro vem, da so to inšpekcijske službe. Da je odlok, ki govori, da je potrebno smetnjak spraviti v zgradbo. Ne vem pa, gospod Colarič, da bi pisalo, da je lahko pred Filharmonijo devet kontejnerjev. Tega, če to piše v odloku, bom ga šla nemudoma danes spreminjat. In ga bom na naslednjo sejo vložila, da se seveda to spremeni.

Kar se tiče pa Zavoda za oskrbo na domu. Gospa Pleševa, nisem želela – jaz sem rekla, da se ne postavljam na nobeno stran. Ni pa dobro, da se na tako občutljivem zavodu, ki se ukvarja z izjemno pomembno problematiko v tem mestu, dogajajo na vrhu takšne stvari, ki seveda lahko imajo, ali pa že imajo neke – nekatere negativne posledice.

Kar se tiče pa odprodaje. Jaz vem, da piše, je pa samo vprašanje, po kakšni ceni jo bomo prodajali? To je to, kar je gospod Jazbinšek vprašal. In nekaj je takšnih objektov – med drugimi tudi Kresija, kjer prosim lepo – vsaj v tistem letu pred volitvami je ne prodajat. Ker boste še huje naredili, kot s Šarabonom.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Penko, zdajle, ali po odmoru? Zdajle, izvolite....

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Štejem v dobro, da še letos, decembra, obravnavamo Osnutek Proračuna za leto 2006. Čeprav ta za Mestno občino ljubljansko ni razvojno naravnan. Niti ni prioriteten opredeljen. Želim verjeti, da bomo predlog proračuna, ki bo upošteval predloge, poglobljene razprave ob osnutku proračuna 2006, sprejeli čim prej po novem letu.

Moje dosedanje izkušnje v mestnem svetu, mi namreč ne zagotavljajo niti upoštevanja konstruktivnih predlogov iz razprav o osnutku proračuna. V popravljenem predlogu Proračuna za leto 2006. Kakor tudi ne zagotavljajo optimalno pravočasno sprejetje le tega.

Ne bom se ponavljal v razpravah mojih predhodnikov. Se pa z večino njihovih predlogov strinjam. V različnih smereh namembnosti. Zato bo moj prispevek k razpravi nekoliko drugačen.

Rad bi posebej izpostavil vrednotenje kulture. Zlasti profesionalne. Poglejte, slovensko gospodarstvo vidi svoj pozitivni razvoj in konkurenčnost, odkar smo v Evropski skupnosti predvsem v bitki za dodano vrednost. Kaj drugega pa je vrhunska kultura, na področju katere koli umetnosti, kot dodana vrednost? Za civilizirano Evropo? Po kulturi namreč bo naše, naša Slovenija prepoznavna in cenjena v svetu. In v naši prečudoviti, pravno – akademski metropoli, imamo Ljubljanski Festival, za katerega lahko s ponosom ugotovimo, da spada v Evropi med najbolj eminentne. In, ker ta festival spada pod našo finančno pristojnost, ga moramo tudi finančno ustrezno podpirati v Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006. Po načelu – kolikor denarja, toliko muzike. Enako smo dolžni ustrezno finančno podpreti v lanskem letu na novo organizirano igrano gledališče za otroke. V prostorih Španskih borcev. Ki se je v letošnji sezoni že posebej izkazalo. In, ker se vsako leto v decembru dobimo na Magistratu z Glasbeno mladino ljubljansko. Kjer nam pokažejo svoje celoletne vrhunske glasbene dosežke. Ki so plod njihovega dela, naj vam povem, da društvo nima niti skromnega koncertnega klavirja. Beri – osnovnega sredstva. In ne nazadnje...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim za malo miru v dvorani.

G. ZVONE PENKO

In ne nazadnje, v marcu 2006, bo naš veliki baletni umetnik in nestor slovenskega baleta, spoštovani gospod Pino Mlakar, tudi naš častni someščan in publicist – slavil svojo stoletnico življenja. Zato menim, da bi v Proračunu za leto 2006 morali predvideti ustrezno količino sredstev, da bi Društvu baletnih umetnikov Slovenije finančno pomagali organizirati posebno prireditev, s katero bi dostojno proslavili ta visoki jubilej našega častnega meščana.

Na koncu naj poudarim, da se s centralizacijo Uprave Mestne občine Ljubljane strinjam. Niti slučajno pa se ne strinjam s prodajo Kresije. Ki je ponos našega mesta. In jo v prihodnosti lahko napolnimo z drugačno, bolj bleščečo vsebino.

Glasoval bom za predloženi Osnutek Proračuna 2006. Z razlogom, da ne bi zaviral sprejema popravljenega Predloga o Proračunu za leto 2006. Ki bo upošteval vse pozitivne pripombe razprave, v Osnutku Proračuna za leto 2006. V nasprotnem primeru pa bom proti Predlogu Proračuna za leto 2006. Se zahvaljujem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala. Ne vem od kod stalno ponavljanje te iluzije, da slovenska kultura v Evropi in v svetu kaj pomeni. Ker ne pomeni. Sej to je – sej to je popolnoma normalno, da ne pomeni. Ker je pač tolk mejhna. Ampak, dejansko, dejte mal – dejte mal na realna tla stopit. Kultura je pomembna. Kultura je pomembna za naš narod definitivno. Ampak, da pa kaj pomeni v svetu, da kaj pomeni v Evropi, to enostavno – iluzija, ki je kvečjemu škodljiva. Ampak, konkretno o Festivalu, spet, seveda. Festival je mogoče ena pomembna institucija, sposobna institucija. Vendar je zanjo prezgodaj. Prezgodaj v tem smislu, da ji dajemo precejšnja sredstva iz javnega denarja. Dokler nimamo urejenih bistveno bolj pomembnih stvari v mestu, zato, da imamo kulturno bivanje. Če temu rečemo kulturno bivanje. Dokler ni urejen promet, dokler ni urejena komunala. Mislim, da je promet, Darko, ko se tako cinično nasmihaš – mislim, da je promet mejčkn bolj pomemben, kot pa kultura, ki jo zganja..... ki jo zganja graščak na gradu. Ta kultura na gradu si ne zasluži, da jo podpiramo z dvestotimi milijoni na leto. Če so tako sposobni fantje, zakaj potem rabijo mestni denar?

GA. DANICA SIMŠIČ

Najprej replika na repliko, gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

... ampak, sem prižgal. No, jaz bi gospodu Kuščerju odgovori samo s kratkim stavkom. Naša kultura, slovenska kultura, je tukaj, v slovenskem prostoru in širše v Evropi pomembna samo do takrat, dokler jo mi hočemo gojit. Dokler hočemo bit Slovenci. In dokler hočemo bit kulturni. Vse to pa stane. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Seveda, jaz ne bi pretiraval o pomembnosti slovenske kulture v svetu. Ne bi jo pa, ne bi pa tega pomena omaloževal, ne? Slovenska kultura, je po posameznih – glede slikarjev, glede – na primer skladateljev – Globokar, Mušič in tako naprej – zelo, zelo razpoznavna v Evropi. Pri tem bi pa povedal tudi, da so pa seveda problemi z njeno integracijo v svet. Ampak, ne taki, kakor si jih predstavlja moj, moj predhodni govorec. Jaz nimam navade, da bi se bahal, bom pa povedal vseeno, da sem na primer jaz oziroma Mesto Ljubljana, ne jaz osebno. Ker me bo lahko kdo zamenjal – član Izvršnega odbora glavne Evropske mreže za kulturo. Kjer so včlanjeni sami župani pa podžupani največjih evropskih in glavnih mest. Članov...

GA. DANICA SIMŠIČ

Če lahko zaključite...

G. PETER BOŽIČ

... izvršnega odbora je pa...

GA. DANICA SIMŠIČ

... misel.

G. PETER BOŽIČ

... jih je pa dvanajst. Toliko pomenimo v Evropi. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko, gospa Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Jaz razumem izjave gospoda Kuščarja, kot izzive, namerne, ne? Ker upam, da ne misli resno. Konec koncev, - ali pa misli resno, pa presoja - svojega lastnega dela. Konec koncev, jaz verjamem, gospod Kuščer, da vaša Morana ni bila svetovno, ni bila, vaš film, kjer ste pisali scenarij, res ni bila svetovnega odmeva. Ampak, vendarle. Nevarne so take izjave, ko se spuščamo po tirnicah novodobnih liberalistov, ki govorijo, da kultura ubija. In, da je vedno nekaj drugega, ki bi bilo bolj upravičeno, kot sama kultura, da pride na vrsto. Ali, da so kulturniki svete krave, če citiram bodočega ministra, gospoda Damjana. Zelo nevarne in neodgovorne. Zato upam, da jih podpisujete v lastnem imenu. In, da ne z vašim glasom vplivate na mišljenje drugih.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Ura je malce čez pol sedmo. Čas je za odmor. Želim vam prijetno počutje v prostorih, kjer se običajno srečujemo med odmori...

-----o d m o r

Spoštovani svetniki, spoštovani vsi v dvorani. Pa tudi tisti, ki še niste tukaj. Lepo prosim, če se nam pridružite, da lahko nadaljujemo... z razpravo. To sicer lahko storimo že v tem trenutku. Mislim pa, da ne bi bilo korektno do razpravljalcev. Kajti, prej je bila dvorana polna. Zdaj pa je.... Vi niste nič jedli? No....

... iz dvorane - /// nerazumljivo....

...Ne, saj ni za – za nadaljevanje razprave ni potrebne navzočnosti, ne?

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Če pa svetnik želi? Ko vas ni bilo prej nič tukaj....

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Dobro. Gospod svetnik Omerzu želi ugotavljanje....Ugotavljanje navzočnosti. Dobro. Šalo na stran. Proceduralni predlog je pa resna stvar. Saj pravim, proceduralni predlog je pa resna stvar.

Tako, da najprej ugotavljamo navzočnost. Potem bomo pa ugotovili, koliko nas je.....

18. Mislim, da nas je v tej hiši – vas je veliko, veliko več... Tako, da bomo počakali. Počakali še nekaj minut.

.....

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Lepo prosim, če zasedete svoja mesta, kajti gospod Omerzu je želel ugotavljanje navzočnosti pred nadaljevanjem razprave.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Odlično. Besedo za razpravo ima gospod Zvone Colarič. Za njim bo razpravljala gospa Marija Šterbenc.

G. ANTON COLARIČ

Spoštovana gospa županja. Svetnice, svetniki. Jaz bom bolj kratek, ker že dva popoldneva tako rekoč teče razprava o proračunu. In mislim, da je bilo že izredno velik povedanega. Tako, da bi samo dve pripombi. Ali pa dodatne obrazložitve dal na proračun. Oziroma osnutek proračuna.

Veliko je bilo pobud tako svetnikov, kot samih institucij – govorim o investicijskem vzdrževanju za šole, vrtce, športne institucije. Da se - da so dodatno potrebna sredstva za obnovo kotlovnice, ali pa za prehod na druge vrste energije. Ker so za to potrebna kar velika sredstva in ker jih nekje primanjkuje v proračunu, predlagam, da se med osnutkom in predlogom preuči možnost financiranja obnove kotlovnice, ali priključitve na nove energije. Preko, tako imenovanega kontraktiranja. Novega produkta energetike. Ali pogodbenega znižanja porabe energije. Gre namreč za projekte, katerih namen je investirati v objekte in naprave odjemalca, s ciljem zmanjševanja porabe toplote. Investicijo pa se povrne na osnovi časovno dogovorjenega plačevanja stroškov, s strani odjemalca, za porabo toplote. V enaki višini, ki je veljala pred investiranjem. Oziroma izvajanjem ukrepov za manjšo porabo toplote. V tem trenutku osebno razpolagam z osmimi objekti v mestni občini, katere je možno na ta način reševati. In katera sredstva potem naj bi bilo potrebno zagotavljati v proračunu. Dodatno. Zato predlagam, da se ta, to pogodbeno zniževanje porabe energije preuči med

osnutkom in predlogom. In, glede na ugotovitve potem vključi v predlog proračuna. In na ta račun se določena sredstva bi lahko za proračun mesta sprostila.

No, ta druga zadeva, o kateri smo pa že večkrat govorili – pa mislim, da enkrat je treba tudi pridet v proračun z njo. Pa je izgradnja nove športne dvorane v Ljubljani. Katera, verjetno se vsi strinjamo, je nujno potrebna. O katerem smo že tudi v tem mestnem svetu govorili, glasovali, se odločali zanjo. Pred leti, v skupnem projektu za univerzitetno športno dvorano. Na žalost je projekt ostal pri idejah. Za naslednje leto pa predlagam, da se zagotovi manjša sredstva za idejni projekt za izgradnjo nove športne dvorane v Ljubljani. Za, rečmo, okvirno 10 000 ljudi. Obiskovalcev. In sicer na lokaciji pod sedanjo Halo Tivoli. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. V zvezi s kontraktinom JP Energetika in pobudo kolega Colariča, da bi Mestna uprava to, če sem prav razumel – še enkrat proučila. In na ta način sredstva prištedila. Moram reč, da – ne samo, da je predlog zelo vreden podpore. Zdi se mi zelo čudno, da Mestna uprava to sama od sebe še ni storila. In me čudi kritika svetnika, ki je relativno blizu stranke, ki je trenutno nekje vladajoča v Ljubljani. In to solo, brez koalicije. Da takih pobud ne sproži v okviru te mestne uprave in usklajevanja. In, da potem na plenarnem zasedanju Mestnega sveta tako stvar dobimo na mizo, kot neko novo idejo.

In zato predlagam, da v zaključnih besedah Mestna uprava pojasni, kako to, da so spregledal tako ponudbo lastnega mestnega podjetja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Bom kar zdele pojasnila. Nismo spregledali te ponudbe. O tej ponudbi smo se že kar nekaj časa pogovarjali. Gospod Colarič pa je povedal, da je zdaj, v tej fazi, že osem objektov, ki jih seveda lahko izločimo iz mestnega proračuna. Tega pa do tega trenutka nisem vedela. To pa je res. Da jih je osem.

Gospa Marija Šterbenc ima besedo. Za njo bo razpravljal dr. Čepar.

GA. MARIJA ŠTERBENC

Hvala lepa. Lep pozdrav. Upam, da smo se zdaj okrepili. In bo lažje šlo naprej. Tako, da bomo hitreje glasovali o osnutku proračuna.

Tudi sama se bom navezala na predvidena sredstva, namenjena četrtnim skupnostim. To seveda osebno pozdravljam. Želela pa bi, da bi četrtne skupnosti prišle do več pooblastil. Sicer je zelo pohvalno, da je ta znesek tako visok. Z lahkoto ga bomo razdelili med društva in razne ustanove...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, gospa Šterbenc vas je poslušala!

GA. Marija Šterbenc

... ki delujejo na tem področju. Ne nazadnje je prihodnje leto volilno leto in bo to še kako dobrodošlo. Je pa res, da v četrteh, tudi v Četrtri Dravljje, imamo kar nekaj projektov, ki v Proračunu za leto 2006 niso prišli noter.

Sicer pa se bom ob osnutku o proračunu dotaknila le ene same zadeve. Pri vsem silnem govorjenju o skrbi za družino in njeno počutje, je vse, kar bomo naredili na tem področju, strpano v postavko – Socialno varstvo in zdravstvo. Kot sem opazila eno novo postavko – v znesku 20 milijonov. Kar je že tudi gospa Viktorija Potočnik govorila. In sicer – Svetovalnica za posameznike in družine v stiski. 20 milijonov. Tukaj bi želela nekako vedet, kdo bodo izvajalci. In kaj se bo pod to postavko naredilo?

In naj se dotaknem samo odhodkovne strani. Bom potem dala predlog, kje bi lahko katero postavko zmanjšali. Čudi me, tako, kot gospo Levičarjevo, na postavki 4009, kjer je indeks – Drugi izdatki zaposlenim, zelo visok. Potem – Posebne materialne storitve, je tudi izjemno visok indeks. Tudi ne vem, kaj se za temi posebnimi materialnimi storitvami skriva. Poslovne najemnine in zakupnine. No, tukaj je nekako – si znam predstavljat.

Seveda se pa bolj sprašujem pri subvencijah. Subvencije javnim podjetjem. In pa subvencije privatnim podjetjem in zasebnikom. Tukaj so namenjena visoka sredstva. Bi nekako želela pojasnilo.

Potem postavka – Družinski prejemki in starševska nadomestila. Tukaj tud ne vem, visok indeks je – 320. Kar – kaj se za tem skriva? Kateri so tukaj ti družinski prejemki?

Še bolj pa me čudi, kaj je pod postavko – Tekoča plačila drugim izvajalcem javnih služb, ki niso posredni proračunski uporabniki?

Tako predlagam, čisto v kratkem, da bi iz postavke 4009, namenili – 3 milijone. Iz postavke 4021 – 2 milijona. In iz postavke 4135 – 5 milijonov. In bi naredili novo proračunsko postavko – recimo bi jo poimenovali – Izboljšanje kvalitete življenja v družinah z več, kot tremi otroki v Mestni občini Ljubljana. Anin sklad, vam zagotavljam, bo take družine poiskal. Lahko pa vam nudimo tudi pomoč, pri pripravi razpisa za razdeljevanje teh sredstev.

Ne nazadnje, namreč, zavedati se moramo dejstva, da je v novi kapitalistični družbi, ki nastaja, temeljna usmerjenost v dobiček. In s tem je ogrožena družina. Starši nimajo ne časa, ne znanja, da bi se ukvarjali z otroki. Nove generacije zato ostajajo brez vzgoje, brez cilja. Brez smernic. Brez vrednot. Zato je med mladimi, ki rastejo brez topline, vedno več brezčutnosti in otopelosti, ki jo lahko prekinemo le močni dražljaji – recimo adrenalinski športi, mamila, divja glasba, nevarna potovanja in tako dalje. Tako je za nas izziv, da imamo za res na tem področju – se nam odpirajo velike možnosti. Samo toliko. Hvala lepa.

GA. Danica Simšič

Replika. Gospa Angela Murko Pleš.

GA. Angela Murko Pleš

Se opravičujem, ni moje, ampak eno pojasnilo se mi zdi pa nujno, da se spomnimo, ne? Da smo v tem mestnem svetu sprejeli pomoč ob rojstvu novorojenčkom. In zato je tista postavka – Pomoč družinam, tako visoka. Sej to je vendarle samo posledica vašega sklepa. Hvala.

GA. Danica Simšič

Replika na repliko.

GA. Marija Šterbenc

Se opravičujem, ja. Ampak, tam je postavka pod – Zdravstvo. Zato sem bila pozorna.

GA. Danica Simšič

Dobro. Boste v nadaljevanju, tako, kot vsi svetniki in vse svetnice, dobili tudi pojasnila - do faze predloga.

Drugače pa, če mi dovolite, bi vendarle rekla, ne? Da tudi kakšni starši so odgovorni. Da tudi kakšni starši kaj znajo. In, da vsa naša mladina ni ravno za odpis.

Dr. Čepar, beseda je vaša.

G. Dr. Drago Čepar

Hvala lepa, gospa županja. Lep pozdrav vsem prisotnim. Svetnicam, svetnikom in drugim. Torej, jaz se pridružujem pripombam. Osnutek je pomanjkljiv. Vendar upam, da se ga da dopolnit tako, da bo predlog, da bo predlog sprejemljiv. Nekateri indeksi so slabi. Drugi so dobri. Tukaj bi se dalo dosti razpravljati. Dosti je bilo že razpravljane. Destruktive, realistično, razvojnosti proračuna, je bilo marsikaj povedanega.

Jaz bom pa vprašal po zadevah, ki se iz aviona ne vidijo. Ne zahtevajo dosti denarja. Pač pa prizadevanje in dejavnost na mikroravni. Če lahko rečem. Torej, kje so sredstva za te štiri stvari, ki jih bom navedel? Če jih ni, pa naj se to smatra, kot predlog moj, da se to do predloga predvidijo. Dve stvari sta iz družinske politike.

Torej, mestni avtobusi in otroški vozički. Mestni avtobusi predvidevajo tarifo za otroški voziček. Ne pa predvidevajo, kako naj gor pride, ne? Na avtobus. Torej, tukaj je moje vprašanje, kakšnega, kaj je v načrtu? Ali so kakšni predpisi mogoče? Ali je kaj denarja v načrtu za te prilagoditve. Tukaj so potrebne prilagoditve. Majhne prilagoditve avtobusov. Pristop je seveda kratkoročen in dolgoročen. Seveda, lahko se prilagodi tisto, kar je. Lahko se pa to upošteva pri razpisih in nakupu novih, kot pogoj. Vendar mislim, jaz bi pričakoval eno razmišljanje. Eno razmišljanje v tej smeri. Torej eno pojasnilo. Mogoče se da brez sredstev. Mogoče se da z majhnimi sredstvi. Mogoče z večjimi sredstvi. Vendar en odgovor v zvezi s tem.

Druga zadeva je dvakrat – je bilo že omenjeno. Sprejeli smo pomoč ob rojstvu. Tukaj, pač, ima nekaj pomanjkljivosti. Ampak, na začetku, kot tak je. Zdaj, mene zanima tole. Ko smo imeli recimo v zakonu o starševskem varstvu neke novosti, so bile oddaje na radiu, kontaktne oddaje, kjer so spraševali, pa tako naprej. Bilo je v časopisih. Zanima me, kako bo tista ciljna publika, ki mora nekaj predlagati. Neko pobudo dat o tem obveščena. Kakšna sredstva so za to predvidena in kakšna dejavnost, ne? Pač človek bi razumel recimo – sredstva obveščanja. Kej v časopis. Kakšna oddaja na radiu, kot sem rekel. Recimo vsaj na Internetu – seznanit o pravici. Morebit pa je le nekdo, ki ne pride na Center za socialno delo. Pa mu ne povedo. Pa tudi občina bi se lahko na ta način, s tem nekoliko pohvalila. Pohvalila v javnosti. Torej, zanima me, ali so za to sredstva predvidena? Kje so? In kakšne dejavnosti se bodo iz teh sredstev financirale?

Potem, druga – to sta dve zadevi. Tretja zadeva. V kateri postavki so sredstva za reševanje problematike spremljajočih prostorov srbske Pravoslavne cerkve Sv. Cirila in Metoda. Problematika je poznana. Dejavnosti so. Pobude so. Vemo, da je bila posvetitev nedavno tega. Posvetitev cerkve. Prinesli so relikvije. Prišel je patriarh Sava. Ja, iz Beograda. Štiriindevetdeset let star. In bil na obredu štiri ure in pol. Ti obredi niso nenavadni za pravoslavno bogoslužje. Ampak, v tem času ljudje, ki pri tem sodelujejo, nimajo it kam na

stranišče. Razen v Hotel Lev. In to je žalost. Žalostna situacija. In ne more bit. Zato, nekaj pobud je že bilo danih. Mislim, da se bodo neke dejavnosti sprožile. Mene zanima, kje je tuki notr denar v proračunu predviden? V katerih postavkah? Da se to vsaj začne – začne urejat. Potem četrto vprašanje je, kje in koliko je predvideno za reševanje zemljiško knjižne ureditve lastnine MOL? Torej, o tem smo razpravljali. Ne bi ponavljal. Tako, da bo lahko štirideset tisoč etažnih lastnikov lahko vknjižilo svoje zadeve v zemljiško knjigo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Nekatere odgovore pravzaprav že veste. Ampak, nič hudega, če ste še enkrat vprašali. Tako, da boste dobili tudi, kot rečeno, tako, kot vse svetnice in vsi svetniki do predloga odgovor.

Zdaj sta se prijavila še dva svetnika. In sicer najprej gospod Omerzu. Za njim pa gospod Jemc. Tretji je pa potem gospod Franci Slak.

G. BRANKO OMERZU

Hvala za besedo, gospa županja. No, meni je žal, jaz sem že v začetku razprave proračunske predlagal, da dobimo svetnice in svetniki poročilo, iz katerega bi razvidno bilo, koliko denarja je Mestna občina Ljubljana v letu 2003 – 2004 in v prvih mesecih leta 2005 – zbrala sredstev za nadomestilo, za uporabo stavbnih zemljišč. Po posamezni namembnosti. Po posameznih območjih. Skratka, tisto, kar mam. In po posameznih zavezancih. Kar imamo razdeljeno v prvem in drugem členu tega predloga odloka, ki ga bomo še obravnavali.

Mislim, da bi to do današnje seje lahko dobili in bi nam to v marsičem pripomoglo k razmišljanju, kako in kaj s proračunom.

Druga stvar, pričakoval sem, da bomo dobili nekatere jasnejše razlage za tako velika nihanja v proračunu letošnjega leta. In v preteklem letu. No, na nekaterih segmentih pravzaprav ni jasno. Nekateri segmenti so sicer pojasnjeni. Ampak, na nekaterih segmentih, ali pa rečmo, na večini segmentov, ni jasno, zakaj prihaja do takih velikih nihanj. Kajti, znotraj proračuna za leto 2006, imamo indekse tam od 20, pa mislim da do 377, če se ne motim. Je rekorder v indeksu. Če bi mal zlobno gledal, pa na hitro, to kaže pravzaprav na neko neusklajenost razvojnega dela. Na posameznih segmentih. Ali pa na neko nenačrtost po posameznih obdobjih. Na zanemarjanju sprotne reševanja problemov. Investicij in pa tudi tekočega vzdrževanja.

Glede na to, da je že pozna ura in da že dolgo meljemo, bi se opredelil samo na nekatere pripombe, ki bi jih rad tule izpostavil. Na področju zdravstva, ne glede na to, da imamo zadovoljivo postavko, bi jaz vendarle predlagal, da se do faze predloga, še določene stvari premaknejo na segmentu – Patronažne službe in negovalnih oddelkov pri bolnišnicah. Ali pa negovalne bolnišnice. Za tiste, ki to potrebujejo in pa se s tem tudi recmo vežem na socialno oskrbo na domu. Ki je dobro zastopana. Pa vendarle mislim, da smo mesto starajočih. Da bi verjetno bilo treba še tu dodatne, dodatne napore naredit.

Na področju sociale predlagamo, da se že v letošnjem proračunu oziroma proračunu za prihodnje leto, predvidijo sredstva za prizidek k Domu starejših občanov za Bežigradom. In za začetek projektiranja in načrtovanja, še enega doma za starejše v Ljubljani.

Na področju športa. Moram reč, da me še vedno zanima, kaj je z nekim parafiranim dogovorom med vami, gospa županja in Športno zvezo Ljubljana? Te stvari mi še danes niso povsem jasne. Mislim, da bi bilo pa prav, da enkrat pridemo do jasnih odgovorov, kaj in kako na tem področju?

Na področju kulture predlagam, da se v proračunu predvidi tudi obnova nekega stolpa na šišenskem hribu. Tisti, ki ste tam včasih živel, ali ki bolj pogosto hodite, ali spremljate šport,

veste, da je bila na Šišenskem hribu včas Bloudkova skakalnica. Na tistem ovinku. Nad... tako je, ja, nad bolnico Petra Držaja. In tam je ostal na hribu en tak zanemarjen stolp. In mislim, da ne bi bilo potrebno veliko sredstev, da se tist stolp vsaj primerno uredi. In, da se ena tabla postavi, da tam je blo včasih zaletišče Bloudkove skakalnice v Šiški.

Mam še dve stvari. In sicer, zanima me, kaj je pravzaprav v Ljubljani z združevanjem ljubljanskih knjižnic? In kaj je pravzaprav z investicijo oziroma ureditvijo prostorske stiske – osrednje območne knjižnice Otona Župančiča, kjer se proračunska sredstva, za ureditev teh prostorskih stisk prelagajo iz leta, iz leta v leto.

Tu je nekaj vprašanj okol nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč. Okol dogovora oziroma parafriranega dogovora med Športno zvezo Ljubljana in županjo. Kot tud, recmo, kaj je z rešitvijo prostorskih problemov Knjižnice Otona Župančiča. In to so tudi tisti razlogi, zaradi katerih s kolegom Kardeljem, ne bova ne za – ne proti. Ampak, preprosto pri glasovanju za ta osnutek, ne bova sodelovala. Seveda pa je od predloga in od upoštevanja k predlogu nekaterih postavk, odvisno, kako se bomo opredelili pri predlogu. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Jemec. Za njim bo razpravljal gospod Slak.

G. JANEZ JEMEC

Hvala za besedo, gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Ne bom nič na širok razpravljaj. Saj so kolegi, predvsem s tele naše strani precej dobro prečesal celoten program proračuna. Toliko, da so bili že kar deležni mal kritike. Pri preveliki prizadevnosti. Pa bom samo na eno zadevo opozoril, ki jo poznam. Dalj časa jo spremljam. Ker je iz mojega okolja tam. Iz Šentvida. In, ker je pa edina tovrstna v Ljubljani, pa je za mestno občino nepomembna. Gre za športni objekt, smučišče v Gunceljah. Kjer nisem, moram reč, nisem uradno seznanjen s postopki, ki so bili do zdaj opravljeni. V zvezi z – z – z realizacijo tega objekta. Z izvedbo do neke funkcionalne oblike. Slišal sem pač, da se dela neka študija. V to sem upal takrat, ko še nisem bil tukaj. V tej mestni hiši. In – in sem pričakoval, da se bo nekaj vendar izcimilo iz tega. Vendar, zdaj je to potihnilo. Kar pa vzbuja skrb, je pa to, da se v neposredni okolici tega pa pripravljajo prostorski posegi, ki radikalno zapirajo ta prostor. In bodo na enkrat – ampak, moram reč, vse je v rokah mestne občine – oziroma tega mestnega sveta. Na enkrat bomo mi prisluhnili oni drugi zadevi, ki je trenutno bolj razvojno agresivna. Bomo zaprli tisto, kar že dolgo časa čaka tam na svoj razvoj. To je ta – ta prostor za zimsko športno udejstvovanje v Gunceljah.

Tako, da predlagam, da se – jaz nimam konkretnega predloga zdaj o kakšni višini sredstev, da bi jih namenili. Ampak, da se pozove ta oddelek za šolstvo – predšolsko vzgojo in šport. Ki je, mislim, v njegovi pristojnosti to. Da da tu predlog, mislim, kaj je odgovor. Kaj s to zadevo je. Da je ne bomo molče pohodil. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. No in zadnji je v tem trenutku k razpravi prijavljen gospod Slak. Izvolite.

G. FRANC SLAK

No, glih veliko upanje v ta predlog proračuna nisem dobil. Motijo me te postavke. Primerjava – recimo – ocena in potem ta indeksacija za leto 2006. Oziroma za predlog proračuna. Ker sem že ugotavljal, da ta ocena že pri podatkih, ki smo jih mel za snovanje proračuna –

polletnega proračuna, za leto 2005, niso šli skupaj. In zaradi tega pač dvomim, da se bo vse to lahko uresničilo, če se je gradilo na takih nepravilnih ocenah.

Mene moti že sam odlok v 3. členu, kjer govorimo o zadolžitvi. Mi govorimo o zadolžitvi milijardo pa pol. To zadolžitev ne bi kritiziral. In mislim, da je mal občin, ki se ne bodo zadolževale. Bolj me pa skrbi, kaj je z – kaj je s temi poroštvi? Tako v javnem oziroma Javni stanovanjski sklad. Še bolj pa v Ljubljanski potniški promet. Mislim, če govorimo o poroštvih, jih je treba dobro utemeljit. In pogledat, kaj se lahko s temi poroštvi tudi dogodi. Ne bi razpravljajal o poroštvu Javnemu stanovanjskemu skladu. Ker tle mam kar nekaj podatkov. In mislim, da ta, to poroštvo ne bi smelo bit problem. Bi ga bilo pa treba definirat. Koliko časa to poroštvo lahko traja. Pod kakšnimi pogoji se pač najamejo krediti. In tako naprej.

Bolj me pa skrbi poroštvo za Ljubljanski potniški promet. Prvič. Se sprašujem – Ljubljana ni lastnik Ljubljanskega potniškega prometa. Ampak, lastnik je Holding. Zakaj se to poroštvo ne daje Holdingu? Ker s tem bi bila tudi neka večja garancija, da ne bi prišli v težave. Da ne bi najeli na osnovi tega poroštva kredit. In ta kredit se potem ne bi dal vrnit. Zato predlagam, da če že damo poroštvo, da naredimo, da dobimo tudi informacije – informacijo, koliko je Ljubljanski potniški promet do zdaj zadolžen. In kakšni so pogoji, da bo lahko tudi kredit, ki ga bo najel na osnovi teh poroštev oziroma tega poroštva, tudi vračal. Ker, če tega ne dobimo, potem lahko že zdaj zaključimo, da bo to obveznost Mestne občine Ljubljana.

Po drugi strani se pa sprašujem, zakaj ne prisostvujejo oziroma zakaj niso udeležene tudi primestne občine? Ljubljanski potniški promet opravlja svoje storitve. Tudi za druge občine. In ni mi znano, da bi bile tudi druge občine udeležene pri poroštvu.

Podatek, ki ga sem zasledil pri prihodkih glede obresti. Ki, v katerem govorimo, da bomo dobili 114 milijonov obresti. Za 114 milijonov obresti mi rabimo poprečno imet na računu približno 4 milijarde pa pol. Če bomo imeli 4 milijarde pa pol na računu, celo leto, potem nekaj ni v red. Se pravi smo gospodarili s sredstvi slabo.

Tudi, če gledamo, kaj se je dogajalo s prihodki od obresti v prejšnjih letih, vidimo, da so se gibale tam okrog 25, maksimalno 29 milijonov. Za leto 2006 pa planiramo kar 114 milijonov. Potem, sprememba, ki – ki sem jo zasledil – recimo v 9. členu. Kjer pravi v drugem odstavku – Župan lahko na predlog proračunskega uporabnika, ob predhodnem soglasju Oddelka za finance, odloča o prerazporeditvi. Sprašujem se, ali kdo recimo pri tem prevzame odgovornost pri tej prerazporeditvi. Ali tisti, ki da soglasje? Ali tisti, ki odloča? Zdaj, te stvari mi niso čisto jasne, ker če nek podrejen organ, ali pa oddelek daje soglasje, potem se mi zdi, da je ta soglasje skor nepomembno. To je moje razmišljanje.

Potem v členu 24. Kjer govori o spremembi vrednosti projekta. Ali programa, o katerem – po katerem odloča recimo županja. Spet ob predhodnem soglasju Oddelka za finance.

.....konec 2. strani II. kasete.....

...če vrednost tega projekta presega 20% prvotno predvidenega obsega potrebnih sredstev, se pač naredi novelacija dokumentacije. Se pravi, to je lahko povečanje, ki je pomembno tudi za proračun. Ali pa na račun ostalih projektov. Tako, da mislim, da bi bilo treba, ali omejiti, ali pa nekako drugače, ta 24. člen predvidet.

Tudi moti me kar dost velik prenos sredstev v naslednje leto. Čeprav nam bojo ta sredstva prav prišla. Ampak, gre za negospodarjenje v letošnjem letu. Ker, več, kot ena milijarda sredstev se planira za prenos. To je približno 600 milijonov več, kot je bilo pa v lanskem letu.

Jaz računam, da je tega prenosa, z ozirom na nedejavnosti mestne uprave še veliko več. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika. Gospod Miha Jazbinšek. Se lahko izklopite? Gospod Slak? Ja.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Vi veste, ne? Da me Holding žuli, ne? Zdaj, mi dajemo nekomu poroštvo mimo Holdinga v javno podjetje. Zakaj? Zato, ker Holding je izkazano neracionalen. A javno podjetje je pa izkazano racionalno v svojem poslovanju? Al zakaj? Obstoja ena res – stvar, ki postaja resna. Ne? In ta resna reč je to, čigavo je javno podjetje, ne? To postaja počas ena resna zadeva. Zato, še posebej zato, bom stokrat poudaril, ker so tja imenovani svetniki iz koalicije, mimo mestnega sveta. Kot nadzorniki. In, kot se je izkazalo, naši nadzorniki še v družbenih dejavnostih niso sposobni nadzirat. Kaj pa šele tele profesionalce v – v Holdingu.

Jaz vam bom pokazal dve možni realni situaciji. Ena realna situacija, ki lahko pomeni, da so popolnoma lahko realne v Ljubljani. Nihče ne bi mislil, daje možno, da bo 25% svojega poslovnega predmeta – zgubila Parkirišča, ne? Da bojo Parkirišča tam pustila infrastrukturo. Da bodo to zamenjala samo za en kiosk. Ne? In, da bo gospod Feist pisal gospe županji. Oprostite gospa županja. Naših delavcev niso vzeli. Slišite ta stavek? Naših delavcev niso vzeli.

Zdaj bom pa drugo realno situacijo povedal. Ta – ta denar gre za nakup avtobusov, ne? Mestnih. Seveda, to se vse prelija, ne? Ne se šalit. Ne? Med drugim se prelija tudi ta – v tehnične prevzeme in podobne reči. Sej drugač seveda, tehnični prevzemi so bili zato, da naj bi financirali mestni promet v starih časih. In tako naprej. Zdaj seveda se dogaja obratno. Ampak, v redu. Realna situacija je bila, da so enkrat dobili nove avtobuse naši, ne? In so stare prodali. Kam? V Skopje. Veste kaj se dogaja? Minuto pred rednim avtobusom v Skopje, so prišli privatniki, ki so naše avtobuse kupili. In so odžirali, ne? In to je bil čisto navaden problem odloka o javnem prometu. In čisto navaden problem – čist navaden problem voznih redov. Privatniki, ki jih niso imeli, so si jih sami naredili. In živijo zdravo in tako naprej. Zadnjič sem bral, da se – da se neko avtobusno podjetje, v Ljubljani, ne? V Ljubljani – v Sloveniji zanima, da bi imeli tudi potniški promet v Ljubljani. In vidi to popolnoma realno. O tem govori, o tem piše in tako naprej. Jaz mislim, da je popolnoma možna situacija, da zgubimo 25% poslovnega prometa. Popolnoma realna situacija. Ne? Zato seveda nisem niti najmanj navdušen, ne? Nad temi bianko, bianko...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko zaključite misel...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Nad temi bianko, rekel bi – poroštvi. In to v zelo velikem denarju. In to več, kot recimo – več, kota za odpadno vodo in podobne reči. Neke popolnoma realne situacije okrog stanovanjskega sklada bom pa pol pri programu povedal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih k razpravi, razpravo zaključujem. Kot sem, mislim, da že dvakrat, ali pa trikrat povedala, boste do faze predloga dobili odgovore na – in pa pojasnila na vsa vaša vprašanja in dileme.

Tako, da predlagam, da zdaj preidemo k odločanju. In sicer bomo glasovali o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svete Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana, za leto 2006, skupaj s pripombami iz razprave.

Gospod Möderndorfer, obrazložitev glasu.

G. JANKO MÖDERNODRFER

Ja. Seveda obrazložitev glasu, pred odločanjem o samem osnutku, glede na vsa, vse razprave, ki so pač bile. Sam osebno bom podprl osnutek proračuna. In do faze predloga seveda pričakujem korenite spremembe v samemu predlogu. Kot je že sama županja uvodoma povedala, bo seveda večino teh verjetno tudi upoštevala.

Bi pa seveda izkoristil priložnost, glede na to, da sem v fazi osnutka tudi podal neko določeno vprašanje okol kršenja statuta. In tud seveda danes smo vsi dobili na mizo odgovor. Seveda najjavljam, da bom sprožil ustavni spor. Oziroma, najmanj, kar je, verjetno tudi postopek pred Upravnim sodiščem. Zaradi tega, ker še vedno smatram, da se je pravna služba izognila odgovoru in seveda ne razume kaj je statut in kaj je odlok. Tok. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik, obrazložitev glasu.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. O takem dokumentu je težko glasovat za in proti. Ko pravzaprav že sam predlagatelj tekom razprave ugotavlja, da so stvari, ki so zapisane notr in do faze predloga ne bodo več. Ker je uprava pomanjkljivo opravila svoje delo. Prav tako je težko glasovat za dokument, ki tako radikalno ne pokaže nobenih bistvenih sprememb na obstoječe stanje. Kot sem že v razpravi povedal – prejšnjič, ta proračun, kot zaključni proračun tega mandata, ne zasluži podpore. In ga zato ne bom podprl ne v fazi osnutka. V fazi predloga seveda dvomim, da bo mestna uprava in gospa županja sposobna pripraviti take korekcije k temu dokumentu, da bi bile politično sprejemljive za njene

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

... podpornike. Ampak, vseeno se že veselim obravnave predloga. Do takrat pa, seveda, ostaja moj glas proti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Obrazložitev glasu, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz bom osnutek predloga podprl, ker je bila tista formulacija – v Dnevniku ni bila čisto točna. Jaz sem govoril, da ne bom podprl predloga proračuna, če ne bo upošteval moje – moje pripombe okol mestnega muzeja. Seveda je pa velik problem, ki se ga jaz osebno zavedam, pri sprejemanju predloga proračuna. Saj sem v svoji razpravi povedal, da bo zaradi kasnitve tega proračuna, ogromno oziroma zelo veliko število skupin in tudi posameznikov s področja neinstitucionalne kulture ostalo brez sredstev. Zaradi tega, ker so pogodbe, tro-letne pogodbe končane. Zato apeliram na to, da se moj predlog res upošteva.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, obrazložitev glasu.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom seveda dal sklepčnost. Več pa ne. Ne? Zato, ker sem pač povedal, da – vprašanje pa, če bo slab predlog, če bom tudi sklepčnost dal, ne? Ker sem rekel – v tem – s slabimi gradivi, se v tem mestnem svetu ne bom več pustil preglasovati. Ne? Jaz resno povem, ne? Da je največja hiba prodaja stvarnega premoženja. In tam prosim, da se niti slučajno ne pojavi kakšna Kresija spet notri. Naj se pojavijo tri stavbe – funkcionalne, ne? Ker tudi cenitev tudi ne morete narediti. Tudi ne morete toliko poslovnih prostorov prodati, ne? Ker drugač se sesuje nepremičninski trg poslovnih prostorov v Ljubljani. Če bomo začeli mi vse stare občine, ki so skozi desetletja bile narejene. Skozi desetletja bile narejene. To se pravi – nič prodaje v mestnem jedru. Ne prodaja Roga. In ne prodaje, prosim lepo – Kresije. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Vrbošek, obrazložitev glasu.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Dovolite mi, da vseh razpravljam oziroma obrazložim svojo odločitev s tem, da mi je žal, da predlog gospoda Žagarja ni bil sprejet. In, da bi se ta material obravnaval, kot delovno gradivo. Zato bi prosil, če bi Statutarno pravna komisija bolj dodelala te pravila. Sprejemanja in postopke. Kajti, če bi dejansko prišlo kot delovno gradivo – osnutek in pa predlog, bi te stvari bile bolj čiste. Bolj se bi stvari razčistile. In ne bi bilo toliko, že toliko predlogov na tale osnutek.

Sam bom prisotnost dal, vendar ne morem podpreti tega proračuna. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več želja po obrazložitvah glasu, prehajamo k odločanju.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

29.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa, ki sem ga prebrala? In kdo mu nasprotuje?
Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 24 svetnic in svetnikov. 4 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Zaključujem 1. a. točko in prehajam k 1. b. točki. To pa je

AD 1.

b. STANOVANJSKI PROGRAM MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2006

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje. Po sklicu seje pa ste prejeli še amandma svetnika gospoda dr. Draga Čeparja ter Poročilo pristojnega odbora za stanovanjsko politiko.

Prosim gospo Jožko Hegler, direktorico Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana, da poda uvodno obrazložitev.

GA. JOŽKA HEGLER

Spoštovana gospa županja. Mestni svetniki in svetnice.

Kot običajno v nadaljevanju proračuna, je pred vami tudi Stanovanjski program te mestne občine za leto 2006. V letošnjem letu je pravzaprav tudi kazalo tega stanovanjskega programa narejeno na način, da je neke vrste povzetek vseh nalog, ki so opredeljene v stanovanjskem programu. Finančnih opredelitev v stanovanjskem programu ni. Zaradi tega, ker boste skupaj s predlogom proračuna, obravnavali tudi finančni načrt Javnega stanovanjskega sklada. Kajti, proračun in stanovanjski program, sta pravzaprav izhodišče za finančni okvir. Znotraj katerega je možno uresničevati naloge na stanovanjskem področju.

V glavnem gre za kontinuirane procese. Po eni strani zagotavljanja stanovanj. In po drugi strani dodeljevanja stanovanj. Tako, da se iz programa v program pravzaprav nekatere naloge prenašajo, dopolnjujejo. Tiste, ki se končajo in druge prihajajo zopet nove. Kot primer, bi rekla, da potem, ko smo v letošnjem letu predali namenu stanovanja v območju Polje – 1. Že poteka javni natečaj za Polje – 2. Kot nadaljevanje zagotavljanja neprofitnih najemnih stanovanj.

Morda bi dodala še glede financiranja teh projektov, poleg proračunskih virov. Gre za vire Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Kot sofinanciranje določenih projektov. In pa za vprašanje kreditiranja.

Že v – za leto 2005, je bilo dano soglasje k zadolževanju Javnega stanovanjskega sklada, brez poročstva mestne občine, do višine milijarde 500 milijonov. Ta obseg ni bil izkoriščen v let 2005. Kajti, ni bilo možno zagotavljati na trgu stanovanj po primerni ceni. In primerni kvaliteti. Odobreno pa je posojilo Republiškega stanovanjskega sklada, za projekt ob Cest v Gorice. Kjer je pogodba šele v podpisovanju. Tako, da bodo ta sredstva črpana v naslednjem letu. In zaradi tega je tudi v programu, za leto 2006, predvidena možnost zadolževanja v tej višini – do milijarde 500 slovenskih tolarjev.

V samih pisnih prispevkih k stanovanjskemu programu, sta bili dani dve pripombi. Oziroma predloga za dopolnitev. Ženo se je nanašalo na objekt Celovška 41. In sicer je to predlagala četrtna skupnost, naj se ga uvrsti v stanovanjski program. Ali pa odproda. Pri tem objektu gre za to, da je v mešanem lastništvu, delno v zasebni lasti. Delno v lastni Mestne občine. In te

postopke za enkrat vodi Oddelek za gospodarjenje z nepremičninami. Ki poskuša vzpostaviti stik z zasebnim lastnikom in se dogovoriti o eni ali drugi opciji. Tisto, kar pa je v stanovanjskem programu letos tudi novega, je predvidena gradnja doma starejših. In oskrbovanih stanovanj. Na lokaciji bivše gerentološke klinike v Trnovem. In k temu poglavju je tudi pobuda četrtne skupnosti, da naj bi se v sklopu teh prostorov zagotovili tudi prostori za delovanje četrtne skupnosti. Ti dogovori že potekajo. Tako, da neposredno s četrtno skupnostjo, kot tudi s pristojnim oddelkom mestne uprave. Tako, da mislim, da je odgovorjeno tudi na ti dve pobudi.

Glede samega amandmaja gospoda dr. Čeparja. Ga bo pa verjetno želel v razpravi tudi sam obrazložiti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim gospoda Antona Colariča, predsednika Odbora za stanovanjsko politiko, da poda stališče pristojnega delovnega telesa. Prosim.

G. ANTON COLARIČ

Hvala lepa. Odbor je – za stanovanjsko politiko, je obravnaval stanovanjski program. In sprejel dva sklepa.

In sicer, da podpira amandma k 9. poglavju stanovanjskega programa, ki ga vložil svetnik, gospod dr. Drago Čepar. In seveda drugi sklep, da odbor podpira program stanovanjskega programa. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica? Ne želi.

Odpiram razpravo. Najprej o aktu v celoti. Nato pa bomo prešli k razpravi in glasovanju o poglavju stanovanjskega programa, h kateremu je bil vložen amandma.

Prvi se je k razpravi prijavil gospod Möderdorfer.

G. JANKO MÖDERDORFER

Hvala lepa. Pri stanovanjskem programu, če si boste pogledal, na strani 9., kjer pravzaprav v tem programu, pod točko 3.3. – v bistvu predlagatelj razlaga, kako pravzaprav naj bi se pri zagotavljanju neprofitnih najemnin, stanovanj, skratka tudi vse ostale finančne konstrukcije in tako naprej, kako naj bi se opravljale. Nikjer ne vidim, da pravzaprav Stanovanjski sklad pričakuje kdaj kakršno koli poroštvo od Mestne občine Ljubljana.

Če pa gledamo odlok, to je tisto, kar je kolega Franci Slak govoril, pa vidimo, da pravzaprav je v osnutku proračuna pa zagotovljeno v višini ene milijarde pa pol poroštvo. Zdaj se pa jaz sprašujem, zakaj bi povečeval in obremenjeval proračun s poroštvom, če pa je Javni stanovanjski sklad, iz tega je tako razvidno vsaj. Tako predvidevam. Pravzaprav sam sposoben najet ta kredit. In v bistvu se mi zdi nesmotrno, ne? Če Stanovanjski sklad to sam ugotavlja, v proračunu pa ugotavljamo poroštvo, kje pravzaprav je tukaj zdaj ta razlika. Zakaj je pravzaprav to potrebno? Sam smatram, da bi bilo za naš proračun boljše, da tega poroštva ni. Še posebej ob poudarku, če stanovanjski sklad to zmore sam, ne? Tok, hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Je še kakšna razprava? Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem zdaj rekel – ne? Bom mal seštel, ne? Ene številke novogradenj. Pa bom seštel o nakupu stanovanj, ne? Pa sem hotel diskutirat, ne? Da je preveč nakupov, pa premal novogradenj, ne? Ampak, ne morem diskutirat, ker številke za nakupe ni. Ne? Piše – odvisno od ustrezne ponudbe in razpoložljivih finančnih sredstev. To se prav, mogoče bojo rabili poroštvo. Mogoče ga bojo rabili – kredit, mogoče ga bojo rabili. Tele številke novogradenj, me je pa sram seštevati, ne? To je – v predvolilni dobi si pogledajte tele uboge številke.

No, seveda to pomeni zato, ker pol me je pa sram začeti čitat tale, koko bi rekel – uvodnik, ne? Al, tale kazalo, ne? Pol pa berem kako – kar sram me je. Berem recimo – Stanovanjska politika, tako na državni, kot lokalni ravni.....no, pravočasno zagotavljanje prostorskih dokumentov in komunalne opreme zemljišč. Sram me je, ne? Bom povedal zakaj. Zato, ker tam, kjer smo podpisal, ne? Za velke projekte, ne? Da jih bomo leta 94. mel – gotove zazidalne načrte, ne? Eden se je končal pod daljnovodi. Od teh projektov, ne? Gospa županja ve, kaj je podpisala. In drugi projekt, ne? Brdo, ali kako se mu že reče – tist pa nekako laufa. Ampak, tam smo ob – ali pa Stanovanjski sklad Republike Slovenije je, zaradi Tehnološkega sklada ob neke stanovanjske površine. Ampak, mi mam domačo nalogo te površine skladu vrniti. Republiškemu. Kje mam te površine? A so to tist površine, ki nam jih v Stanežičah ponujajo v odkup? Neki nominalni lastniki, s katerimi ne znamo obračunat.

No, da bo stvar še bolj, oprostite – idiotska, ne? Se zgodi seveda na republiki teza, ne? Da bo država vsa stanovanja, ne? Da bo država vse zazidljive površine nabrala na kup. Dala Republiškemu stanovanjskemu skladu. In – he! Ljubljana bo rešena. Problem je v tem, seveda, k tud država nima zemljišč v Ljubljani, ne? Zato smo pa na dokumentaciji pa mi zelo hitri – recmo. Kadar pride kdo drug, ne tam, kjer bi morali mi skrbet za dokumentacijo. Ali pa en kup lokacij, pa ne bom zdaj našteval. Ne? Smo, mam tiste, ki jih mam spuščene ven. Med drugim, ne? Tud na Vojkovi zdele prodajamo neki brez zagotovil. Upajmo, da bomo vsaj tam zagotovila mel.

No in zdaj seveda, država se zmisli, da bo dobila nekje zazidljivo zemljo, ne? In da bo v Ljubljani gradila stanovanja iz svojega denarja. Beri – potuha našemu Stanovanjskemu skladu, ne? Da država se je napihnila za časa Ovna. Ne? Nič naredila. Mi smo zaspal – Mesto Ljubljana. Zdaj se je napihnila drugič. Napihnila se je pri Podobniku. Ne? Da ma zemljo. In zdaj jaz berem časopise. Ker drugih informacij itak ne dobim. In berem časopise, ne? Veste kaj so si napisal? H, h... Da bojo od zazidljivo zemljo – to je edina, na katero so se sploh spomnil, ker druge zazidljive seveda v Ljubljani država nima. Ne? Ker če ma kakšno zemljo, je to od Železnice, ali pa od Cest. Ali pa od česa drugga. In zdaj si ta država zmisli, ne? Da bo zazidljivo zemljo, ki jo ime Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov in posesti. Šlo v državni stanovanjski sklad. In, da bojo deset procentov cene plačal temu skladu. Od zad mam pa zakone, ki rečejo – nezazidana stavbna zemljišča, ki se znajdejo v posesti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, se neodplačno prenesejo na občine.

Prosim gospa županja, da proti tej določbi, ki sem jo danes, ali včeraj, ali ne vem kdaj prebral, ne? Da bo deset procentov, za deset procentov vrednosti gospod Podobnik, kot nadzornik v Republiškem stanovanjskem skladu, ne? He! Zemljo, ki bi jo mi morali neodplačno dobit, beri – približno tako, kot v Stožicah, ne? Da bi to neodplačno zemljo, ki bi jo mi morali dobit, pa zdaj Janša kupoval za – za deset procentov od tega sklada. Tako, da jaz upam, da mate evidenco gospa županja? Ne? Recimo, nič ne očitam, ampak za Džamijo ste znal dobit od sklada zemljišče, ne? Kmetijskega, ne? Ali ma sklad še kaj takega, kar Mestu Ljubljana ni dal? Ali so špekulanti tud v bližini Džamije že pokupili? Ali pa njihovi sinovi? Od nekih velikih špekulantov? Ne? In tako naprej. Tisto, kar je ostalo od Ljubljanskih mlekarn. In tako dalje in tako naprej.

No, tako, da mislim, da mam seveda eno nalogo – ne bomo uresničili, ne? Mene je sam zaradi nje sram, ne? Sram. Ne? Ker ne vem kakšna je številka, za katero damo poročilo. Ne? Koliko stanovanj se bo kupilo? Ker je una številka novogradenj tako mejna, da me je sram seštevati. In naslednje seveda, kar je, bog ne daj, da bo pa v tej suši zemlje, k nimamo nobene, ne? Še če mam kakšno cesto ob pokopališču, ne? Recmo v Dravljah, ne? Ali da pa – če bi jo morali met, še tisto nam bojo prodal menda. Tako zgleda. Bog ne daj, da bi nam pa zdaj še država kradla, gospa županja. Zemljo. Veste zato, ker nismo do zdaj poskrbel, da bi pogledal na Skladu kmetijskih zemljišč, ne? Kok je tam zemlje, ki nam še gepira. Veste? Ker recimo vaša strankarska kolegica, ne? V Portorožu. To perfektno dela, ne? Ne za stanovanjsko gradnjo, oprostite. Za golfe. Ne? Ampak, ona ve, ne? Kje lahko zemljo dobi, pa čeprav tisto zemljo seveda na nek način nezakonito, ne? Zato, ker je razglasila za stavbno po tem, ko je sklad bil lastnik. Ampak, mi pa mam nezazidana stavbna zemljišča iz leta 94, ne? Ko se je vedelo, da nezazidana stavbna zemljišča s tistim datumom, so šla v sklad. Če je šlo pa premalo v sklad, bi bilo pa dobro to evidenco naredit, zakaj je šlo premal v sklad. In kje je tista zemlja ostala. Tako, da tle mi, mislim, da bi bilo eno koristno delo za naredit. Ker zlo grozovito bi bilo pa to, ne? Če bi še tist malega, kar bi v Ljubljani morali met, ne? Gospod Podobnik, zaradi – oprostite – šnops ideje, ne? Šnops ideje ma gospod Podobnik. Ma tud šnops ideje veste? Un Oven je mel šnops ideje, pa je blokiral denar tako, da ga je dal v bistvu finančnim institucijam, da se je tam obračal. Z lažno varčevalno shemo. Ta pa misli, da bo na svojem gradil. Če misli gospod Podobnik, da bo na svojem gradil stanovanja, mu povem, ne? Da jih bo ene par zgradil, pol bo pa konec Stanovanjskega sklada – republiškega, ne? Ne? Tako, da je že fajn, če kej zemlje dobi, sam pol bo moral stimulirat koga družga. Kakšnega družga investitorja, z drugim denarjem. Al pa soparticipirat na občini, ne? Pa na teh skladih. Ne pa na svojem gradit.

No, torej, županja, zanima me, kdaj boste najdlji zemljo, ki jo boste Stanovanjskemu skladu dal – tisto, k smo jo porabil, njegovo zemljo – za Tehnološki park. Ker ste podpisal, da boste leta 94 – ne, 2004 uredil. Oktobra. In drugo, res bi prosil, da v tej, v tem sodelovanju z Vlado, da ji probate razložiti, da kar je nezazidanih stavbnih zemljišč, v Skladu kmetijskih zemljišč, sodi najmanj po Zakonu o skladih, ne? Sodi v Mesto. In prosim, da se opremite s temi evidencami, ne? Ker drugač nam bo začel pa Republiški stanovanjski sklad prodajat zemljo. Tako, kot nam je prodajal gospod Zidar v Stožicah. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Sušnik. Za njim bo razpravljaj gospod Vrbošek.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Iz priloženega stanovanjskega programa za leto 2006 je razvidno, da bi bil čas, da Socialni demokrati, prej Združena lista, še prej kej družga, počasi iz tega resorja odidejo. Problem je, da iz leta v leto ponavljajo iste floskule. Da iz leta v leto ugotavljamo stanovanjski primanjkljaj. Da iz leta v leto trepljamo gospo Hegler. Še prej gospoda Tomažina, po rami. In razlagamo, da je vse krasno. Pa ni. To, kar je tukaj v tem Stanovanjskem programu Mestne občine Ljubljana za leto 2006 napisano, je sramota za ta mestni svet. Žal mi je, ampak, če je proračun bil sramota, je to dvojna sramota. Ker takih pravljič za lahko noč, ni vreden stanovanjski program glavnega mesta. Mi je zelo žal. To je pisal nekdo, ki je vedel, da ne glede na to, kaj napiše, bo mestni svet vedno to podprl.

Recimo – na začetku ugotavljamo, stanovanjski primanjkljaj. Ugotovljeno je bilo, da znaša stanovanjski primanjkljaj, na območju MOL, po navedenih kriterijih – slabih 40 000 stanovanj. To je ugotovil Urbanistični inštitut Republike Slovenije. Leta 2004. In ugotovil, da

na območju Mestne občine Ljubljana, po navedenih kriterijih manjka 40 000 stanovanj. In brez kakršnega komentara našega stanovanjskega sklada, to privzamemo, kot tako rekoč dano dejstvo. Da bi videli kakršne koli – ne vem, prognoze finančne porabe. Da bi ugotavljal, ali ima smiselno, ali je smiselno stanovanjsko politiko – mogoče, ne vem – reorganizirat. Ker en kup je sklicevanj tuki na pomembno usklajevanje in sodelovanje s pristojnimi resorji v Mestni občini Ljubljana. Pa oprostite, ne men pisat, da morate sodelovat z mestno upravo? To je vendarle samo po sebi umevno. En kup problemov je zaradi Oddelka za gospodarjenje z zemljišči. Še več problemov naštevam tukaj notr oziroma ugotavljam, z Oddelkom za urbanizem. V teku tega mandata je takratna Združena lista. Danes Socialna demokracija, korenito posegla v pristojnost Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana. In sprejelo načelno politiko, da od zdaj naprej bomo mi vse nepremičnine, ki bi lahko koristile masi za najemanje posojil. To se pravi – zemljišča, to se pravi – poslovne prostore. To smo vse zdaj prenesli v lastništvo Javnega stanovanjskega sklada. Hkrati mestni proračun daje poročilo. In vendar na tak čuden, prazen program. Ki se iz leta v leto ponavlja. Ki iz leta v leto pomanjkljivo prikazuje finančno porabo. Ki iz leta v leto ne zagotavlja niti evidence za nazaj, kaj pravzaprav je. Česa ni. Kaj smo naredili. Koliko smo porabili. In kam gre pravzaprav naša stanovanjska politika? Tega ni. Ni niti slučajno pregledana realizacija, kaj smo naredili v letu 2005 iz tistega, kar je bilo na voljo. Al pa česa nismo uspeli narediti v letu 2005. Pa bomo morali narediti v let 2006. Tega ni. Niti ni jasno, a se mi strinjamo s 40 000 stanovanj? Ali se ne strinjamo s 40 000 stanovanj primanjkljaja? Niti ni jasno, ali se strinjamo, ali je teh 40 000 stanovanj vse mestna dolžnost? Ali je to dolžnost katerega koli investitorja? Ali se strinjamo z dolgoročno politiko, kot je tukaj notr zastavljena? Kjer ugotavljate, ker problem te politike je, da tri četrti teh odstavkov se začne – ugotavljamo. Ja, čudovito, da ugotavljate. Ugotavljajo tudi tisti, ki nimajo stanovanja, pa do njega ne morejo pridet. Pa ne morejo pridet niti do stanovanjskega posojila. Vsi ugotavljajo. Ampak, problem je, da vi ste plačani za to, da razmislite o rešitvah. Ne zato, da ugotavljate. Ugotavljamo vsi. Na osnovi vaših plač, vaših zaposlenih, vaših razpisanih raziskovalnih nalog, človek pričakuje konkretne rešitve. Kdaj? Na katerih območjih? Po katerih planih? Bomo dosegli, da se ta primanjkljaj zniža? Ali bomo na osnovi popisa prebivalstva leta 2012 ugotovili, da seveda situacije je že bistveno bolj drastična. Da demografija in seveda življenjski standard vseh tistih, ki pritiskajo na javna stanovanja, je še bistveno nižji. In bomo tako, kot nekatera druga mesta, ki so v preteklosti v Evropi vodile enako pot stanovanjsko – nepolitiko. Ali pa niso vodile stanovanjske politike. Danes ugotavljajo, da imajo velike probleme z mestnimi središči. Ker se je seveda prebivalstvo in s tem seveda dohodek, preselilo na obrobje. Mesto je pa ostalo pa prazno. In imamo en kup socialnih problemov. En kup problemov s tem, na kakšen način reševati in investirati v mestno imovino. Nimamo pa nobenih finančnih sredstev, s katerimi bi to naredili. Ker seveda nismo poskrbeli za to, da bi dolgoročno stvari kako drugače rešili, kot to kani koalicija narediti pri naslednji točki. Ko bomo usekal po štacunah. Pa naj dajo, kar majo za dat.

Osnovni problem, ki ga vi v tem vašem dokumentu predstavljate meni, kot mestnemu svetniku je, da Stanovanjski sklad predolgo vodi ena in ista opcija. In to zelo lagodno. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na – kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Saj jaz se nič ne spoznam, ampak se mi zdi, da – se mi zdi, da smo kapitalsko ojačeval ta sklad, ne? Zato, da ma garancijski kapital, ne? In, če se bojo zaštrikal pri kakšnem kreditu. Saj se ne bojo, veste? Ni kaj za kupit. Pa ne znajo kupovat. Pa saj bojo počas kupoval. Ampak, če se bojo zaštrikal pri kakšnem kreditu, ne? Bo pa en stanovanje banka vzela, ne? Pa bo. Od tistega ogromnega garancijskega potenciala. Če se bojo pa še mal bolj. Bo pa tri stanovanja banka vzela. Sej je vseen. Kje pa nastopa problem? Saj ga ne bo.

Ne? Trije najemniki bojo šli pač v druga najemna stanovanja. Tista, ki so kupljena s kreditov, ne? To bo vse, kar bo. Tako, da zdaj bi mi dajali potuho s tem garancijskim bianko. Garancijskim potencialom v okviru poročstva, je men – rekel bi – tehnično nerazumljivo. Sem pa rekel, da se ne spoznam, ne? Ker ne vem čist dobro, ali šteje ta stavbni fond oziroma stanovanjski fond za garancijski potencial? In kapital? Ali ne šteje? Jaz vem, da nekateri institucionalni skladi ali pa investitorji. Ali pa, ne vem, pokojninski skladi in tako naprej. Ravno majo te, te – kako bi rekel? Stanovanja in te reči. Ravno zato, ker je prvič – varna naložba, ne? K skoz funkcionira. Sicer nič ne prinaša. Ampak, jo majo za garancijski kapital. Da lahko s tem garancijskim kapitalom grejo pol naprej.

Recimo, razumel boste tud, zakaj je BSL tko bil – rabil to, da gremo mi dol s ploščadi. Veste, BSL garažo tretira kot garancijski kapital. In ma tudi konkretno 3,250 milijonov Evrov, ne? Hipoteke na garažah pod Trgom revolucije, ne? Za mene še zmeri. Kot študent sem risal Trg revolucije. No, ne? Ne? Tako, da prosim lepo, da upoštevate – pravzaprav clo – amandma bi dal. Ne. Tu bomo dal – v proračunu. Ja, ja. Pa naj se oni na lastne sile uprejo, ne? Da naj kakšno hipoteko vzamejo. Če morejo že vsi drugi jemat hipoteke. Ja ni hudič, da ne bo stanovanjski sklad kakšno hipotekico vzel. In potem kupil recimo en stanovanje več, kakor je tuki notr napisan. Saj deset več jih ne bo zmogel. Teh, rekel bi, čisto logistično jih ne bo zmogel deset več. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Okrog 3 milijarde pa pol bomo v predlogu proračuna govorili. Ali sploh rabimo ta kapital, ali ne. Ker, saj tudi iz tega namena smo dokapitaliziral stanovanjski sklad.

Razprava, kolega Vrbošek. Lahko? Kolega Jazbinšek....

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Lahko mal poskušate – se organizirat. Da bi govorili, ko smo na vrsti?

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Kolega Vrbošek.

G. JANEZ VRBOŠEK

Ja. Hvala lepa. Lejte, nisem se mislil oglasit na tole temo. Ampak, podpiram kompletno razpravo kolega Sušnika pred mano. Vendar, ko sem prebiral določene stvari in sem prišel do poglavja – Zagotavljanje neprofitnih najemnih stanovanj. In sicer novogradnje. Sem se ustavil na postavki 51113. In sicer Polje – 23/8. Zakaj me to zanima? Zato, ker tam stanujem in poznam zadevo. Tudi to, kar se je zgradilo sedaj. Jaz rečem – tistih ne vem kok, nekaj čez

sedemdeset stanovanj v blokovnem sistemu, ki mu jaz rečem – mušnica. Če ste šli pogledat, boste vedeli zakaj tako rečem.

Lejte, ker imam tudi nekaj ljudi, znancev, ki so dobili ta stanovanja in so tam notri. Moram poudariti, da so zadovoljni, da so do teh stanovanj prišli. Vendar se vsi nekako pritožujejo nad kvaliteto gradnje tega. Zato me zanima tuki v podatku za Polje 2 – In sicer piše takole – Na podlagi treh variant zazidalnih preizkusov gradnje stanovanj in tako naprej. Ocenjujemo, da bo na tej lokaciji možno zgraditi okrog 160 stanovanj. To se pravi, kako do treh variant prihaja. Kdo je ta – preizkuse izvedel. Kaj tazga. Tega ni podano. In še naprej stavek – V teku je javni natečaj za izbiro strokovno najprimernejše rešitve večstanovanjskih stavb v soseski. Tudi tukaj vidimo, da mestni svet, mestni svetniki, ali pa kdorkoli, sploh nima nobenega vpogleda, kakšna je ta projektna dokumentacija. In celo, da bo že v letu 2006 – bo že kar gradbeno dovoljenje.

Še hujše je pa tisto, tuki se pa navezujem na razpravo gospoda Jazbinška. In sicer piše – Pripravlja se sklep za prenos zemljišča v namensko premoženje Javnega stanovanjskega sklada MOL, kjer bo investicijo na ta način možno izvesti v soinvestitorstvu s Stanovanjskim skladom Republike Slovenije. In s posojilom Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Lepo bi prosil, če bi mi to skrivnost tega stavka razložili, za kaj gre. A kar takole talamo zemljišča v namensko premoženje Javnega stanovanjskega sklada?

Verjetno, če bi se v detajle spustil še v ostale tele zadeve, bi sigurno polno cvetk najdl. Tako, da moram – sem kar razočaran nad celotnim tem poročilom. In se pridružujem kolegu Sušniku, da bi bila potrebna določena zamenjava na temu oddelku. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Za razpravo ni prijavljen več nihče. Se pravi, da razpravo zaključujem. Prosim predstavnico predlagateljice, če poda neka pojasnila.

GA. JOŽKA HEGLER

Hvala lepa za besedo. Če grem kar po vrsti. Odgovor gospodu Möderndorferju glede poročila. S samim stanovanjskim programom, ni bilo predvideno poročilo Mestne občine Ljubljana. Ker tudi do spremembe predpisov o zadovoljevanju, dovoljenem obsegu zadolževanja lokalnih skupnosti, takšno poročilo ne bi bilo možno. Ker bi to presegalo ta obseg. Seveda je poročilo cenejše kot druge oblike zavarovanja. Vendar mislim, da je potrebna razprava o poročilu ob proračunskem dokumentu, kjer je tudi to poročilo napovedano.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Prosim? Druge oblike so lastni zadolževanje, s hipoteko, ali z zavarovalno polico. Nekim drugim zavarovalnim instrumentom. Dejansko je tudi dokapitalizacija Javnega stanovanjskega sklada bila temu namenjena.

Kar pa se tiče pripomb gospoda Sušnika. Gre seveda za to, da je raziskovalna naloga, ki govori o tem primanjkljaju vseh stanovanj v Ljubljani, precej obsežen dokument. Iz katerega je tudi razvidno, da seveda ne gre samo za primanjkljaj neprofitnih najemnih stanovanj. Temveč za primanjkljaj vseh stanovanj. Zaradi tega tudi govorimo, seveda v krajši obliki, na katere vse načine je možno ta primanjkljaj reševati. Bodisi v tistem delu kjer gre za lastno oskrbo meščank in meščanov. Bodisi v tistem delu, kjer so ti potrebni javne pomoči. Se pravi,

da gre za eno izmed oblik, ali za najemna stanovanja, za partnerstvo javno-zasebno. Ali pa morda tudi za deljeno lastništvo.

Kar se tiče....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, no... gospa Helger ma besedo.

GA. JOŽKA HEGLER

Tudi...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ne jo motit, prosim.

GA. JOŽKA HEGLER

Tudi te podatki so razvidni. Ni delane projekcije na deset letno obdobje. Temveč se dela letni stanovanjski program. Tako, kot je bilo prvič predpisano s Stanovanjskim zakonom iz leta 91. A ne kolega Jazbinšek? In...

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Številke so pa tudi napisane v vsakem letnem stanovanjskem programu. Številčk nakupa...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek...

GA. JOŽKA HEGLER

Številčk nakupa ni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim ne me pripraviti do tega, da bom morala drugače vzpostavljati red v dvorani. Gospa Hegler, beseda je vaša.

GA. JOŽKA HEGLER

Številčk nakupa pa ni, ker je to dejansko odvisno od ponudbe. So pa limitirane cene, za katere lahko stanovanja kupujemo, ker sicer bi še povečevali povpraševanje po stanovanjih in s tem dvigovali tudi ceno.

Mislím, da delo na stanovanjskem skladu ni tako lagodno, kot si nekateri predstavljajo. Gre pa za to, da pravzaprav na letni ravni, za najemna stanovanja, rabimo 1500 stanovanj. Če bi gledali tudi glede na vsakoletne razpise za dodelitev stanovanj.

Da bi to dosegli, je seveda potrebno v vseh treh segmentih delovati. Tukaj je tudi pokazano. Tako z ohranjanjem obstoječega stanovanjskega fonda. In z resno skrbjo, kaj se v tem fondu dogaja. Kot z novogradnjami. Novogradnje se seveda lahko izvajajo le na tistih območjih, ki so v lasti, bodisi Javnega stanovanjskega sklada, bodisi javne – Mestne občine Ljubljana. Ne morejo se izvajati na tujih zemljiščih. In šele takrat seveda, ko je možno pridobiti gradbeno dovoljenje.

Če pa odgovorim še gospodu Vrbošku. Kar se tiče postopkov za Polje – 2. Tisto, kar je v pripravi sklep. Vsi sklepi o dokapitalizaciji so se doslej sprejemali v tem mestnem svetu. In bodo in se bodo tudi v bodoče. Pripravlja se sklep, ki ga bo obravnaval in upamo, da tudi sprejel ta mestni svet. Ob pripravi oziroma sprejemanju prostorskega dokumenta, pa ste pravzaprav že izrazili tudi svojo voljo, da se je to območje namenilo stanovanjski izrabi....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...kajti, če zbiranja variantnih rešitev, je to ena izmed predhodnih faz, da je možno sploh razpisati javni natečaj. Javni natečaj je predpisan že zaradi tega, ker gre za porabo javnih sredstev. In zakon predpisuje za vse javne naročnike tudi javni natečaj. Na javni natečaj je prispelo enajst rešitev. In žirija, ki jo je imenovala Zbornica arhitektov in prostorskih načrtovalcev, je praktično že končala delo. In upam, da si boste že v januarju lahko tudi ogledali vse natečajne rešitve. In tudi tisto, ki bo nagrajena kot prva nagrada. In bo s tem dano tudi pooblastilo za sklenitev pogodbe. Z izdelovalcem projektno tehnične dokumentacije.

Kar pa se tiče še vseh teh razmišljanj gospoda Jazbinška o državnih ukrepih, ali so smotni, ali niso smotni, pa mislim, da pravzaprav je težko ob stanovanjskem programu občine o tem razpravljati. Tudi sama mislim, da ...

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Tudi sama mislim, da te zemlje v Ljubljani žal ne bodo našli. Ker je ni. In so to pač obljube nove oblasti, ki pride in misli, da bo lahko iz rokava stresla neke rešitve. Podobno je tudi z območjem Brda, kjer je Stanovanjski sklad Republike Slovenije vseskozi vedel, kakšna je namenska raba tistega območja. In pač, da je del območja, ki so gal dobil, da je bil po planskih dokumentih namenjen Tehnološkemu parku.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek. Petič. Zdaj pa nimate več besede.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Ja. Ga boste dobili. Ampak nimate besede....

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

GA. JOŽKA HEGLER

Jaz mislim... Hvala županja. Mislim, da je s tem odgovorjeno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala gospa Hegler. Meni poslovnik nalaga oziroma tistemu, ki vodi sejo, da mora vzdrževati red na seji. In gospod Jazbinšek...

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Skratka,

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Hvala lepa gospod Božič. Dobro. Zdaj pa odpiram razpravo o 9. poglavju predlaganega stanovanjskega programa. H kateremu je svetnik gospod dr. Drago Čepar vložil

AMANDMA, ki se glasi:

Na koncu 9. poglavja – Dodeljevanje stanovanj, bivalnih enot za socialno ogrožene in bivalnih enot v stanovanjskih stavbah za posebne namene, se doda nova točka, ki se glasi: Izredna dodelitev najemnikoma dveh stanovanjskih enot v objektu na Gosposvetski 9, kar v naravi predstavlja v denacionalizacijskem postopku vrnjeno župnišče Evangeličanske cerkve občine Ljubljana, se dodelita dve primerni, nadomestni, neprofitni najemni stanovanji. Iz obstoječega stanovanjskega fonda Mestne občine Ljubljana, ali Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana.

Jaz ta amandma podpiram. Dr. Čepar? Želite še kar reči na to? Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Torej, predlagal sem novo točko 9.6. Amandma z obrazložitvijo ste, spoštovane svetnice in svetniki prejeli. Gospa županja ga je zdaj tudi prebrala. Kratka obrazložitev, kot dopolnitev tega, kar je zapisano. Torej, menim, da je prav v Ljubljani rešiti vsaj najnujnejše probleme nekaterih cerkva. Prej sem spomnil na problem srbske Pravoslavne cerkve. Sedaj pa predlagam, da občina dodeli dve neprofitni najemni stanovanji, dvema svojima občanoma. In s tem reši tudi problem Evangeličanske cerkvene občine. Da pride do svojih prostorov, ki jih potrebuje za versko dejavnost in za pomoč študentom, predvsem iz oddaljenih krajev, iz Prekmurja. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Jaz se moram dopolnit. Tam, ko sem omenila – izredna dodelitev. Bi morala povedati še – **poglavje 9. Točka 6.** Zaradi magnetograma.

Gospod Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Meni se zdi sicer amandma izredno simpatičen, no. Kako naj to tko rečem? Če bi na ta način res rešil ta problem. ... Če dovoliš? Ampak, se mi pa postavlja drugo vprašanje. In tuki seveda želim slišat odgovor pravne službe, Stanovanjskega sklada, kogar koli že. Ali to potem postane, seveda primer, če se ta amandma sprejme, da je pravzaprav na ta način pravzaprav možno reševati vse denacionalizacijske postopke. V takšnem primeru, ko pravzaprav so upravičenci dobili pravzaprav nazaj svojo lastnino. In bi na ta način radi rešili problem teh, ki živijo v teh stanovanjih? Ker, če je to – to. Potem to pomeni resen problem. Ker potem to pomeni v Ljubljani toliko in toliko stanovanj. Za katera jaz mislim, da Stanovanjski sklad niti nima takšnega fonda. In pa, seveda, na nek način tudi neopravičenost enakosti. Predvsem pred zakonom. Prej vseh teh upravičencev, ki bi bili po tej praksi opravičeni do teh stanovanj. Načeloma pa se strinjam, da to seveda bi pomenilo neke vrste rešitev tega problema. In bi z veseljem podprl, če seveda to ne pomeni tega, kar sem seveda rekel mal prej. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Sušnik, razprava.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Besede gospoda Möderndorferja potrjujejo mojo oceno o stanovanjskem programu. Težko je namreč sprejeti stanovanjski program, v katerem niti z besedo problem denacionalizacije ni omenjen. In problem denacionalizacije je problem, z vseh mogočih vrst in vidikov. In, jaz moram tukaj podpret stališče gospoda Möderndorferja, da, če naredimo korak – a. Bo od nas pričakovano, da storimo vse ostale korake za tem.

Zdaj, seveda, lahko se pa pogovarjamo o tem, ali je korak a samo osamljen primer dveh stanovanj, ki jih pač lahko rešimo. Mimogrede. Vsem ostalim bomo pa povedali, da seveda, ne glede na to, da imajo lahko isti položaj. Tega ne morejo od nas pričakovati. Občasno so simpatične rešitve lahko na dolgi rok zelo boleče. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, to je operativno vprašanje, ki je lahko – to nima mesta v takem programu. To je stvar ene bilaterale.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, se opravičujem, nisem razumela gospoda Žagarja. Sem mislila, da ima razpravo, ima pa repliko na gospoda Sušnika.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Ja. Zadeva bi se res lahko tako razlagala, kot sta gospod Möderndorfer in Sušnik rekla. Samo, treba je pa pazit na posebnosti. V primeru, da je ta stanovanje v neki osnovni šoli. Ker poznamo take primere, da so stanovalci bli v stanovanju v sklopu šole. In to lahko rešiš, da šola obdrži kadrovska stanovanja edin na ta način. Da daš nadomestno stanovanje pač tistemu stanovalcu. In je problem za to šolo rešen.

V tem primeru bi jaz rekel, da je tudi Evangeličanska cerkev neke vrste ustanova. Ni popolnoma nek zasebni lastnik. Tud objekt nima, mislim, da ta objekt po namenu nima stanovanjskega – v osnovi stanovanjske funkcije. Da je pač to spremljajoči objekt te Evangeličanske cerkve. Bi se dalo razlagat, da se da na tak način rešit. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Saj gospod Žagar je pravilno ocenil dimenzijo problema. Za ilustracijo, po mojih informacijah je v Ljubljani mislim da 36 osnovnih šol, v katerih se nahajajo tako imenovana hišniška stanovanja. Hišniška stanovanja, ki služijo danes popolnoma tujim ljudem, ki nimajo s šolo morda celo nobenega opravka. Način plačevanja in najemnin, to je druga zgodba. V katero ne bi zašli. Predvsem pa ne na način, kako so se ta stanovanja v zadnjih nekaj letih krepko obnovila. In dimenzija teh stanovanj seveda bistveno presega marsikakšno stanovanje v Mestni občini Ljubljana.

Ampak, če ta problem sedaj posplošimo na 36, ali pa 38 javnih zavodov, v lasti Mestne občine Ljubljana, ki se vsa soočajo z istim problemom. Imamo kar na enkrat 36 stanovanjskih problemov. Ki jih bomo seveda morali rešit na isti način, kot smo pač rešili tega. Ne bi bil rad v položaju, ko bi se soočil s takim – s tako dilemo. Ne bi bil rad. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Je še kdo, ki želi besedo?

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem bil prekinjen....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, ja.

G. MIHA JAZBINŠEK

To je konkreten, konkretno dejanje, s katerim se naj ukvarja stanovanjski sklad sam. Zato tud je. Ne? Da bi to prišlo notr. Amandma. Sploh ne vem kam naj se ga vključi, ne? Ne? Poimensko, ne? Ne? Jaz sem prej bil jezen, ne? Ker seveda ne smem nič reč v tem mestnem svetu, ne? Ker...

... iz dvorane - /// nerazumljivo....

Ja, k sem hotel recimo – od gospe Hegler sem hotel zvedet – od 40 000 stanovanj, kakšen procent bomo reševal v neprofitnih, ne? Pa mi je rekla, da se to tko določ, da se dela program, ne? Ja. Saj je v amandmaju, ne? No, zdaj, ta dva stanovanja – pomenila tudi zelo velik procent.

Jaz bom tako rekel, jaz nisem zlo navdušen. Moram reč nad tem, da – da bi pa ravno takšna ali pa drugačna verska skupnost, ki ni javna ustanova, ne? Ampak, je kljub vsemu seveda civilno pravna oseba, ne? Na ta način, tud na račun stanovanjskega fonda pravzaprav – krepila neko – neke druge, neke druge površine. Moram reč, jaz upam, da ne bo to v slovenskem prostoru grdo odjeknilo. Jaz mam zelo slabe izkušnje z usodo stanovalcev v objektih, ki jih je nazaj slovenska cerkev dobila. In mislim, da je dovolj močna ustanova, čeprav je Evangeličanska, da bo na nek način prišla do – do svojih prostorov.

No, v resnici pa seveda ni – ni prostor operativnega razreševanja enega problema, seveda v stanovanjskem programu. Ne? Prostor bi bil, če bi lahko recimo številko 116, spremenili v 118, ne? Kot amandma, ne? Ampak, za tisto številko 116, ne vemo sploh kaj pomen, ne? Tako jaz seveda nasprotujem temu amandmaju, ne?

GA. DANICA SIMŠIČ

Želi še kdo razpravljati? Gospod Möderndorfer ste že razpravljali.... Proceduralno? Tri minute, štiri... odmora, da daste predlog....

... iz dvorane – /// nerazumljivo....

-----o d m o r

... svetniki. Prosim, če sedete na svoja mesta. V tem trenutku....

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovane svetnice in svetniki, dobili smo predlog dodatnega sklepa. Tako, da glede na to, da ni več prijavljenih k razpravi okoli tega amandmaja, dajem amandma v taki obliki, kot sem ga prebrala – dr. Čepar namreč vztraja pri njem. Dajem v taki obliki, kot sem ga prej prebrala, na glasovanje. Gospod Jazbinšek!....

Torej, najprej ugotavljamo navzočnost.

Lahko pa še enkrat preberem, da ne bo zadrege.

Dr. Čepar namreč predlaga – na koncu 9. poglavja – Dodeljevanje stanovanj, bivalnih enot za socialno ogrožene in bivalnih enot v stanovanjskih stavbah za posebne namene, se doda nova točka, ki se glasi – in sicer v 9. poglavju, točka 6 – Izredna dodelitev. Najemnikoma dveh stanovanjskih enot v objektu na Gosposvetski 9, kar v naravi predstavlja v denacionalizacijskem postopku vrnjeno župnišče Evangeličanske cerkve občine Ljubljana, se dodelita dve primerni nadomestni neprofitni najemni stanovanji. Iz

obstoječega stanovanjskega fonda Mestne občine Ljubljana, ali Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana.

Ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.
27.

Kdo je za ta predlog? In kdo mu nasprotuje?
Glasovanje zaključujem.

ZA 16. PROTI 9.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Tako, da dodatnega predloga ne morem dati na glasovanje.

Zdaj pa glasujemo o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Stanovanjski program Mestne občine Ljubljana za leto 2006, skupaj s sprejetim amandmajem.

Glasujemo. Ker se medtem navzočnost ni spremenila.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

21 ZA. 3 PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem 1. točko dnevnega reda. In prehajam k 2. točki dnevnega reda.

Glede na to, da pa vidim, da vas lepo število vsaja, vas sprašujem, kdo je še pripravljen pravzaprav ostati v dvorani? ... Vsi. Dobro.

AD 2.

PREDLOG ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH...

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Prosim? Proceduralni sklep? Ja, gospod Omerzu ima proceduralni sklep.

G. BRANKO OMERZU

Jaz mislim, da ob tako pozni uri tako pomembnega akta nima smisla, da se ga lotimo. Ker ga itak danes ne bomo končali. Zato predlagam, da današnje zasedanje mestnega sveta zaključimo z dvema pomembnima aktoma, ki smo jih sprejel s prvo točko dnevnega reda.

GA. DANICA SIMŠIČ

No, takega proceduralnega predloga žal ne morem sprejeti. Lahko sejo samo prekinemo, ali...

G. BRANKO OMERZU

Ja. Saj to predlagam. Da prekinemo sejo. Da je ne nadaljujemo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Točko preložimo na eno od naslednjih sej. Kar vemo, kaj pomeni. Ga niti ne bom dala na glasovanje, ker sejo prekinjam.

... iz dvorane - /// nerazumljivo...

Ja, žal mi je. Ampak, nekateri vztrajajo pri glasovanju. Jaz seveda moram tak predlog dati na glasovanje.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in ga zaključujem.... Ne dela? Počakajte minuto, ne? Ne, ne, saj bo takoj.....

... iz dvorane - /// nerazumljivo.....

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Računalnik ponovno dela.

Tako, da najprej ugotavljamo navzočnost, da bi lahko odločali o proceduralnem predlogu. Glede prekinitve seje.

Dobro. Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

18 navzočih svetnic in svetnikov.

Ugotavljam, da Mestni svet Mestne občine Ljubljana v tem trenutku formalno ni več sklepčen. Čeprav, takole, na oko bi rekla, da vas je trideset v dvorani.

Hvala lepa za sodelovanje, o nadaljevanju seje boste obveščeni.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 21. december 2005

